The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi".
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Editorial and Business Office: 123 Huron St. Toronto, Ontario, Canada.
Telephones: EM 8-0792, EM 8-3239.
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe,
87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A.
Telephone LOrraine 7-6470.
Chicago: Editor — K. Kezbers,
2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A.
WEDNESDAY, JANUARY 29, 1964

LATVIJA

AMERIKĀ

9. n-rs. TREŠDIEN, 1964. GADA 29. JANVĀRĪ 14. GADS

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH

1, 3, 4

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu apvienības biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi".
REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Redakcija un kantoris: 123 Huron Street Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijas — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792 vakaros tālrunis — 766-2001
Nujorkas redakcijas vadītājs red. V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A.. Tālrunis LOrraine 7-6470.
Čikāgas redakcijas vadītājs red. K. KEZBERS 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA
Tālruņi: DI 2-2324, BR 8-8681.

Mūsu skolas un mēs

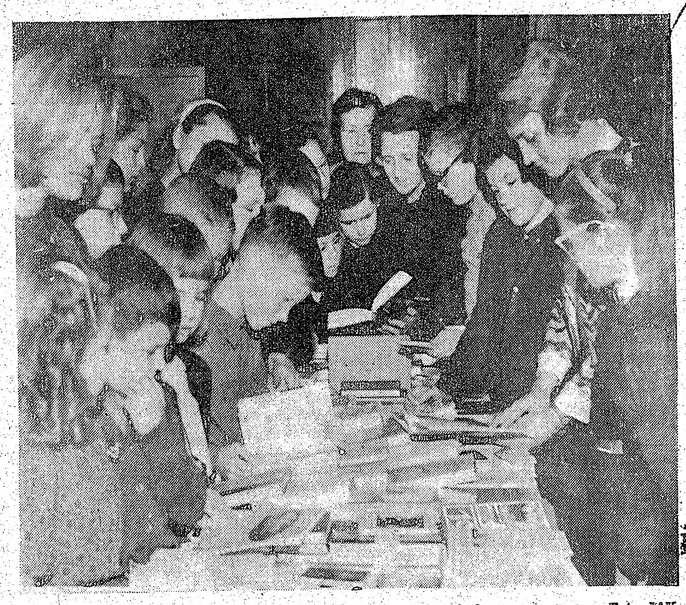

Apziņīsimies latviešu skolas svētīgo darbu. Foto JAK

Dzimtenē par mūsu skolām, par izglītību rūpējās valsts, tas ir, netieši mēs visi. Ikkatrs no mums. Tāpat kā šeit, Kanadā, mēs skolām nodevas maksājām visi. Ir mums bērni vai nav. It visi mēs netieši gādājām par mūsu bērniem, mūsu jaunatni, tāpat kā to kādreiz bija darījuši un gādājuši par mums.

Ik gadus dzimtenē tika uzcelta kāda jauna skolas ēka, atjaunotas un uzlabotas vecās, lai mūsu bērni varētu mācīties gaišās veselīgās telpās. Lai gaisma un saule būtu klasēs, lai gaisma un saule būtu sirdīs. Lai darbu darot, būtu viegls un priecīgs prāts.

Līdz ar to auga skolēnu griba mācīties, un auga sekmes.

Ik dienu pilnu darba laiku strādāja speciālisti, lai uzlabotu un papildinātu mācības līdzekļus, uzlabotu un pētītu mācības metodes, lai sagatavotu jaunus mācības spēkus.

Nedomāju, ka būtu jāpiemin statistiski dati. Tie atrodami vairāk vai mazāk katrā vēstures grāmatā.

Skaista un vērtīga piedeva visam tam, kā svētku dāvana, bija Draudzīgais aicinājums.

Šai dienā katrs no mums atcerējās savu skolu. Apciemoja to, nodeva kādu velti.

Bieži šīs veltes nebija mazās. Ar šīm balvām pildījās mūsu skolu klētis. Kļuva bagātākas bibliotēkas, papildinājās mācības līdzekļu krātuves.

Tas bija toreiz! —

Kā ir tagad?

Mēs neesam vairs savā zemē. Esam pārdzīvojuši smagus un grūtus gadus. Arī tagad lielai daļai no mums dzīve nav no vieglajām. Lielais vairums esam kļuvuši smaga darba darītāji, smagu soļu gājēji. Esam piesieti pelēkai darba dzīvei.

Bieži vien no pārdzīvotā pieguruši un apmulsuši vairs nesaredzam dzīves skaistumu, nesaredzam vērtības. No savu bērnu ceļa gribam noslaucīt katru grumbiņu, katru akmentiņu, nedomājot, ka arī viņu dzīve nebūs bez grūtumiem un nastām. Nedomājam, ka tiem pamazām jāpierod un jāieaug. Mācām tiem, ka jāiet skolā un jāmācās, tikai tādēļ, lai varētu strādāt vieglāku un labāk samaksātu darbu, pelnīt vairāk naudas. It kā dzīves vērtība būtu tikai tās ērtībā un izpriecās.

Pamazām tas iespiežas bērnu domāšanā un kļūst viņu dzīves mērķis. Nauda un ērtības.

Ko tad var dot un kam ir vajadzīgas latviešu skolas, latviešu grāmatas, latviešu valoda?

Ko mums var dot mūsu kultūra?

Domāju, ka ir pēdējais laiks, ka mācām saviem bērniem citu domāšanas veidu.

Ir pēdējais laiks, ka saprotam, ka jāmācās, lai veidotu sevi par garīgi veselu, pilnvērtīgu cilvēku, kurš nevis ieņem tikai labāk samaksātu darbu, bet savam garam, savam es piemērotāko, īstāko vietu dzīvē. Te nu daudz varētu līdzēt latviešu kultūra, latviska dzīves ziņa, latviešu skola. Nevarēsim iztikt arī bez latviešu valodas.

Latviešu skola būtu jāuzskata kā nepieciešams papildinājums obligātajai izglītībai.

Neiztur kritikas, ka bērni pārslogoti pienākumiem. Vai tad tiešī latviešu skola ir tā, kurai vairs nav laika. Neiztur kritikas, ka bērni nevar iemācīties latviešu valodu, ka tā ir svešvaloda.

Tas ir vecāku ziņā, vai viņi bērnam pirmos soļus spert, to iedrošina latviešu valodā, vai pirmais vārds, ko bērns priecīgs smaidot saka, ir — māmiņ — vai vecākiem svešs un auksts vārds.

Negribas ticēt, ka vecāki saviem bērniem noliegs mācīties franču, angļu vai citas valodas. Vai tikai latviešu valoda bērnus apgrūtina, ir tiem nesaprotama?

Tikai vecāku un visas latviešu sabiedrības ziņā ir, vai pirmais skolas gads bērnam būs latviešu skolā, kopā ar latviešu bērniem, vai pirmie draugi būs latviešu bērni? Bieži vien pirmie iespaidi un pirmie draugi ir paliekošie.

Mēs jau varam savu sirdsapziņu mierināt, ka viss ir kārtībā.

Katrā pilsētā, kur ir latvieši, ir arī latviešu skolas, ir skolotāji, ir bērni, kuŗi skolu apmeklē.

Vai katrs no mums ir darījis visu, kas mūsu spēkos, lai šīs skolas sestdienās un svētdienās būtu pietiekoši labi apgādātas? Lai būtu viss nepieciešamais. Lai tās miniatūrā atgādinātu kaut mazāko no mūsu dzimtenes skolām. Lai bērniem nepaliktu iespaids, ka mēs tiem stāstām par pagātnes skaistumu, gaišām skolas telpām, lieliem gaišiem logiem, bet paši iespiežamies stūrīti, pieticīgi un mazi.

Nezinu, varbūt ir latviešu skolas, kur ir viss mācībām nepieciešamais. Varbūt ir skolas, kur bērni var ērti sēdēt skolas solos, bet tādas nav Toronto.

Vai nebūtu mums pēdējais laiks par to padomāt. Ne tikai tiem pāris desmit skolotājiem un pāris simt vecākiem, kuŗu bērni skolu apmeklē, bet arī tiem, kuŗi savus bērnus skolā nesūta, atsaukdamies uz dažnedažādiem iemesliem, arī telpu šaurību, un visai latviešu sabiedrībai.

Nedomāju, ka tā ir uzslava mums, ja nevaram saviem bērniem sagādāt pietiekami plašas skolas telpas. Mēs esam bezgala pateicīgi I ev. - lut. draudzei Sv. Andreja baznīcā un esam pateicīgi Daugavas Vanagiem.

Bet ar to mums nepietiek un nepietiek.

Kas apciemoja mūs Ziemsvētku sarīkojumā, redzēja to lielo bērnu pulku, kas sēdēja, saspiedušies viens pie otra. Tie nebija visi, kuŗiem TLB Sestdienas skolas eglītes vakarā vajadzēja būt mūsu bērnu pulkā.

Mēs, skolas saime, ceram un ticam, ka nākošo gadu, kad latviešiem būs pašiem savs nams, mūsu skolai būs plašākas un gaišākas telpas, pietiekamas visiem latviešu bērniem. Ceram, ka mūsu skolēnu skaits divkāršosies, un it visiem pietiks telpas.

Ceram arī, ka visi vecāki, visa sabiedrība atcerēsies Draudzīgā aicinājuma dienā savas skolas, ne tikai tās, kuŗās viņi mācījušies, bet kuŗās mācās visi mūsu bērni, mūsu nākotne, gādās, lai to uzturēšanai un uzlabošanai būtu pietiekami līdzekļi.

Lai būtu gaisma un saule pietiekami visiem bērniem! Esmu pārliecināta, ka tad arī latviešu valoda vairs nebūs ne tik grūta, ne sveša.

Es šo runāju par skolu, bet to pašu gribētu sacīt par mūsu gaidām, skautiem, jaunatnes pulciņiem, par visiem mūsu bērniem, par mūsu jaunatni, kas tagad tik tālu no mūsu dzimtās zemes.

Nesamierināsimies ar to, ko esam jau darījuši un darām. Arvien vēl mēs varam darīt drusku vairāk kā darām, un kā mums liekas mēs varam. Palīdzēsim mūsu mazajiem un jaunajiem paturēt to latvisko garu, latvisko spēku, ko esam devuši. Draudzīgā aicinājuma svētkos nesēdēsim siltā istabā, atcerēdamies senus laikus, bet palīdzēsim mūsu bērniem viņu tagadnē!

Austra Martinsone

Toronto, 1964. g. janvāri

Toronto TLTA Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā dziedāja Dainas koris J. Pālena vadībā.

Franči grauj brīvās pasaules aliansi

FORMOZA PĀRTRAUKS DIPLOMĀTISKĀS ATTIECĪBAS AR FRANCIJU. PADOMJU SAVIENĪBA PRASA ATOMFLOTES PLĀNU PĀRTRAUKŠANU

Ar vēlēšanos atzīt komūnistu Ķīnu Francijas prezidents ģen. de Golls sacēlis kājās visu pasauli. Un šoreiz ne tikai kā Rietumus. Pat vaļsirdīgāki komūnisti spekulē, ka Pekingas atzīšana neko nepalīdzēs Francijas attiecībām ar Padomju Savienību, kas, kā zināms, ir naidā ar komūnistu Ķīnu.

No brīvās pasaules vienotības viedokļa raugoties, de Golls pat tikai runādams par komūnistu Ķīnas atzīšanu būtu izdarījis kolosālu muļķību. Bet, tā vairs nav tikai runāšana. Francija komūnistu Ķīnu atzīs jau tuvāko dienu laikā un tad sāksies atspēlēšanās. Formoza jau paziņojusi, ka tā pārtrauks diplomātiskās attiecības ar Parīzi. Tas nozīmē, ka divi sabiedrotie Apvienoto Nāciju drošības padomē savā starpā nerunās. Ar Franciju attiecības pārtrauks Dienvidvietnama. Anglijai būs izdevība atspēlēties par neuznemšanu Eiropas kopīgā tirgū. Var puslīdz droši arī pareģot, ka Vašingtona komūnistu Ķīnas atzīšanu klusējot neuznems.

Eiropas kopīgā tirgus valstu saimē ir tikai viena valsts, kas tā kā klusītiņām bubina piekrišanas vārdus de Golla politikai. To dara Beļģijas senātori, kuŗiem valdības politikā nekāda lielā teikšana tomēr nav.

Vašingtona komūnistu Ķīnas atzīšanas jautājumam piešķir ar vislielāko nopietnību un meklē sabiedrotos kur vien tie atrodami. Tā, piemēram, ārlietu ministrs Dīns Rasks pašreiz atrodas Japānas galvaspilsētā Tokio, kur tiek pārrunāti plāni Pekingas atzīšanas sērgas apturēšanai. Sav. Valstis baidās, ka tiklīdz Francija atzīs komūnistu Ķīnu, to pašu gribēs darīt vesela rinda citu valstu, amerikāņu kaimiņu Kanādu ieskaitot.

Nesenā Kanadas ministru prezidenta Pīrsona vizīte Vašingtonā izvērtās īstos diplomātiskos Ziemsvētkos. Kā Kanadas ministru prezidents, tā Sav. Valstu prezidents bija ņēmuši līdz dāvanu maisus un savstarpēju solījumu bagātību. Ja tagad Kanada uztraucas, ka Sav. Valstīs maisās tās iekšējās darīšanās, kas tad notiks tad, ja Kanada uz savu roku, sekojot Francijas piemēram, atzīs komūnistu Ķīnu. Pusdienās Kanadas sūtniecībā ministru prezidents Pīrsons ēsot sacījis, ka viņš nebūt neesot apliecinājis prezidentam Džonsonam, ka komūnistu Ķīna netiks atzīta.

Šāda neatbildīga politika ir viss, kas nepieciešams jau tā ne pārāk stabilās Rietumu alianses graušanai. No Ziemeļatlantijas organizācijas viedokļa raugoties, Francija tur vairs nespēlē gandrīz nekādu lomu. Ja de Gollam atļautu šo organizāciju vadīt, tad tas, protams, būtu atkal pavisam cits jautājums.

Ja ar savu nacionālo militāro politiku Francija grauj Ziemeļatlantijas organizāciju no iekšpuses, septiņpadsmit valstu atbruņošanās konferencē Ženēvā Padomju Savienība to dara no ārpuses. Tāpat kā atomsarunas, arī šo konferenci Francija boikotē. Kas, protams, ir loti izdevīgi Padomju Savienībai un tās komūnistu satelītiem.

Kamēr visa pasaule kliedz par atbruņošanās nepieciešamību, Padomju Savienība Ženēvā pateikusi, savu satelitu pienācīgi atbalstīta, ka pašos pamatos par atbruņošanos varēs sākt runāt tikai tad, kad Sav. Valstis būs atteikušās no savas starptautiskās atomflotes domas. Krievi noturēt no uzņemšanas Apvienotās Nācijās.

Pēdējās ziņas Vašingtonā liecina, ka komūnistu Ķīnas atzīšana Parīzē ir tikpat droša, kā Formozas diplomātisko attiecību laušana ar Franciju. Prezidents de Golls vēl pēdējā brīdī gribējis rast samierinājumu ar ģenerālisimu Čangkaišeku un pie pēdējā nosūtījis savu speciālvēstnieku. Bet no misijas iznācis cīks.

Ir grūti iedomāties, ko prezidents de Golls iegūs atzīdams komūnistu Ķīnu. Naidu un šķelšanos Rietumu sabiedroto starpā. Aizdomīgus skatus no Padomju Savienības. Viens jautājums, katrā ziņā, vēl ilgi, ilgi paliks neatbildēts. Un tas ir, vai tad patiesi Francijai bija jāatzīst komūnistu Ķīna, lai parādītu savu neatkarību no Sav. Valstīm? Komūnistu Ķīnu Francija ir atzinusi. Kas nāks tālāk?

KARA DRAUDI AFRIKĀ

JAUNI NEMIERI KONGO FEDERĀCIJĀ. MELNO KARAVĪRU SACELŠANĀS TANGAŅIKĀ, UGANDĀ UN KENIJĀ.

No Anglijas neatkarību guvušās Afrikas valstīs Tanganikā, Kēnijā un Ugandā, tāpat agrākā Beļģijas kolonijā Kongo, uzliesmojuši jauni nemieri, prasot angļu karaspēka ieņemšanos Kongo federācijā, Kvilu provincē, nemierus mēģināja apspiest Apvienoto Nāciju spēki. No Afrikas saņemtās skopās ziņas liecina, ka vismaz Kongo nemierniekus atbalsta komūnistu Ķīna.

Pēdējā mēneša laikā britu karavīru palīdzība miera nosargāšanai bijusi nepieciešama dažādās pasaules daļās. Angļu spēki palīdz Malēzijas armijas vienībām cīņā pret Indonēzijas iebrucējiem Ziemeļu Borneo. Kā tagad redzams, angļu palīdzība nepieciešama Afrikā, un tikai pirms neilga laika angļi bija tie, kaŗ saglāba situāciju Kipras salā.

Kiprā, starp citu, attiecības starp grieķiem un turkiem vēl tālu no normālām.

Anglijas valdība gribētu, lai Kipras miera saglabāšanai savu roku pieliktu arī Sav. Valstis — nosūtot savu karaspēku. Londona ziņo, ka Vašingtona šo priekšlikumu neesot noraidījusi; no otras puses tā neesot izteikusi arī nekādu vēlēšanos savu karaspēku sūtīt uz Kipru.

Jau Kipras nemieru sākuma dienās angļi visu laiku meklēja Ziemeļatlantijas organizācijas atbalstu. Tagad, Kipras situācijas normalizēšanai tādu cer dabūt, ja ne no Sav. Valstīm, tad noteikti no Rietumvācijas un Itālijas.

Par eventuālu Sav. Valstu karaspēka sūtīšanu uz Kipru nedēļas nogalē Londonā ar Anglijas ministru prezidentu Daglasu Hjūmu apspriedās virsprokurors Kenedijs. Pēdējais Sav. Valstu ārpolitikā sāk spēlēt arvien lielāku lomu, liekot domāt, ka beigu beigās viņš var tikt izraudzīts vice - prezidenta amatam nākamās prezidenta vēlēšanās. Ar Kenedija vārdu, pašreiz, prezidentam Džonsonam ir vislielākās cerības uzvarēt. Nekad vēl Sav. Valstu vēsturē kāds virsprokurors nav spēlējis lielāku lomu ārpolitikā kā tagad to dara Roberts Kenedijs. Tikai pirms nedēļas viņš bija Indonēzijā, panāca vienošanos ar prezidentu Sukarno Malēzijas jautājuma atrisināšanā. Tagad viņš darbojas Kipras jautājumā.

Pēc prezidenta Kenedija nāves pagājušā gada 22. novembrī sākās valodas, ka nākamo desmit gadu laikā Baltā namā būs atkal kāds Kenedijs. Un tas nebūtu nekāds pārsteigums.

Kanadas Daugavas Vanadzēm turpmāk būs šādi vienveldz tērpi. Uzņēmumā no kreisās: M. Jonāne, R. Zamlovska, Kanadas vanadžu pr-ce I. Breikša un G. Āpše. Foto JAK

LATVIJA

9. n-rs. TREŠDIEN, 1964. GADA 29. JANVĀRĪ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ ... - $ 5.40 par vienas collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet tos vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

ARĪ PLĀNSAIMNIECĪBAI IR SAVAS ROBEŽAS...

Nevienam ticīgam komūnistam nav atļauts apšaubīt, ka plānsaimniecība ir līdzeklis, kas spēj dziedēt visas saimniecības kaites un trūkumus, lai gan tiem, kas akli neseko komūnisma priecas mācībai, neliekas, ka ir kāda starpība starp kapitālismu, kas izmanto strādniekus, un komūnismu, kas arī tādos pašos apmēros un bieži vien daudz vairāk izmanto savu „pamatšķiru". Tāpēc ir visai interesanti daži vērtējumi par plānošanu un plānsaimniecību, kas publicēti nekur citur kā pašā Padomju Savienībā.

Tā pēc pazīstamā matēmatiķa un Ukrainas zinātņu akadēmijas viceprezidenta Gluškova aplēsumiem, kas parādījās 1962. gada 25. septembra „Literaturnaja Gazeta", plānošanas apmēriem ir tieksme visai strauji augt, un ja plānošanas sistēmu drastiski nereformē, G. parego, ka plānošanas darbs līdz 1980. gadam pieaugs 36-kārtīgi, un prasīs,lai šī darba veikšanā iesaistītu visus Pad. Savienības pieaugušos cilvēkus! Tas, protams, tikai viens veids, kā pateikt, ka nepieciešamas jaunas, modernākas plānošanas metodes.

Arī akadēmikis A. Dorodnicins 1963. g. 15. maija „Izvestijā" šo atzinumu papildina ar norādījumu, ka tagad padomju rūpniecības produkcijas plānošana ir vismaz 1600 reizes sarežģītāka, nekā tā bija 1928. g., bet plānošanas metodes visā visumā ir palikušas negrozītas. „Kaut gan katrs zina," viņš raksta, „ka šādas milzīgas spēkstacijas kā Krasnojarskas spēkstacija nevar uzcelt ar lāpstām, liekas tomēr, ka ne visi izprot, ka tik sarežģītu saimniecību, kāda ir mūsu saimniecība, nevar vadīt tikai ar skaitļojamo kauliņu, papīra un zīmuļa palīdzību."

Kāds cits slavens matēmatiķis prof. L. A. Lusterniks kādā rakstā, kas ievietots oficiālā Padomju Savienības zinātņu akadēmijas izdevumā 1961. g. 1. sējuma 65. lpp., izsaucas, ka milzīga armija ierēdņu ir nodarbināta saimniecisko ziņu ievākšanā un apstrādāšanā — un ka to rīcībā ir tāda pati technika, kāda bija 17. g. s. Maskavas valdības iestāžu rīcībā, izņemot zosu spalvu aizstāšanu ar zīmuļiem.

Visai interesanti, ka Gluškova paredzētais plānotāju skaita pieaugums nesaskan ar Padomju Savienības tradicionālo šādas parādības noliegšanu. Uzfrizētās publicētās padomju statistikas dati pat rāda, ka pēdējos gados administrācijas personāls it kā ir samazinājies, bet šie dati nav pārliecinoši, jo krietnu daļu ziņu ievākšanas, grāmatvedības un cita „papīru darba" rūpniecībā veic darbinieki, kas nodēvēti par „produkcijas strādniekiem". Arī dažī uzņēmumi mēdz uzrādīt administrācijas personālu ar kādu citu nosaukumu. No pašiem padomju avotiem var iegūt pierādījumus, kas nonāk pretrunās ar oficiālo statistiku: pēc kāda nesena aplēsuma (M. Kuzin, Ekonomičeskaja gazeta, 1963. g. 2. marta numurs) 6,1 miljoni cilvēku ir nodarbināti administrācijā vien, un no tiem viena trešdaļa veic statistikas un grāmatvedības darbus, pie kam to skaits pēdējā laikā esot vēl pieaudzis. Kāda N. Kovaļova raksts, kas publicēts 1962. g. Voprosi ekonomiki 12. numurā, atklāj, ka „plānošanas un kontroles aparāts savos apmēros ir pieaudzis par apmēram 50 procentiem pēdējo septiņu gadu laikā." Kāds cits autors P. Karpovs 1963. g. 4. maijā „Ekonomičeskaja gazeta" ziņo, ka no 1958. — 1962. g. apgādes organizāciju ierēdņu skaits pieaudzis par kādiem 100 tūkstošiem.

Pēc Darba pētīšanas institūta datiem (D. Rogovič, Ekon. Gaz. 1963. g. 16. marta numurā) inženieru, tehniķu un algotu darbinieku proporcija nākošo divu dekadu laikā pieaugšot no 13 līdz 32 procentiem no visa rūpniecībā nodarbinātō cilvēku skaita, kaut gan paredzēts lielā mērā ieviest elektroniskas rēķinmašīnas, grāmatvedības mašīnas u.t.t. minētā laika sprīdī . . .

Nabaga „pamatšķirai", kas, varbūt, vēl cer uz labāku nākotni, kad komūnisms būs pilnos apmēros īstenots, šādas ziņas nejauc. Pat ja pēc Padomju Savienības atbalstīšanu. Kāds un cik iespaidīgs šis atbalsts — nav zināms.

Garo jūdzi starp mūsu tautas likteni šodien un tautas atbrīvošanu nākotnē mūsdienu politikās svārstības ir padarījušas par attālumu, kas šodien nemaz nav pārredzams.

Jau pirms 18. novembŗa ASV latvieši gaidija Latvijas proklamēšanu

KĀDA AVIŽNIEKA NACIONĀLA PARLIECĪBA

Šais piezīmēs nevaram pieskarties visus Latvijas jautājumā publicētos rakstus „Amerikas Vēstnesī", bet tikai dažus un zīmīgākos. Tie liecina, ka blakus krasi kreisi noskaņotiem latviešiem atradušies patrioti, īpatniski Latvijas tīcētāji, fanātiski Latvijas republikas prasītāji.

Pēc 1917. gada vairs nav šaubu, ka vajadzīga Latvijas valsts, neatkarīga republika. Šī vēlēšanās nobrieda ASV nepilnu divu gadu laikā tik stipri kā reti kādā citā kolonijā tai laikā.

Latvijas diplomāts J. Sesks savā grāmatā „Latvijas valsts izcelšanās" (Pilskalns, 1961) pārmet ASV latviešiem (315 lpp.), ka „tie māz stiprinājušies latviešu tautas un tēvijas mīlestībē". Šis secinājums attiecas uz vēlāku laiku, kad radās sabiedriskā kņada ap Latvijas diplomātisko pārstāvju amatiem ASV. Turklāt posms līdz Latvijas valsts idejas īstenošanai ir pilns patriotisma labajā spārnā.

Šo ticību savai dzimtenei neliekuļotās rindās pravietiski izteic J. Lidumnieks rakstā „Tā diena" (AV 1918. g. 15. sept. nrā).

„Pienāca tā diena, kuŗā atdzima Amerikas latviešu nacionālais gars. Ilgi šis gars bija snaudis, ilgi bija mānīts un krāpts, bet viņš nebija miris — bija tikai iesnaudies. Un šodien jau sāk valdīt vienotas tautas gars, bijušo nemieru vietā. Vienreiz dzima tā atziņa, ka latvieši nevar eksistēt bez Latvijas, un ka cīņā par viņas neatkarību mēs visi esam viens nesaskaldāms spēks. Liekas arī, ka mazie, bet visu postošie nemieriņi starp vienas un otras ticības piekritējiem apklusis, un lielais darbs par Latvijas nākotni savedīs kopā, ieskaidu ar draudzību izkausēs sevī uz Latvijas altāŗa.

Pienāks tā diena, kad visas biedrības vienosies savas nācijās un Latvijas labā zem vienotas Latvijas karoga. Neatkarīgā un brīvā Latvijā ir diezgan telpu priekš visiem tautiešiem, arī priekš visiem vienādas tiesības.

Pienāks tā diena, kad draudze ar draudzi mitējās kildoties, pienāks arī tā diena, kad vienas ticības latvietis mitēsies smieties par otras ticības piekritēju. Ir redzama jaunas atziņas pacelšanās, ap kuŗu vienojas tautas gars, kas neskiŗo luterāni no baptista un baptistu no luterāņa jeb pareizticīgo no abiem, vai arī to, kas tic un piepilda pats savas personīgās ticības pienākumus.

Cik daudz enerģijas un spēka ir velti tērēti, liekas, ka nav vērts par to runāt, jo agrākā darbība bija vienota ar nesatiecību, nemieru un strīdiem bez panākumiem. Nemiērs savā starpā tika uzskatīts par atspirdzinājumu, bet pa to laiku pretinieki nesnauzdami notecināja Latvijas asinis."

Kur ņēma ticību šis gaišredzīgais latviešu avižnieks tik chaotiskā laikā, kāds bija 1917. gads?

Pēc savas dzimtenes ilgojās grabažas, bet pacelt savas tautas karogu, kaut vai uz Latvijas drupām, tāpat ir laiks atmest klibošanu starp nacionālismu un internacionālismu. Tālāk viņš saka: „Mēs nespējam pabalstīt Baltijas latviešus šai acumirklī materiāli, bet mums ir jābūt drošiem un stipriem šc, Amerikā, jo vienreiz pienāks diena, kad mums vajadzēs pierādīt savu darbību."

Bolševiku dienas ir skaitītas — drīz tie pazudīs aizmirstībā. Drīz nāks mūsu rinda — esiet gatavi. Organizējieties, paplašiniet savu drukātu vārdu un runājiet skaļa balsī. Lai arī zem kādām mokām atrodas Baltija, bet latvieši vienmēr dzirdēs mūsu vārdus, un mūsu cīņas atbalss no jauna uzkvēlos cerības dzirksteli viņu nospiestā gara dziļumos." (A. V. 1918. g. 15 jūl.).

Nav zināms otrs latviešu avižnieks, kas tik dedzīgi būtu iestājies pret komūnismu kā tieši J. Lidumnieks. Tani laikā visa cīņa galvenokārt bija vērsta pret vāciešiem, bet kā izņēmums parādās Līdumnieks ar pravietisku gaišredzību. Bezkompromisa cīnītājs J. Līdumnieks apkaro visus, kas kaitē Latvijas valsts interesēm, kaut pati Latvija vēl nav proklamēta.

Rakstā „Latvijas karogs" (A. V. 1918. g. 1. nov.) Līdumnieks nosoda kādu vācu tautības latviešu draudžu mācītāju, kas dievkalpojumā lūdzis Dievu par ķeizara uzvaru. Tādi visi būtu jāsauc tautas tiesas priekšā. Te avižnieks izteic savu nacionālo credo.

„Ar to vien nepietiek, ka mēs saucam, lai dzīvo brīva Latvija, mums ir vispirms jāzina, ko esam darījuši Latvijas labā. Dažam tādam saucējam melna dvēsele un melna pagātne, kas agrāk vai vēlāk būs jāvelk tautas tribūna tiesas priekšā. Bez nozīmes, kādu stāvokli kāda zināma persona ieņemtu tagad. Bet ja viņas darbiba izrādītos kaitīga Latvijas nacionālām interesēm, tad es personīgi esmu pret katru šādu personu. Es arī atzīstu, ka viena un tā pati persona nevar kalpot ķeizaram un Latvijai. Es nevaru roku sniegt personai, kuŗa tirgojas ar Latvijas ideju, un kas līdzigi kādam šeļienes mācītājam izpauž valsts nodevību. Nevaru es klusu ciest par to, kā bāznīcā lūdz Dievu par ķeizara uzvarām, bet ārpusē, savu ādu glābdami, pļāpā par tautas pestīšanu. Laiks ir arī Amerikas latviešiem noslaucīt pēdējos vācu putekļus, kā naida, nemiera, šķirtigu cēlājus."

Mūs pārsteidz šī atklātā valoda. Latviešu avižnieks svešumā sapņos izaukļēja Latvijas valsts ideju.

Osvalds Akmentiņš

GAŖĀ JŪDZE

1954. gada vasarā toreizējais ASV prezidents Eizenhauers kādā izbraucienā ieradās Kolorādo. Vietējā latviešu grupa prezidentam pasniedza adresi, uz kuŗu prezidents cita starpā atbildēja: „Es ticu, ka Latvijai uz brīvības atgūšanu nenākšies ilgi gaidīt, un pie tam tā brīvību atgūs miera ceļā."

Prezidents nebija vienīgais, kas drošināja un uzmundrināja latviešus. Tolaik daudz vairāk nekā tagad, pēc desmit gadiem, mēs dzirdējām stiprinājumus savām cerībām. Bet šai laikmetā neviens valstsvīrs vai politiķis nespēj iepriekš pazīlēt vai noteikt notikumu gaitu, kas pakļauta krasām maiņām.

Tā tagad, pēc desmit gadiem, nekas nav noticis tāds, kam sasvā laikā tiekts vai uz ko cerēts. Gluži otrādi: notikumu attīstība un valstu politikas neaprēķināmā maiņa ir attālinājušas to mērķu piepildīšanos, kas deg mūsu dvēselēs. Aizvien vairāk un redzamāk nobriest atziņa, ka Rietumu demokratijas justos laimīgas, ja tās Baltijas valstu stāvokliņ nemaz neeksistētu. Brīžiem šķiet, ka Rietumos pat pieaug nevēriba un vienaldzība pret apspiesto tautu likteņiem, bet sadarbība ar lielvalsti, kas vēl šobrīd tur verdzībā miljonus, turpinās un kļūst svarīgāka.

Tā nevaram nepieminēt, ka nesen NATO valstu ārlietu ministru konferencē Parīzē ārlietu ministrs Rasks aicināja NATO valstis atbalstīt Padomju Savienību viņas nesaskaņās ar sarkano Ķīnu. Savienotās Valstis nekļuva par neitrālu vērotāju šo divu komūnistisko milžu cīņā, bet iestājās par Padomju Savienības atbalstīšanu. Kāds un cik iespaidīgs šis atbalsts — nav zināms.

Garo jūdzi starp mūsu tautas likteni šodien un tautas atbrīvošanu nākotnē mūsdienu politikās svārstības ir padarījušas par attālumu, kas šodien nemaz nav pārredzams.

Kādam ir jāmirst, lai cits ieņemtu aizgājēja vietu. Šodien mēs redzam, ka melnā kontinenta tautām un tautiņām, kas pašas vēl nav brīvas no mežoņu instinktiem un pavisam tālu no spējām sevi valdīt un savaldīt, ceļš līdz brīvībai un patstāvībai ir kluvis pavisam īss. Tās kā sēnes pēc lietus izaug UN dārzā, kur par jaundzemdēto melno valstu tiesībām un patstāvības nobriedumu lielāko tiesu nobalso bez paša jautājuma tuvākas zināšanas un izsvēršanas. Ir ērtāk un patikamāk lemt par jaundzimušiem nekā atrakt kapenes, kur guldīta brīvība.

Vēl liels attālums veicams, lai kaut kur rastos drosme taujāt par to brīvību, kas noslīkusi asinīs un nevainīgajos upuros.

Šobrīd Rietumi to nedara, klusējot un it kā bez sirdsapziņas samierinoties ar stāvokli, kas radies komūnisma rijības rezultātā.

P. Grods.

AR PUSTUKSIEM VĒDERIEM VIEGLĀK STRĀDĀT

Visai bieži Rīgas laikraksti atklāj nebūšanas Latvijas pilsētu un lauku ēdnīcās, kur personāls zog, negādā vajadzīgos produktus, kur netīrība un citas nebūšanas. Par to raksta arī okupantu Cīņa, pastāstot, ka Rīgā 9. ēdnīcas filiālē porcijām nepieliekot vajadzīgo tauku un citu produktu devas, kur lietojot sliktas kvalitātes gaļu un pat no tās porcijas esot mazākas nekā paredzēts. Latvijas laukos ēdnīcas slēgtas remontu dēļ. Tā tas esot Līgatnes ciemā, tā Kandavā, kur ēdnīca slēgta jau gada sākumā. Neapmierinošs esot arī skolu internāta darbs: pusdienas gatavojot no desām, makaroniem, bet dārzeņus negādājot, jo to sagatavošana prasot daudz darba. Cīņas ievadraksta rakstoņis tad ieteic virtuves darbos nodarbināt pašus skolēnus — tie iegūstot vērtības aroda izmaiņas.

KĀ LATVIEŠI IZGLĀBA PADOMJU SAVIENĪBU

Žurnāls „Student", ko Londonā izdod Flegon apgāds krievu valodā, sācis iespiest plkv. Jukuma Vācieša atmiņu fragmentu, ko 1927. gadā publicējis padomju militārs žurnāls. Vācieša atmiņu fragmentam likts virsraksts: „Kā latvieši izglāba Padomju Savienību". Žurnāls iespiež arī krievu padomju autora kriminālromānu, kuŗa darbība norisinās Rīgā 1941. gada vasarā.

Vecā milest

VALENTINES HERMANES DZEJOĻU KRĀJUMS ČIKĀGĀ. 1963.

1963. gadā mūsu dzejnieki ir kārdinājumiem, ta bijuši tiešām čakli. Daudz dzejoļu viņi rakstījuši un daudz grāmatu autore n prieka dzejas cienītājiem sagā- stingri nostājas sa dājuši. jo viņā aug un vet

Jaunais dziesmu krājums bija tikpat darba, un Herman gaidīts. Ja pirmais krājums ņemsim pilnu sma Meklējumi jau norādīja, ka dzej- Krājumā pirmā niece paliek uzticīga vecai mi- patriotiskiem dzejo lestībai, kuŗa nerūs, tad Viss tīvs dzejniecei vien neizgaist apliecina pilnīgu uzti- cīgs. Dzejniece ka cību un mīlestību iesāktam ce- par zudušo dzimt ļam. Ar pirmo dzejoļu krājumu tumu, dabu, jau dzejniece jau pieteica izvēlēto ta- lpp.) klusi skumst ku savam turpmākam darbam, ības krastu. Dzi bet kas lasītājam vēl lika šau- sauc: Meklētu, ne bīties, vai viņai tikai pietiks spē- ji sapņu tur daud ka turēties pretim laikmetīgiem dzejolis (16. lpp.)

PERSONĪBAS KULTS UN OPTIMISMA KULTS

THE CULT OF OPTIMISM by Walter N. Vickery, Indiana University Press izdevums 189 l. p., cena — $ 5.00

Kad Staļins bija sasniedzis savas varas augstāko pakāpi, viņš nodibināja t. s. personības kultu, kuŗu viņa pēctecis un ag rākais rokas puisis Chruščevs tik smagi nosodīja Pad. Savien bas komūnistu partijas 20. kon gresā teiktajā runā. Blakus šim personības kultam politikā tanī pašā laikā tika kultivēts t. s. so ciālais reālisms, kas bija viss kas, tikai ne reālisms šī vārda vispārpieņemtā nozīmē, un grā matas autors tam devis jaunu nosaukumu — optimisma kults.

Savā darbā profesors Vikerijs apskata politiskos, sociālos un literāros spēkus, kas iedarbojušies un vēl tagad turpina iedarboties padomju sabiedrībā. Viņš ir izpētījis padomju literātūras īpatnējās problēmas — kā padomju režīma, tā arī atsevišķu rakstnieku dilemmas. Viņš īsumā pieskaŗs arī 1958. g. Pasternaka lietai un veselai virknei citu līdzīgu lietu, lai attēlotu visai kuriozu padomju literāras teorijas izlieošanu daiļliteratūrā, un pasvītro, ka, kaut gan Staļina kults ir aizgājis pagātnē, citi kulti turpina pastāvēt padomju literātūrā. To starpā — arī optimisma kults, kas noliedz īstās dzīves parādību attēlošanu un prasa kroņa optimismu no visiem padomju rakstniekiem, kuŗi grib rakstīt un panākt savu darbu publicēšanu.

Daugavas Va valdes sēdē, 19. j un sporta dajas be sniedza pārsk ātra darbību.

DV TK apvie Valdes priekšnie va, administrāto rēns, kasieris sons, sekretāre Maija Kuze, ma Pakrastiņš.

1962./ 63. dar jis teātra kopa Iestudētas lugas kas izrādes. T ja Lielā iliūzija ra Ernesta Jurs tai notikusas 7 Ž, Sadberijā, nā, Hamiltonā pa vienā.

Režisores E. ņas vadībā sa Blaumaņa 100 dienas atceres deklamācijām, maņa lugām: S maču, No sal viencēliena Ses rādi. Dotas 3 ronto, viena n dienas skolai, AKL (Ont.). Viena

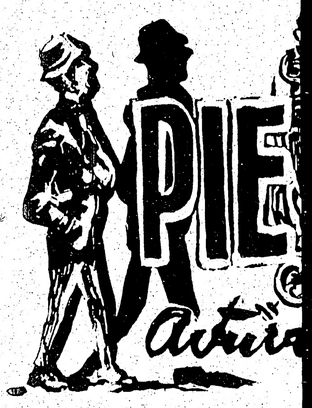

21. turpinājums

Ronaldam nekad mūžā tik īsā brīdī neb sies vajadzība izšķirties, kas ir svarīgāk: glā cilvēku no nosmakšanas, jeb pavecu grīdes mirkšanas. Bijis viņš telpā tikai divatā ar Kon varbūt, būtu glābis filozofu, bet Bangas kund tā, mērķtiecīgā rīciba šaubas ātri izklīdināja instinkts tādos brīžos zina pareizo: dzīvs, pie vēks spēj sev palīdzēt pats. Nedzīva lieta to ir jāpalīdz.

Ronalds izrāva no kabatas mutautiņu un piespieda to galda malai, tā aizsprostojot p šķidrumam ceļu.

— Piedodiet . . . es . . . man . . . Ronalds m dus, lai attaisnotu neveiklību, bet vārdi ner stostījās tāpat kā Konrāds un juta, ka nosa tas lakats kļuva slapjš, un lipīgais šķidrums s bet grīdsega bija glābta.

Redzot galveno nelaimi novērstu, Ronald Konrādu un atskaitījās. Tas bija paša lēkmi ietis un sminēdams skatījās Bangas kundzes da cīņā ar limonādes plūdiem.

Imants Sakss

Ādolfs Ābele atmiņās

Šis temats samērā svešs. Izņemot Jēkabu Poruku, komponista draugu, neviens arī par to nav rakstījis. Grūti darīt to pēc J. Poruka autoritātīvā sprieduma, līdz ar to šīm manām niecīgām rindām tikai skerco noskaņa.

Komponists Jānis Cirulis ne labprāt dziedāja. Tomēr atsevišķos brīžos, būdams patiesi priecīgs, viņš paklusām iesāka dziedāt mazu dziesmiņu pēc Santa Lucia meldijas visos lietvārdu locījumos. Vārdi sekojoši: Ādolfs ir Ābele, Ādolfa Ābeles, Ādolfam Ābelei, Ādolfu Ābeli u. t. t. Ar šo dziesmu skaņražu kopas dalībnieki vienmēr sveikuši Ābeli mazās, privātās, bet kādreiz tīri jautrās un paskaļās sanešanās. Komponists esot mierīgi noklausījies pirmos locījumus, mazliet parāvis galvu uz augšu vai leju, diezgan veikli tanī pašā laikā pārbīdot papirosu no viena mutes kaktiņa uz otru, lai pēc tam tikpat mierīgi sāktu apsveicināties ar draugiem. Viņa rokas sniedziens vienmēr bijis noteikts un nozīmīgs, dzīvās acis vienmēr uzmanīgi vērojušas sveicināmo.

Jā — tādu viņu vienmēr vērojām Konservātorijas aulā, klasēs, kafetērijā. Pēdējā vietā stundu starpbrīžos viņš patērēja ievērojamu daudzumu Jurjāna kundzes tējas un ābolu maizīšu, laiku pa laikam izmezdams pa klusai, bet kodīgai piezīmei par vienu otru būšanu vai nebūšanu latviešu mūzikā toreiz. Ignākas un skarbākas piezīmes saņēma komponisti, kuŗu darbos bija sastāms Arenska sentimenta raksturs. Savā autobiografijā „Mana mūzikālā dzīve" arī Rimskis — Korsakovs lietoja diezgan smagus vārdus, Arenski pieminot, kaut gan Vītols savās atmiņās piemin viņu ar lielāku saudzību. Ābele bija diezgan tālredzīgs: Arenska kopētāju skaits mums jau simtos, kamēr pašu ciltstēvu neatskaņo nekur. Taču savu balsi viņš nekad lieki nepacēla, jo viņam piemita tā fascinējošā personības īpašība, kas ar īsu teikumu vai arī ar vieglu rokas žestu prata parādīt, pierādīt loti daudz. Pat tīri vienkāršos harmonijas pasākumos. Rokas, imitējot ermoņikas vilkšanu, vienreizēji un uz visiem laikiem iznīcināja septīmas atrašanos meldijā, korāļu šaurā salikumā. Tāpat nekas viņam nepagāja garām. Kad, pretēji Konservātorijas noteikumiem, bija brīvprātīgi iepinies kādā sieviešu ritmo-plastikas studijā par pavadītāju un nokļuvis afišās ar trekniem burtiem, profesors bridi apstājās pie apaļā stabla Merķeļa un Kr. Barona ielas stūrī, pacirta galvu sāniski, pārvietoja papirosu un viegli iesmīnējās. Otrā rītā stundā mierīgi pateica: „Dejas forma tā tomēr nav." Viņa humors varēja būt dzēlīgs, un kādu reizi kāda audzēkne raudu konvulsijās izskrēja no klases. Bet profesors nekad nespēja būt launs, nākošā brīdī abi smaidīdami nāca atpakaļ klasē. Galu galā profesors jau vienmēr uzvarēja, jo pretī runāt Latvijas Konservātorijā nebijām raduši, un tas arī nekad neienāca prātā.

Daudz nemaldīšos teikdams, ka mūsu sarunas bija skaistā klusēšana, kur runāja tikai klavieres, sarkanais zīmulis un viena otra profesora pastrupā piezīme. Komiskākie brīži, droši vien, iestājās solfedžio mācībā, kur, pavēlēm paklausot, lauzāmies cauri Laduchina solfedžio grāmatai.

Daudz laba profesors mums darīja arī praktiskās harmonijas klasēs, parādot modulātorisko improvizācijas tehniku, kas tik loti svarīga ērģelniekiem. Vēlāk dzīvē esmu klausījies šad un tad ērģeļu priekš — starp un pēcspēles, kuŗās dominē operu, pat operešu motīvi. Kaut Dievs dotu, ka šī improvizācijas māksla atgūtu atkal savu pienācīgo vietu. Jāpiemin, ka prof. Vanadziņš to nekad nemeklēja, apliecinādams, ka labas mūzikas (Bacha) pasaulē tik daudz un nevajag nekad uzmākties ar savu vidusmazumiņu.

Laikam tak arī no velna bija smagā durvju piesišana klasē, kas bieži izpelnījās profesora piezīmi: „Smagais fūrmanis!" Ar profesoru Ābeli nekad nebija joki: Kad viņš bija aicināts vadīt kādus vietējos dziesmu svētkus lielākā provinces centrā, nesagatavotie koristi pārsteigumā vēroja virsdiriģentu pēc pāris minūtēm paceļam cepuri un aizejot no „šīm viesmīlīgām telpām." Tāpat kad ordeņu komitejas lielmestrs senātors G. nespēja atcerēties komponista darbību Liepājā, sajaucot to ar kādu citu komponistu, profesors mierīgi piezīmēja: „Senātora kungs, uzskatait mūsu iepazīšanos par nebijušu." No profesora mums visiem bija bailes, kaut gan ilgot ilgojāmies viņa pamācību, kuŗas bija arī saprotamākas, nekā tās, ko agrās jaunības gados guvām no citiem. Neko daudz konservātorijā arī nedrīkstēja. Jau Klāras Šūmanes audzēkne Goldmane — Elverfelde man sašutumā uzkliedza: „Ceļgalus kopā, jūs — cietās rokas īpašniek!" Centos arī to atcerēties visu mūžu.

Ja laiks atļāva, klausījāmies prof. Ābeles vadīto Dziesmuvaras kori. Dzirdējām Jāņa Kalniņa Pēterbaznīcas torni ar krītošām oktāva tercām, lietišķās mūzikas garā tvertu.

Bet kas gan Ābeli uzbūra kā vienreizēju koŗa diriģentu — ekselenci? Daži diesmu svētku dziedātāji liecina, ka Ābeles vadībā grūti dziedāt. Tas var būt, jo Ābeles dvēsele masām nekad nav atvērusies. Viņa žesti loti skopi. Bet cik mundri un acīgi tos uztvēra viņa acuraugs Dziesmuvara! Kas nav dzirdējis viņa interpretācijā Nāves ējas (Grau valsts himnai Nacionālā opera 1941. g. 1. jūlijā.

Maz izdevās dzirdēt Ābeli kā ērģelnieku. Klusu viņš pildīja savas baznīcas mūzika pienākumus Mārtiņa baznīcā Pārdaugavā. Mūža otrā pusē bieži atgriežamies pie jaunības mūzikālās mīlestības. Tā arī Ābele šodien kuplina Kalamazū latviešu draudžu dievkalpojumus. Tāpat kā Latvijā, tā tagad svešumā daudzi mūsu komponisti katru svētdienas rītu kāpj tā Kunga vīna kalnā, lai Bacha u. c. mūzikā dotu Dievam, kas Dievam pienākas.

Ja arī ne visus, tad tomēr daudzus tas pasargājis no trokšņainu balļu virpuļiem, kas profesoram nekad nav likušies pievilcīgi. Nepamanījām viņu arī konservātorijas ballēs. Dzejniece Velta Toma kādreiz žēlojās, ka mūziķi neprot dejot, bieži nomīdot kājas. Šķiet, ir jau arī liela māksla kādreiz nedarīt to, ko īsti neprotam. Dejas zāļu vietas profesors labprāt apmainīja ar klusām, it kā bezmērķa pastaigām Rīgas dārzos un ielās gan sniegainajā ziemas burvībā, gan arī liepziedu smaržā.

Skaistajos maija un jūnija svētdienu rītos pulcējāmies konservātorijā, lai brīvprātīgi ieslēgtos 24 stundas, pavasara eksāmenu darbus rakstot. Tik ilga laika korālim vai prelīdei gluži nevajadzēja, bet pie tā paša paveicām arī vienu otru kora kapelmeistara obligātās teorijas uzdevumu. Agrīnās mīlestības kaitinājāmies konservātorijas liepām. Vai brīnums, ka daudzi izauga par romantiķiem arī mūzikā! Būtu tā vara un teikšana bijusi Melngailim, mēs, droši vien, šajā dienā mazgātu un berztu konservātorijas gaiteņus, tāpat kā vasarās vāktu un rakstītu „vecos balsus". Taču kādā šādā pavasara rītā profesors izdalīja mūsu uzdevumu temas, jaunas skaistas dāmas pavadīts. Nav jau nekāda sakara pirmskolnieku uzdevumiem ar intuicijas momentu, tomēr mazā audzēkņu grupiņa vienbalsīgi sirdi viņam vēlēja visu to labāko jaunajā dzīves ceļā.

Ābelīte Dievu lūdza,
lai jāj tautas šoruden.

Šo dziesmu komponists veltīja Dziesmuvaras tautietēm. Šī patiesi dziļā mīlestībā slēgtā dzīves saderība ar Dziesmuvaras tautieti, profesora Ābeles kundzi, gaismojusi profesora trimdas ceļu un sirsnīgā labvēlībā apstarojusi viņa mūzikālā mūža brieduma pusi jauniem darbiem un idejām. Profesora dziesmas vārdiem runājot, tā viena karsta sirds, kas nākotnei nešaubīgi tic.

Visbeidzot ceru, ka profesors man piedos šo rakstu, kas ne formā, ne saturā nav īsti konsekvents. Nupat lasīju, ka Kalamazū latviešu sabiedrība dos man iespēju labotiem viņa jubilejā, 9. maijā. Bet nešaubīgi varu apliecināt, ka visu profesora Ādolfa Ābeles audzēkņu, draugu, cienītāju un dziedātāju domas un labākie vēlējumi šinīs dienās saistās ar viņu — mūsu latviešu mūzikas senioru, autoritāti, sirdsapziņu.

ši gaidija

grabažas, bet pacelt savas tautas karogu, kaut vai uz Latvijas drupām, tāpat ir laiks atmest klibošanu starp nacionālismu un internacionālismu. Tālāk viņš saka: „Mēs nespējam pabalstīt Baltijas latviešus šai acumirkli materiāli, bet mums ir jābūt drošiem un stipriem šc, Amerikā, jo vienreiz pienāks diena, kad mums vajadzēs pierādīt savu darbību."

Boļševiku dienas ir skaitītas — driz tie pazudīs aizmirstībā. Drīz nāks mūsu rinda — esiet gatavi. Organizējieties, paplašiniet savu drukātu vārdu un runājiet skaļa balsī. Lai arī zem kādām mokām atrodas Baltija, bet latvieši vienmēr dzirdēs mūsu vārdus, un mūsu cīņas atbalss no jauna uzkvēlos cerības dzirksteli viņu nospiestā gara dziļumos." (A. V. 1918. g. 15 jūl.).

Nav zināms otrs latviešu avīznieks, kas tik dedzīgi būtu iestājies pret komūnismu kā tieši J. Lidumnieks. Tani laikā visa cīņa galvenokārt bija vērsta pret vāciešiem, bet kā izņēmums parādās Lidumnieks ar pravietisku gaišredzību. Bezkompromisa cīnītājs J. Līdumnieks apkaro visus, kas kaitē Latvijas valsts interesēm, kaut pati Latvija vēl nav proklamēta.

Rakstā „Latvijas karogs" (A. V. 1918. g. 1. nov.) Līdumnieks nosoda kādu vācu tautības latviešu draudžu mācītāju, kas dievkalpojumā lūdzis Dievu par ķeizara uzvaru. Tādi visi būtu jāsauc tautas tiesas priekšā. Te avīznieks izteic savu nacionālo credo.

„Ar to vien nepietiek, ka mēs saucam, lai dzīvo brīva Latvija, mums ir vispirms jāzina, ko esam darījuši Latvijas labā. Dažam tādam saucējam melna dvēsele un melna pagātne, kas agrāk vai vēlāk būs jāvelk tautas tribūna tiesas priekšā. Bez nozīmes, kādu stāvokli kāda zināma persona ieņemtu tagad. Bet ja viņas darbība izrādītos kaitīga Latvijas nacionālām interesēm, tad es personīgi esmu pret katru šādu personu. Es arī atzīstu, ka viena un tā pati persona nevar kalpot ķeizaram un Latvijai. Es nevaru roku sniegt personai, kuŗa tirgojas ar Latvijas ideju, un kas līdzigi kādam šejienes mācītājam izpauž valsts nodevību. Nevaru ēs klusu ciest par to, kā bāznīcā lūdz Dievu par ķeizara uzvarām, bet ārpusē, savu ādu glābdami, pļāpā par tautas pestīšanu. Laiks ir arī Amerikas latviešiem noslaucīt pēdējos vācu putekļus, kā naida, nemiera, intrigu cēlājus."

Mūs pārsteidz šī atklātā valoda. Latviešu avīznieks svešumā, sapņos izauklēja Latvijas valsts ideju.

Osvalds Akmentiņš

rā brīnums, ka daudzi izauga par romantiķiem arī mūzikā! Būtu tā vara un teikšana bijusi Meingailim, mēs, droši vien, šajā dienā mazgātu un berztu konservatorijas gaiteņus, tāpat kā vasarās vāktu un rakstītu „vecos balsus". Taču kādā šādā pavasara rītā profesors izdalīja mūsu uzdevumu temas, jaunas skaistas dāmas pavadīts. Nav jau nekāda sakara pirmskolnieku uzdevumiem ar intuicijas momentu, tomēr mazā audzēkņu grupiņa vienbalsīgi sirdi viņam vēlēja visu to labāko jaunajā dzīves ceļā.

Ābelīte Dievu lūdza,
lai jāj tautas šoruden.

Šo dziesmu komponists veltīja Dziesmuvaras tautietēm. Šī patiesi dziļā mīlestībā slēgtā dzīves saderība ar Dziesmuvaras tautieti, profesora Ābeles kundzi, gaismojusi profesora trimdas ceļu un sirsnīgā labvēlībā apstarojusi viņa mūzikālā mūža brieduma pusi jauniem darbiem un idejām. Profesora dziesmas vārdiem runājot, tā viena karsta sirds, kas nākotnei nešaubīgi tic.

Visbeidzot ceru, ka profesors man piedos šo rakstu, kas ne formā, ne saturā nav īsti konsekvents. Nupat lasīju, ka Kalamazū latviešu sabiedrība dos man iespēju laboties viņa jubilejā, 9. maijā. Bet nešaubīgi varu apliecināt, ka visu profesora Ādolfa Ābeles audzēkņu, draugu, cienītāju un dziedātāju domas un labākie vēlējumi šinīs dienās saistās ar viņu — mūsu latviešu mūzikas senioru, autoritāti, sirdsapziņu.

Vecā milestiba nerūs

VALENTINES HERMANES DZEJOĻU KRĀJUMS VISS NEIZGAIST. A. KALNAJA APGĀDS ČIKĀGĀ. 1963. G. 92 LPP.

1963. gadā mūsu dzejnieki ir bijuši tiešām čakli. Daudz dzejoļu viņi rakstījuši un daudz prieka dzejas cienītājiem sagādājuši.

Jaunais dziesmu krājums bija gaidīts. Ja pirmais krājums Meklējumi jau norādīja, ka dzejniece paliek uzticīga vecai mīlestībai, kuŗa nerūs, tad Viss neizgaist apliecina pilnīgu uzticību un mīlestību iesāktam ceļam. Ar pirmo dzejoļu krājumu dzejniece jau pieteica izvēlēto taku savam turpmākam darbam, bet kas lasītājam vēl lika šaubīties, vai viņai tikai pietiks spēka turēties pretim laikmetīgiem kārdinājumiem, tad ar jauno grāmatu autore mūsu priekšā stingri nostājas savās pozicijās, jo viņā aug un veidojas romantiķe. Vēl tikai vairāk rūpīgāka darba, un Hermanes dzeju sagaidīs ņemsim pilnu smaržas.

Krājumā pirmā nodaļa veltīta patriotiskiem dzejoļiem. Šis motīvs dzejniecei vienmēr bijis spēcīgs. Dzejniece kavējas atmiņās par zudušo dzimteni," tās skaistumu, dabu, jaunību un (14. lpp.) klusi skumst: „Redzu jaunības krastu, Dzirdu balsi, kas sauc: Meklētu, neatrastu, Atstāji sapņu tur daudz!" Jauki skan dzejolis (16. lpp.) Ēnlvu ezers:

„Kādas teikas tu slēpi
Dzidrajos dziļumos?
Vilniši iešūpo klēpi,
Atbild man: „Nejautā . . ."

Krājumā lielākā daļa dzejoļu veltīta mīlestībai. Ar mīlestību cilvēks atnāk pasaulē, ar mīlestību jādzīvo mūžs, un mīlestība glītā sējumā.

J. Ezergailis

Edvarts Tūters

MĒS

Mēs vienmēr kaut ko gaidām,
Bet dažreiz nezinām paši —
Ko īsti gaidām?

Mēs vienmēr kaut kur steidzamies,
Skrejam,
Bet bieži vien nezinām paši —
Kurp ejam?

Mums patīk pati steiga,
Bet nepatīk skaidra doma,
Doma par to:
Kāda īsteni ir —
Dzīvē mūsu loma?

Nedomādami steidzamies . . .
Bet bezgaliga nav arī steiga;
Dažreiz tā izbeidzas ātrāk,
Nekā paņem mūs beigas. — —

— — — — —

Mēs vienmēr kaut kur steidzamies,
Skrejam,
Bet bieži vien nezinām paši —
Kurp ejam?

PERSONĪBAS KULTS UN OPTIMISMA KULTS

THE CULT OF OPTIMISM by Walter N. Vickery, Indiana University Press izdevums
189 l. p., cena — $ 5.00

Kad Staļins bija sasniedzis savas varas augstāko pakāpi, viņš nodibināja t. s. personības kultu, kuŗu viņa pēctecis un agrākais rokas puisis Hruščevs tik smagi nosodīja Pad. Savienības komūnistu partijas 20. kongresā teiktajā runā. Blakus šim personības kultam politikā tanī pašā laikā tika kultivēts t. s. sociālais reālisms, kas bija viss kas, tikai ne reālisms šī vārda vispārpieņemtā nozīmē, un grāmatas autors tam devis jaunu nosaukumu — optimisma kults.

Savā darbā profesors Vikerijs apskata politiskos, sociālos un literāros spēkus, kas iedarbojušies un vēl tagad turpina iedarboties padomju sabiedrībā. Viņš ir izpētījis padomju literatūras īpatnējās problēmas — kā padomju režīma, tā arī atsevišķu rakstnieku dilemmas. Viņš īsumā pieskaras arī 1958. g. Pasternaka lietai un veselai virknei citu līdzīgu lietu, lai attēlotu visai kuriozu padomju literārās teorijas izlietošanu daiļliteratūrā, un pasvītro, ka, kaut gan Staļina kults ir aizgājis pagātnē, citi kulti turpina pastāvēt padomju literatūrā. To starpā — arī optimisma kults, kas noliedz īstās dzīves parādību attēlošanu un prasa kroņa optimismu no visiem padomju rakstniekiem, kuŗi grib rakstīt un panākt savu darbu publicēšanu.

AKL

DAUGAVAS VANAGU TEĀTRA KANADĀ DARBĪBAS PĀRSKATS

Daugavas Vanagu Kanadas TA sestdienas ģimnazijai — iepriekšējā darbības gada iestudējums Gatavības apliecība.

Iestudēta T. Zeltiņa komēdija Viņa raugs režisora Hugo Miķelsona vadībā, un līdz šim jau dotas 5 izrādes: Bafalo, Ročestrā, Toronto, Kičenerā un Montreālā. Šīs izrādes atkārtojums paredzēts 23. februārī Toronto.

Bez tam DVTK aktieri ir devuši sagatavotu raibu programmu — DV Kanadas delegātu pilnsapulces vakarā, DV Sadbērnu gada svētkos, Hamiltonas vanadžu bazāra sarīkojumā, Draudzības dienās Niagarā un DV salidojumā Kičenerā.

Nākotnes darbībai teātŗa repertuārā uzņemtas 3 lugas: Zelā rāk ir skārs: profesionālos kareivjus, vēsturniekus un rakstniekus, izsekojot pēckara Staļina laiku un laiku pēc viņa nāves, kad daudzus jautājumus notušēja vai izlaboja, oficiālo vēsturi tuvinot patiesībai. Izsekojot padomju historiografijas labirintus, autors parāda, ka sakāvi pārvērš uzvarā, partijas vadoņus pataisa par militāriem ģēnijiem un savus Rietumu sabiedrotos padara gandrīz par Hitlera Vācijas sabiedrotiem . . .

AKL

MĪTI, ATMIŅAS UN REĀLITĀTES

THE SOVIET HISTORY OF WORLD WAR II by Matthew P. Gallagher, Praeger (Kanadā — Burns & MacEachern Ltd.) izdevums, 205 l. p., cena — $ 8.00

Kā mēs jau labi zinām, Pad. Savienības vadoņi atzīst tikai vienu īpatnēju vēstures skolu: to, kas pagātnes faktus pieskaņo tagadnes vajadzībām . . . Par šo vēstures izkropļošanas sistēmu jau plaši rakstīts, bet padomju 2. pasaules kaŗa vēsturei līdz šim nav pievērsta vajadzīgā ievērība. Šo robu ir centies aizpildīt autors. Analizējot reakciju, sakarā ar propagandistisko un kropļojošo pēcaja kaŗa vēsturei, autors apskata trīs iedzīvotāju grupas, kuŗas tas visvairāk ir skārs: profesionālos kareivjus, vēsturniekus un rakstniekus, izsekojot pēckaŗa Staļina laiku un laiku pēc viņa nāves, kad daudzus jautājumus notušēja vai izlaboja, oficiālo vēsturi tuvinot patiesībai. Izsekojot padomju historiografijas labirintus, autors parāda, ka sakāvi pārvērš uzvarā, partijas vadoņus pataisa par militāriem ģēnijiem un savus Rietumu sabiedrotos padara gandrīz par Hitlera Vācijas sabiedrotiem . . .

AKL

Jānis Kļīdzējs

ANTIŅŠ AMERIKĀ MEKLĒ LĪGAVU

TEODORA ZELTIŅA ROMĀNS, 288 LPP. GRĀMATU DRAUGS, 1963.

Šī Teodora Zeltiņa jaunā grāmata rauj lasītāju uz priekšu pa savām lappusēm ar to neredzamo ziņkārības jostu, kuŗas psiholoģiski iekrāsotajos dziļparos autors ieauž lasītāja apziņu un interesi jau pirmajās romāna lappusēs: kas notiks ar Antiņu Jēru šini civilizētajā un atklātām jūtām bargajā Ņujorkas debesskrāpju mežā? Antiņš ir pietiekami intelligents un informēts, bet savā dvēseles dziļumā viņš ir īsts zemes dēls, kas ir godīgs līdz naivitātei, mīl vienkāršu dzīves veidu, tic labajam tā, kā nu viņš labo saprot, un par katru cenu grib paturēt tikumu, normu, dzīves vērtību tīrību. Tāpat kā kopš skolas laikiem viņš ir konsekvents pretalkoholiķis, un visas dziras, kas reibina, viņš ieskata par dvēseles un tikumu postītājām. Arī no sievietēm viņš ir vairījies tīrās tikumības vārdā. Apnicis putnu farmas darbā un vientuļībē, viņš iebrauc Ņujorkā un ar paziņu palīdzību atrod namziņa darbu, tāpat kā latviešu jauniecelotāji darījuši pirms viņa. Uz Ņujorku dodoties, viņam ir bijis kāds vēl svarīgāks motīvs nekā darba atrašana vien: viņš grib piepildīt savas tīrās mīlestības ilgas un atrast sev līgavu, īstu latvieti, ar tikumiem, kas apdziedāti tautasdziesmās. Viņa prasības šīs ideālās sievietes meklējumā ir augstas. Viņai jāprot cept īstu latviešu maizi. Viņa vēlama ar bizi, nekrāsotām lūpām. Viņai jābūt tirai tikumos, nav jāsvaida brunči tvistā un jābūt tādai, kas, gaidīdama savu īsto un vienīgo, nav šā un tā smējusies pa vīriešu rokām.

No šim Antiņa personības un rakstura īpašībām un vēlmēm Teodors Zeltiņš tad nu arī izvērš, dinamiski izzaro un meistariski izvij sava interesantā romāna fabulu, stāstījumu un darbību. Pret Antiņa sirsnīgo ilgu un fantaziju zemniecisko spēku, kas uz katra soļa ir konfliktā ar šīsdienas reālitātēm, Teodors Zeltiņš veiksmīgi izglezno visu pārējo romāna personu sejas, raksturus, motīvus un psiholoģisko audumu un rakstu. Šos konfliktus režģījot un valā raisot, rakstnieks visas fabulas izstāstījumu ir bagātīgi pieskandinājis ar dzīves dīcnu un cilvēka rīcības motivāciju komiku, ka lasītājs bieži vien pasmaida un reizēm smejas balsī.

Šinī grāmatā nav „miruša" lappušu, tādu, kuŗas būtu jālasa tikai tāpēc, lai tiktu pie nākošajām. Teodora Zeltiņa satira par mūsu dzīvi, kas reizēm ieslīgst pusdzīvē, nav pātagaina, viņa satira ir smaidīga: tā mēs dzīvojam tāpēc, ka esam tikai cilvēki. Jāpiezīmē, ka viņa satiriskā komika nav tikai smīdināšanai. Viņa personu dialogi uzdzirkstī daudz mūsu sabiedrībā vēl neizdomātu domu, kas bieži vaicā: Kāpēc mēs dzīvojam? Uz kurieni mēs ejam?

Šis grāmatas problēmatika nebūt nav ierobežojas tikai ar Antiņa dzīves skatījuma konfrontēšanu ar mūsu pašu „gudrākās" un jau amerikānismā „nobriedušās" sabiedrības domāšanu un vērtībām. Ar Elles ķēķa dzejnieku un mākslinieku un latviešu biedrības ideālistu un darītāju vienreizējo uzgleznojumu šīs grāmatas kopīgā ainavā Teodors Zeltiņš parāda mūsu dzejnieku — domātāju un mūsu mākslinieku gandrīz izmisīgo cīņu par latvieša un cilvēka dvēseles eksistenciālā kodola atrašanu, nonkaidrošanu, saglabāšanu šinī laikā, kad tehnoloģijas un masu kultūras produkcija ar savu monstrozo spēku un arī pievilcību cenšas individuālitāti iejaukt par javas sastāvdaļu betona būvēs. Nodaļās par Elles ķēķa iedarībām, runām, domām un jušanām staigājot, lasītājam gribas teikt: Labi, ka Ņujorkā mums tāds Elles ķēķis ir bijis. Par daudzām jaunām domām, jušanām un meklēšanām mēs kļūtu nabadzīgāki, ja tāda domāšanu un meklējumu ķēķa mums vairs nebūtu.

Lielai daļai no sava romāna personām rakstnieks lietā viņu īstos vārdus. Tā kā šie dzejnieku un mākslinieku vārdi ir pazīstami visai latviešu sabiedrībai, romāna stāstījums kļūst vēl pievilcīgāks, šaidienai tuvāks un nākotnei nozīmīgāks. Tur sastopam Nikolaju Kalniņu, Linardu Taunu, Gunaru Saliņu, Jāni Krēsliņu, Veltu Tomu, Ritu Gāli, Mudīti Austriņu, Jāni Bičoli, Maksimiliānu Mitrēvicu, Frīdrichu Milti, Vilhelmu Krūmiņu, prof. Augustu Annusu, Mārtiņu Krūmiņu, Ķārli Diķertu, Dzidri Treimani, Ģitu Treimani, Jautrīti Saliņu, Videvudu Kļavu, Veltu Zeltiņu, Jēkabu Zaķi, Erastu Briedi, Kārli Leistu, Pēteri Sebri, Ansi Lāmu, Valdi Landsmani, Pēteri Studentu, Augustu Ķiploku, Valdemāru Aukuperonu, Josefu Grohe. Šinī lielajā dzejnieku, rakstnieku, kritiķu, gleznotāju ,vēsturnieku, mūziķu un biedrību darbinieku pulkā pamanām arī mūsu ievērojamos juristus un profesorus: Jāni Osolu, Augustu Rumpēteri, Kārli Velmi, Pēteri Stārcu un Kārli Igālu.

Interesantu jaunināJumu autors ir ieviesis ar sevis paša — Teodora Zeltiņa — ietēlotaju romāna personu ainavā. Viņš pats sevi apraksta trešā personā, un viņš to izdara ar vienkāršu pazemību asmenīgu satīru. Pasmejas pats par sevi, un tas lasītāja jūtoņu pret autoru padara vēl siltāku.

Neaizmirstami izgleznōts un izstāstīts mūzībā aizgājušā dzejnieka Linarda Tauna līgaiis un garīgais profils (266, 267, 268, 269 un 270 lpp.), kur kopā ar Antiņu izstaigājam pa dzejnieka vienkāršo, pat nabadzīgo istabu un vēlāk esam klāt dzertuvē, kur dzejnieks vientuļajai un sirmajai Rozei un iekšēji salūzušajam lidotājam Dikam samaksē dzērienus. Šis ainavas ir aizkustinošas, un tanis lasītājs var izsāpēt dzejniekam līdzi viņa klusā izmisuma un atbilžu meklētāju dzīvi, viņa iejušanos cietējos un viņa vientulīgo aiziešanu. Paldies Zeltiņam par šo piemiņas zīmi.

Izstāstīt romāna saturu un izsekot Antiņa mīlestības meklējumu piedzīvojumiem un komiskiem līču - loču negadījumiem un pārsteigumiem būtu lieka atkārtošanās, jo romāna saturs šīs avīzes lasītājiem ir jau pazīstams.

Tikai jāpiemin, ka ar humoru piebārstīto stāstījumu vēl sulīgāk intrigēdams, Teodors Zeltiņš liek Antiņam savu līgavu atrast ar avīzes sludinājumu. Mūsu izkaisītībā tas daudziem līgavu un līgavaiņu meklētājiem un meklētājām ir gandrīz vienīgā iespēja šodien sevi paglābt no vientulības vai no laulībām ar svešajiem. Psiholoģiski paticams un dzīvs izrisinājums ir tas, ka Antiņa atrastā līgava nav vis tāda, kādu to viņš iecerējis, savu augsto prasību mēru iecerot. Šī glītā un pavedinošā Rag na krāso lūpas, tvisto, skrien ar citiem vīriešiem un pavedina Antiņu uz skūpstīšanos „pirms laika". Antiņš pats sev par brīnumu atklāj, ka šī modernā sieviete, kas mil dzīvi un visu, ko tā dod, bez izlikšanās, viņam ir sākusi patikt daudz vairāk nekā tās citas — „godīgās". Antiņš atklāj arī to, ka viņš ir savādā veidā mainījies, ka viņš daudz ko vairāk sācis saprast sevī un citos cilvēkos. Arī Ragna maināS un kaut cik piemērojas Antiņa vienkāršākajām jūtām par dzīvi.

Šinīs divos sava romāna tēlos Teodorš Zeltiņš parāda, ka katra cilvēka dzīve un daba un motīvācijas par tām dod iespēju saglabāt optimismu un cerību: mēs maināmies, mēs šodien esam citādi, nekā bijām vakar. Kaut tikko manāmi, bet mēs maināmies uz augšu, uz labo, uz dzīvi, uz gaišēku pasaules skatīšanu.

Šis romāns ir nozīmīgs papildinājums un jaunināJums Teodora Zeltiņa radīšanas procesa profilā. Liekas, ka nevienā no viņa agrākajiem prozas darbiem valoda un stāstījums nav vijies tik brīvš un izgaismojumiem dzīvā straumē. Arī satira un reizgnācija ir apsegta ar cilvēku un dzīves milētāju smaidu. Un pats svarīgākais — psiholoģiskais audums ir ciešs, saskanīgs un ticami ievērpts tēlu dvēselēs un motīvācijās.

Nobeigums 6. lpp.).

21. turpinājums

Ronaldam nekad mūžā tik īsā brīdī nebija gadījusies vajadzība izšķirties, kas ir svarīgāk: glābt pavecu cilvēku no nosmakšanas, jeb pavecu grīdsegu no samirkšanas. Bijis viņš telpā tikai divatā ar Konrādu, viņš, varbūt, būtu glābis filozofu, bet Bangas kundzes noteiktā, mērķtiecīgā rīcība šaubas ātri izklīdināja. Sievietes instinkts tādos brīžos zina pareizo: dzīvs, pieaudzis cilvēks spēj sev palīdzēt pats. Nedzīva lieta to nespēj. Tai ir jāpalīdz.

Ronalds izrāva no kabatas mutautiņu un saņurcītu piespieda to galda malai, tā aizsprostojot putojošajam šķidrumam ceļu.

— Piedodiet . . . es . . . man . . . Ronalds meklēja vārdus, lai attaisnotu neveiklību, bet vārdi neradās. Viņš stostijās tāpat kā Konrāds un juta, ka nosarka. Kabatas lakats kļuva slapjš, un lipīgais šķidrums sūcās saujā, bet grīdsega bija glābta.

Redzot galveno nelaimi novērstu, Ronalds atcerējās Konrādu un atskatījās. Tas bija paša lēkmi laimīgi pārcietis un smīnēdams skatījās Bangas kundzes un Ronalda cīņā ar limonādes plūdiem.

— Lieliski! — viņš slavēja. — Ļoti veikli! Tikai jau nu manas nāves gadījumā jums abiem būtu policija kaklā, ka nāves briesmās nokļuvušu cilvēku esat atstājuši bez palīdzības.

Ronalds nosarka vēl vairāk. Viņš zināja, ka Make tam taisnība, bet viņam mazāk rūpēja Konrāda dzīvība kā Bangas kundzes labvēlība.

Kad slapjā nelaime bija saglābta, un visi trīs beidzot draudzīgi sēdēja dzērienu glāzēm rokās, noskaidrojās jautājums, kas Ronaldu bija gumdījis no pirmā mirkļa, kad viņš ienāca dzīvoklī: Dr. Makets pie Bangām bija ārsts. Viņš bija precēts cilvēks, bet sieva to bija atstājusi. No mātes puses Konrāds ar Bangas kundzi bija attālos rados.

Šī ziņa Ronaldu nomierināja. Precēts radinieks kopējā dzīvoklī ar Bangas kundzi bija viena lieta; nepreceēts draugs — pavisam cita. Viņš jutās gandrīz vai atbildīgs par Bangas kundzes labo slavu.

— Ziniet, jaunais cilvēk, — Konrāds izmeklēja mirkli, kad Bangas kundze bija izgājusi no istabas, — man liekas, ka Tamāra pašreiz ir nokļuvusi vienā no tiem stāvokļiem, ko sauc par bezizejas stāvokli.

— Kā tā? — Ronalds satrūkās.

— Ar visām tām izvadīšanām māja vakar tika izēsta un izdzerta sausa. Viņa jūs ciemos negaidīja, un tāpēc nekas nav sagādāts.

— Bet man nekā nevajaga! — Ronalds atsaucās.

— Jums nevajaga, bet saprotiet mājasmātes stāvokli. Cilvēks, kas vienmēr paradis uzņemt viesus pie pilna galda, nevar samierināties ar to, ka piepeši savam vismīļākajam cieminam nekā cita nevar piedāvāt kā pliku limonādi. Viņa pirmīt man teica: Konnī, vai nav traki? Ledusskapis tukšs, vajadzētu aizskriet uz veikalu, bet naudas nav mājās. Un bankas visas jau ciet! — Bet man arī nekā nebija. Algas čeks neiemainīts, bet skaidru naudu visu notērējām mielodami svešos.

— Jūs domājat, ka man vajadzētu iet prom? — Ronaldu šāda iespēja neiepriecināja.

— Ir gān gaŗi vadi! — Konrāds nopūtās, — Es jau teicu, ka vajadzētu apgādāt ir ēdamo, ir dzeŗamo, bet nav skaidras naudas.

— Ā! — Ronalds beidzot attapās. Cik . . . Kā jūs domājat: vai es drīkstētu piedāvāt? Vai viņa neapvainotos?

Konrāds saviebās.

— Kāpēc jums jāpiedāvā viņai? Kāpēc jaukt sieviešus tādās lietās? Mēs taču nevaram teikt: te, Tamāra, nauda, aizej uz stūri pēc šņaba un uzkodām! Ja jūs domājat, ka varat man līdz pirmdienai uzticēt pāris dolārus skaidras naudas, tad es pats visu nokārtošu.

Kad Bangas kundze atgriezās Dr. Maketa istabā vairs nebija. Nomierinājis Ronaldu, ka pazīst veikalnieku, kas pieņem arī Kanadas naudu, Konrāds no istabas bija pazudis veiklāk kā no āķa atrāvusies līdaka.

— Kur Konnijs? — Bangas kundze brīnījās, atrazdama Ronaldu vienu.

— Viņš — — ē — tepat — — tepat līdz stūrim, — Ronalds stostijās, īsti nezinādams, vai drīkst nodomu atklāt.

Bet Bangas kundze vairāk par Dr. Maketu neinteresējās. Likās pat, ka Konrāda aizsiešana viņu mūžu atbrīvojusi no kāda nepatīkama sloga. Viņa apsēdās blakus Ronaldam un, aizsmēķējusi cigareti, sāka stāstīt par kārtējām māksliniecīu grupas sanāksmēm, kas reizi mēnesī notiekot pie viņas.

— Redziet,— viņa teica, — mēs gleznojam. Kaut kas taču jādara, lai gars neierūsētu, you see what I mean? Modernā māksla ir kaut kas brīnišķigs. Ielikt krāsās savu pārdzīvojumu — kas var būt skasitāk? Agrāk, kad gleznotājs bija saistīts arī ar zīmējumu, mākslu bija sagrābuši tikai daži privilēģēti cilvēki. Tagad mēs visi jūtamies atraisīti. Nav nekādas akadēmiskas konvencijas, nekādi aizspriedumi. Mēs esam brīvi savā krāsu priekā, if you see what I mean.

Ronalds pārlaida skatu istabas sienām. Tagad viņš saprata arī, kāpēc tās tik cieši noklātas viena lieluma un viena izskata gleznojumiem. Gleznojumus bija darinājusi mājasmāte. Ronalds pieklājīgi apjautājās, vai arī Elina nodarbojas ar gleznošanu, un atvieglots uzelpoja, kad dzirdēja atbildi.

— Elīnai ir cits talants. Viņa ir mūziķāla.

Lai saruna neiemigtu, Ronalds ieprasījās, vai Bangas kundze savus gleznojumus arī pārdod.

— Pārdot?! — Bangas kundze bija sašutusi.

Ronalds juta, ka atkal lieku reizi izgāzies. Sodien nekādi nebija viņa laimīgā diena. Lai glābtu glābjamo, viņš atkārtoja kādreiz romānā lasītu frazi:

— Nav pareizi tik lielu talantu slēpt. Neviens mākslinieks nepieder pats sev. Jūs piederat visiem.

— Jūs domājat? No šī viedokļa es nekad . . . Man vienmēr likās, ka ar saviem triepumiem nedrīkstu nevienam uzbāzties.

— Kāpēc ne? Kas vienam nepatīk, otram liekas skaists. Un no šīm neviens tikpat nekā nevar saprast. Saliek tik visas krāsas juku jukām un gatavs.

Bangas kundze drusku sabozās.

— Tā nu nav. Tik vienkārši tas nav. Jāzin kompozicija, jāatrod pareizā krāsu saskaņa. Katra glezna ir tās darinātāja dvēseles strāvojumu attēls krāsās. Bet runājot par pārdošanu: vienmēr vēl paliek problēma — kur un kā? Es nevaru pārģērbties par bitņiku, stāvēt Grinīčas ciema ielas malā un piedāvāt savus darbus garāmgājējiem. Mans sabiedriskais stāvoklis to neatļauj.

(Turpinājums ceturtā)

Latvieši Kanadā

TORONTO LATVIEŠU BIEDRĪBA PAR LATVIEŠU NAMA ATBALSTĪŠANU

TLB jaunievēlētās valdes pirmā sēde notika 23. janvārī. Attēlā no kr.: G. Brunavs — kasieris, V. Briedis — mantzinis, V. Āpše — valdes priekšsēdis, M. Matīsa — pr. vietniece, J. Briedis — līdzšinējās valdes pr-dis, Z. Miezītis — pr-ža vietn., V. Zariņš — sekretārs. Foto JAK

Toronto latviešu biedrība, kas savu namu jau pārdevusi, kopgājā latviešu namā pagaidām piedalīsies ar $ 1.000,–, bet līdz ko noskaidrosies telpu sadales jautājums, lēms par papildus $ 4.000,– iemaksu. Sarunā ar jaunievēlēto TLB valdes pr-di Vilni Āpši noskaidrojās, kādi apsvērumi ir šāda lēmuma pamatā.

Vilnis Āpše izsakās, ka ne tikai viņš personīgi, bet biedrības valde un biedru lielākais vairums izprot kopīgā nama vajadzību un to atbalsta visiem iespējamiem līdzekļiem. Nav neviena biedra, kas būtu izteicies pret kopīgā nama vajadzību, bet pārrunas izraisījis vienīgi jautājums, ar cik lieliem līdzekļiem biedrība pašreiz var piedalīties kopīgā namā. Pamatā ir tīri praktiskas dabas apsvērumi, jo TLB darbs izpaužas daudzās nozarēs, kuŗu darbība atkarīga no telpām, kā piem., Sestdienas skola, tautisko deju kopa Dižancis, drāmatiskais ansamblis, inženieŗu un tehniķu kopa u. c. Līdzko telpu sadales jautājums būs atrisināts biedrības vajadzībām piemērōti, TLB kopīgā latviešu namā piedalīsies iespējami plašākos apmēros. Līdzīgi izsakās arī TLB valdes loceklis un pilsapulces vadītājs E. Preiss, uzsverot, ka viņš nekad nav bijis pret līdzdalību kopīgajā namā, bet pirms līdzdalības apmēru noteikšanas vēlējies redzēt TLB vajadzībām atbilstošu telpu sadali. Arī pilnsapulcē E. Preiss neizteicās pret piedalīšanos kopīgā namā, bet vienīgi pret priekšlikumu pagaidām piedalīties at visiem TLB brīvajiem līdzekļiem.

Pašreizējā $ 1.000,– iemaksa un nākotnē paredzētie $ 4.000,– ir neapšaubāms pierādījums labai sadarbības gribai.

R. Norītis

ATSAUKUŠIES TRĪS VIRSDIRIĢENTI

IV Kanadas latviešu dziesmu svētku rīcības komiteja 23. janvāra sēdē pārrunāja svētku sarīkojumu iedalījumu, kas galvenos vilcienos jau nokārtots.

Svētkus ievadīs mākslas izstādes atklāšana sestdien, 23. maijā. Piektdien, 28. maijā, pl. 8,30 vakarā būs vokālo jaundarbu koncerts, cik paredzams, Īstona auditorijā. Sestdien, 29. maija priekšpusdienā notiks kora mēģinājumi, tad īsa atpūta, līdz plkst. 5 p. p. sāksies lielais svētku koncerts Maple Leaf Gardens telpās. Kopkoŗa koncertu ievadīs gājiens, kuŗu izkārtos tā, lai klausītājiem būtu pietiekami laika ieņemt vietas zālē pirms koncerta sākuma. Plkst. 8,30 svētku balle.

Svētdien, 30. maijā, paredzēts rakstnieku cēliens, garīgs koncerts, tautas deju lieluzvedums plkst. 4 p. p. Maple Leaf Gardens arēnā, un plkst. 8 vakarā instrumentālmūzikas jaundarbu koncerts Maseja zālē nobeigs svētku sarīkojumu virkni.

Kad notiks teātŗa izrāde, dailamatniecības un filatelijas izstāžu atklāšana, par to lems turpmākās sēdēs.

Savā ziņojumā par IV Dziesmu svētku zīmes meta konkursa rezultātiem žūrijas kom. pr-dis R. Bregžis informēja, ka iesūtīti 15 autoru 17 darbi, bet neviens no tiem, pēc žūrijas komisijas atzinuma, neatbilda Dziesmu svētku idejiskām, māksliniecīskām un tehnikas prasībām.

Pēc garākām pārrunām rīcības komiteja pieņēma A. Purva ierosinājumu lūgt godalgotā nošu krājuma vāka meta autori M. Dreimani uzņemties izstrādāt Dziesmu svētku zīmes metu, ko varētu pielāgot arī vadoņa vākam un plakātam. Attiecīgās sarunas kārtos rīcības komiteja uzdeva R. Bregžim, kuŗš arī sazināsies ar Toronto mākslinieciem grafiķiem par Dziesmu svētku žetona meta izstrādāšanu.

A. Bāliņš ziņoja, ka tautas deju lieluzveduma programmā uzņemtas 10 grupu un 4 solo dejas. Lai tālīnām deju kopām nerastos grūtības ar piedalīšanos, informācijas centra darbinieki noskaidros apmešanās iespējas studentu mītnēs un YM CAs telpās.

Savu piedalīšanos IV Dziesmu svētkos pieteikuši arī Milvokas DV vīru un Kičeneras - Vaterlū jauktais koris. Saņemta pat vēstule no kāda korista Londonā, Anglijā, kuŗš vēlas piedalīties Dziesmu svētkos, dziedot tenoru rindās.

Komponists B. Skulte bija atsūtījis paziņojumu, ka aicinājumu par virsdiriģentu IV Dziesmu svētkos Kanadā nevar pieņemt. Līdz ar to šajos Dziesmu svētkos paredzēto virsdiriģentu skaits no 7 sarucis uz 3.

Sēdē arī pārsprieda nepieciešamību iecelt Dziesmu svētku goda prezidiju no kanadiešu sabiedrībā pazīstamām personām, kas varētu izrādīties īpaši lietderīgi sarakstēs ar vietējām iestādēm.

DARBS LATVISKUMA SAGLABĀŠANAI

19. janvārī Šute institūtā notika LLK kopas gada sapulce. Par sapulces vadītāju ievēlēja A. Grīnu, protokolisti — L. Zvagulī. Ar piecelšanos pieminēja pagājušā gadā mirušo Z. Cauni.

Ziņojumu par valdes darbību un budžeta izpildījumu sniedza valdes priekšsēdis prof. A. Dreimanis un kasieris V. Caune. Sarīkojumu kopskaits pagājušā gadā bijis astoņi. Nolasīti 5 referāti, sniegti divi viesu koncerti, divos bijuši bērnu un jauniešu priekšnesumi, viena teātŗa un arī viena filmas izrāde. Lielākais dalībnieku skaits, vairāk arī nekā iepriekšējos gados, bija Latvijas valsts svētku sarīkojumā, ko Londonas organizāciju uzdevumā rīkoja L. L. kopa. Ārējai informācijai kanadiešiem izsūtīti LNAK informācijas nozares materiāli: rezultātā tam bija ievadraksts par 14. jūniju vietējā laikrakstā un radio ziņojumi par 18. novembri. Kopā ar pārējām Londonas latviešu organizācijām izdeva Informācijas biletenu.

Pagājušā gadā ieņemts $981,20, izdots $ 813,96, galvenokārt skolas telpu īrei ($ 439,-) un bibliotēkas grāmatu iegādei ($ 188,98). Skolas telpu īres izdevumu segšanā piedalījušās arī DV Londonas nodaļa, Latviešu kreditbiedrība, Ev. - lut. draudze, L. L. kopas dāmu komiteja šim nolūkam nodevusi visu savu Ziemsvētku tirdziņa atlikumu. ($ 148, 30).

Par Latviešu sestdienas skolu dāmu komiteju un kori ziņoja L. Lukste. Skolā darbojas 4 skolotājas, kas četrās grupās māca 36 skolēnus. Skola rīkojusi Ģimenes dienas sarīkojumu un ar programmu piedalījusies Ziemsvētku eglītē. Skolas kasē ieņemts galvenokārt no vecākiem, $ 803, 48, izdots, galvenokārt atalgojumam skolotājam, $ 644,93. Ticības mācību skolā bez atalgojuma māca mācītājs J. Prauliņš. Dāmu komitejā darbojas 19 tautietes. Tās ļoti aktīvi darbojušās līdz visos lielākos L. L. kopas sarīkojumos. Patstāvīgi rīkota bērnu un jauniešu pēcpusdiena un Ziemsvētku tirdziņš. Bez tam notikušas 7 vakarēšanas dāmām, no tām divas ar referātiem, apmeklēti slimnieki, vecākās māmuļas Ģimenes dienā un atbalstīta viena trūcīga ģimene. Dāmu komiteja iekārtojusi latviešu dailamatniecības vitrīnu Šute institūtā pagājušā gada decembrī. Koris, kas darbojas kā neatkariga vienība, piedalījies Klīvlendas dziesmu svētkos un pārvedis ceļojošo balvu par dziedātāju skaita lielāko pieaugumu kopš iepriekšējiem dziesmu svētkiem.

L. L. kopas pārstāvis LNAK E. Upītis pastāstīja par pēdējām divām tās padomes sēdēm.

Bibliotēkāre L. Zvagule ziņoja, ka pagājušā gadā grāmatu un žurnālu skaits bibliotēkā pavairojies par 99, un pašreiz ir 1583. Grāmatas lasīšanai ņēmušas 43 ģimenes un vieninieki 590 reizes; grāmatu apgrozība ir par 72 proc. lielāka nekā iepriekšējā gadā. Turpmāk grāmatas varēs mainīt ik dienas, iepriekš sazinoties pa tālruni.

Par teātŗa kopu E. Bites vietā ziņoja V. Caune. Tajā, kas ir kopīga ar DV Londonas nodaļu, darbojas 27 dalībnieki, ar T. Zandersonu kā režisoru. Pagājušā gadā Londonā un ārpus tās bijuši 6 uzvedumi. Sagatavošanā ir Mitrēvica Dažādas mīlestības.

Revīzijas komisija atzina valdes un nozaru darbību par sekmīgu un ierosināja tām izteikt atzinību, īpaši dāmu komitejai, ko sapulce arī izdarīja.

Pārrunās par turpmāko darbību nolēma atbalstīt pie DV Londonas nodaļas tikko nodibināto skautu vienību. Par to sīkāk referēja A. Beitāns. Nolēma likvidēt līdzšinējo nama fondu un iegādāties Toronto Latviešu nama akcijas. A. Ādmīne ierosināja atjaunot Bērnu svētku rīkošanu. E. Bite ierosināja, ka būtu vēlams visām trim Londonas sabiedriskām organizācijām (L. L. kopai, DV Londonas nodaļai un jaunatnes pulciņam) apvienoties. Pēc pārrunām sapulce uzdeva jaunajai valdei apsvērt šo ierosinājumu un atzina, ka tas jāpārrunā lielākā pulkā un bez steigas.

Valdē un revīzijas komisijā ievēlēja to līdzšinējos locekļus, vienīgi kandidāti ir jauni. Valdes sastāvs 1964. gadam: priekšsēdis A. Dreimanis, viņa vietnieks I. Avotiņš, sekretārs E. Upītis, kasieris V. Caune, sarīkojumu pārzinis K. Atars, pirmā kandidāte ar valdes locekļa tiesībām L. Ventenberga; revīzijas komisijā — priekšsēdis A. Banga, sekretārs A. Grīns, loceklis B. Liepa. Sapulce apstiprināja dāmu komiteju līdzšinējā sastāvā. Tās valde jau konstruējusies pirms nedēļas šādā sastāvā: prce M. Rieta, viņas vietniece V. Albertiņa, sekretāre L. Zvagule, kasiere T. Banga, mantzine A. Ādmine.

Sapulces laikā tautieši latviešu bibliotēkas grāmatu iegādei saziedoja tuvu pie 40 dolaru; valdes priekšsēdis aicināja visus neaizmirst nosūtīt savus ziedojumus Kultūras fondam, kā arī atbalstīt Latviešu nacionālo fondu Zviedrijā.

RAKSTAMMAŠINAS
par pieizdevīgākām cenām
ALEKSANDRS KANBERGS,
65 Ferrier Ave., pie Dan forth Ave, Tel. 463-2667

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

TORONTO

28. janvārī — plkst. 8 vak. Sv. Andreja bazn. zālē TLTA lekc. un disk. cikls: Mūzikas kritika. Lektors prof. T. Ķeniņš.
31. janvārī — plkst. 8,30 Nakts Latiņu kvartālā jaunajā Igauņu namā, 958 Broadview Ave.
1. februārī — Preses balle Columbus Hall (Linden - Shorbourne).
8. februārī — plkst. 7,30 vakarā Kolumbus apakšējā zālē Aizgaveņa balle TL katoļu vienības sarīkojumā.
8. februārī — Gaujas gaidu un Rīgas skautu vienību gada svētku sarīkojums sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē.
8. februārī — Masku balle jaunajā Igauņu namā. DV sarīkojums.
9. februārī — TLB drāmatiskā ansambļa izr. „Ugunī" skolai Sv. Andreja baznīcas sar. zālē.
14. februārī — Latviešu mākslinieku vienības Latvis gadskārtējais karnevāls „Katram pa spalvai" Columbus Hall.
23. februārī — plkst. 6 v. DV teātris Kanadā izrādīs T. Zeltiņa komēdiju „Vīna rauga" Sv. Andreja b-cas sarīk. zālē.
1. martā — Mazpiļniņa vakars bērniem, Sv. Andreja b-cas zālē. Sarīk. pēc dievkalpojuma.
7. martā — plkst. 7.30 vakarā Pulkv. O. Kalpaka atceres vakars ar pulkv. K. Tirzīša referātu DV Toronto nod. sarīkojumā savā namā.
14. martā — plkst. 8 vakarā Dainas koŗa koncerts Parkdale Collegiate, Jameson Ave.
19. martā — plkst. 8.30 Unitarian bazn. zālē Imants Glieške (vijole) un Lilija Glieške (tautas dz.) T. L. Koncertapv. sarīkojumā.
21. martā — plkst. 7 v. Sv. Andreja b-cas sarīk. zālē Viestura koŗa koncerts; solists P. Geistauts, pie klavierēm V. Leinvebere. Atlikums par labu TLB Sestdienas skolai.
4. aprīlī — DV teātris Kanadā izrādīs M. Ziverta Kurrpūrrū Jarvis Collegiate.
5. aprīlī — A. Vaivodes garīgu koncerts Sv. Jāņa draudzes sarīkojumā.
11. aprīlī — I Latv. ev. - lut. draudzes koŗa koncerts — Sv. Andreja baznīcā.
17. aprīlī — M. Kovaļevskas gleznu izstādes atklāšana.
18. aprīlī — Senlatviešu kāzu uzvedums.
25. aprīlī — plkst. 7,30 Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē DV teātris Kanadā izrādīs „Sarkangalvīte".
26. aprīlī — plkst. 3 p. p. Apvienoto Amerikas latviešu baptistu koŗu 15. Garīgu dziesmu diena Walmer Road baptistu dievnamā.
2. maijā — plkst. 7,30 Parkdale Collegiate zālē vīru koris Daugavieši no Čikāgas (dir. A. Kupcis) T.L. Koncertapv. sar.
3. maijā — Sv. Andreja bazn. sar. zālē TLB sestdienas skolas — Ģimenes dienas sarīkojums.
9. maijā — prof. Jāņa Mediņa 60 darba gadu un Ludmilas Sepes 25 gadu atceres koncerts.

HAMILTONA

1964. g. 8. februārī — plkst. 7,30 HMM kluba balle Rainbow zālē (King - Sandford St.).
15. februārī — Karnevāls Pigbridžā Connaught hoteļa Kristalla zālē. Hamiltonas DV sarīkojums.
29. februārī, plkst. 7.00 vīru koŗa Viesturs koncerts - balle Poļu leģ. zālē, 752 Barton St. E.

SV. KATARĪNES

29. februārī — DV nod. gadskārtējais karnevāls Atlanta kluba telpās.
14. martā — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M.M. kluba balle.

TORONTO

Laikraksta galvenais informētājs R. Norītis, 18 Murellen Crs, Toronto 16, Ont., tālr. PL 9-8076.

Šinīs dienās visas Kanadas latviešu draudzes un organizācijas saņems pasta saiņus ar LN AK un Ziemeļamerikas kultūras fonda līdzekļu vākšanas aicinājumiem. Saiņiem pievienots pavadrakstis ar lūgumu aicinājumus izsūtīt visiem attiecīgās draudzes vai organizācijas locekļiem, pēc iespējas nekavējoties. Bez draudžu un organizāciju atbalsta LNAK viena pati sekmīgi šo uzdevumu nevar veikt, jo viņas rīcībā nav visu tautietšu jaunākās adreses. Par cik plaši šie aicinājumi tiks izsūtīti, par tik arī lenāks līdzekļu paredzētiem mērķiem. Ja aicinājumu pietrūkst, tos var pieprasīt LNAK valdei, 27 Bloor St. E., Toronto 5, Ont., tālr. 924-2775.

Pēc nosvinētās 15 gadu darbības jubilejas un īsa atpūtas perioda TLB tautas deju kopa Dižancis atjauno kārtējās nodarbības, kas notiek Sv. Andreja baznīcas telpās pirmdienu vakaros plkst. 7.00. Aicināti piedalīties arī jauni dejotāji un dejotājas.

Nākošā darbības posmā Dižancis piedalīsies daudzos lielos sarīkojumos: Starptautiskā studentu festivālā, pasaules izstādē Nujorkā, Eiropas dziesmu svētkos u. c.. 21. februārī Dižancis rīko arī slēgtu vakaru Igauņu namā.

Dižancis rīkos rokdarbu un lekciju vakarus pareizu tautas tērpu gatavošanā un lūdz visus lietpratējus un lietpratējas nākt talkā. Par iespējamo līdzdalību lūdz zvanīt vai rakstīt Edītei Āpšei, 783 Coxwell Ave., Toronto 6, Ont. tālr. 461-9979.

TLTA populāri zinātnisko lekciju ciklā 28. februārī plkst. 8 vakarā Sv. Andreja baznīcas telpās prof. T. Ķeniņš referēs par mūzikas kritiku.

Sv. Jāņa ev. - lut. draudzes mācītājs A. Lūsis 25. janvāri izvadīja pēdējā gaitā uz Ziemeļjorkas kapu latviešu nodaļījumu vienu no vecākām draudzes locekļēm Dārtu Doškinu, kas 95 gadu vecumā mirusi 22. janvārī, un Kārli Hermani Jandavu, kas miris slimnīcā pēc operācijas 55 gadu vecumā.

Latviešu nama akciju vākšanas talkā 25. un 26. janvārī pēc pašreiz pieejamām ziņām piedalījušies 90 talcinieku. Saņemtie ziņojumi liecina, ka kopīgais akcijas rezultāts pārsniegs — $ 10.000,-.

Mākslinieku vienības Latvis slēgtais karnevāls „Katram pa spalvai" tiek gatavots ar lielu rūpību. Par piemērotu karnevāla telpu dekorēšanu rūpējas K. Langenfelds ar palīgiem. Gatavo arī speciālu nakts izdevumu, kuŗam domātos materiālus var nodot Dainim Miezājam. Karnevāls notiks 14. februārī Kolumbus zālē.

TLTA ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma sarīkojumu Sv. Andreja baznīcas telpās atklāja ģimnazijas direktors prof. V. Burkēvics, klātesot ap 250 klausītājiem. Savā uzrunā prof. V. Burkēvics pieskārās Draudzīgā aicinājuma nozīme un arī Kultūras dienām, ko, sākot ar 25. janvāri, izziņojusi LNAK. Profesors runu noslēdza ar pateicības vārdiem atsaucīgiem ģimnazijas atbalstītājiem — sarīkojuma programmas daļas izpildītājiem Ernas Ošiņas - Bērziņas baleta studijai, apgaismotājam V. Turķim un Dainas korim un diriģentam J. Pālenam.

Ģimnāziju ar ziedojumiem šogad atcerējušies: Pirmā ev. - lut. draudze, ziedojot $ 30,-, Austrumu ev. - lut. draudze $ 25,-, Sv. Jāņa ev. - lut. draudze $ 50,-, J. Gobas būvfirma $ 50,-, Studentu korporāciju kopa $ 20,-, Studenšu korporāciju kopa $ 10,-, M. Vāgnera ģimene $ 5,- Z. Sultmane $ 10,-, O. Perro $ 10,- un studentu biedrība „Lidums" — 3 grāmatas.

Programmas daļā iepriecināja labi sagatavotie baleta priekšnesumi Ernas Ošiņas - Bērziņas choreografijā, kuŗos no latviešu meitenēm piedalījās Zane Ezera, Astride Turķe, Zane Šterna, Inta Vilka, Rita Ezeriņa, Mārīte Holandere un Anda Griķe. Dainas koris diriģenta J. Pālena vadībā programmai bija izvēlējies četras latviešu tautas dziesmas, bet klausītāju atsaucībai nācās pievienot vēl piedevas.

Sarīkojumu rakstiski bija sveicis Latvijas konsuls V. Tomsons. Kopīgos ienākumus pašreiz lēš ap $ 730,-, kam pievienosies vēl latviešu firmu iemaksas par sludinājumiem programmā un sagaidāmi arī vēl ziedojumi.

Ar šo paziņoju atklātībai, ka mūsu meita Skaidrīte Lilienfelds saderinājusies ar Juri Tēraudu.

Māte un audžu tēvs
K. Riekstiņš.

PATEICĪBA

Izsaku sirsnīgu paldies apgādam Latvija Amerikā par man piesūtīto brīveksemlāru, kā arī tiem, kas mani atcerējušies šajos Ziemsvētkos ar svētku vēlētēm: DV Toronto nod. vanadžu kopai, Sv. Jāņa draudzes dāmu komitejai, LKIA Toronto nodaļas valdei, V. Skujas ģimenei, A. Andžānu ģimenei. Novēlu visiem dievpalīgu un raženu 1964. gadu.

Ar patiesu cieņu,
kapa neredzīgais **K. Riekstiņš.**

HAMILTONA.

Ventas gaidas un Aiviekstes skauti kopā ar vaditājiem un dažiem vecākiem devās laukā no Hamiltonas, lai eglu jaunaudzē dedzinātu strēlnieku egliti. Aizdedzinātō svecīšu gaismā meža klusumā izskanēja Dievs, Kungs ir mūsu stiprā pils. Pēc tam vad. E. Dāvidsons stāstīja par šo tradiciju rašanos un nozīmi, kā arī pakavējās pie mūsu latviešu strēlnieku ciņām Tīreļa purvā un Nāves salā, neaizmirstot arī mūsu leģionārus 2. pasaules karā.

Noslēdzot šo svinīgo brīdi, vadītājs aicināja gaidas un skautus: „Nekad nealzmirsti tautu, no kuŗas tu esi nācis, un tautu, ar kuŗu tu ej."

Māc. J. Prauliņš Niagarā salaulāja studentu U. Šteinbachu ar skolotāju S. Genguru. Foto: B. Savickis

BŪS VĒRTĪGI KONCERTI

Latviešu koncertapvienības darbs 1962./63. gada sezonā bijis sekmīgs un devis $438.— atlikumu. Sezonā bijuši 387 abonenti, no tiem 30 jaunieši un studenti. Vislabāk apmeklētie bijuši jaukta koŗa „Dziesmu Vairogs" un pianista Ozoliņa koncerti.

1963./64. g. sezonā abonentu skaits samazinājies uz 289, no tiem 26 jaunieši un studenti, TLTA sestdienas ģimnazijai nodotas 10 brīvkartes. Sezonas ieņēmumi ir $1380.—, bet pašreizējais kases stāvoklis ir $ 1574.— Tāds bija kasieres H. Pāvules ziņojums koncertapvienības pilnsapulcē 20. janv. Sv. Andreja baznīcas telpās. Pēc valdes priekšsēža prof. T. Ķeniņa un revīzijas komisijas inž. O. Dzērviša ziņojumiem kopējais atzinums bija, ka līdzšinējā darbība bijusi sekmīga un darbs turpināms, sagaidot lielāku sabiedrības atsaucību.

Bez vēl šinī sezonā paredzētām Imanta un Lilijas Gleškes, un Čikāgas Daugaviešu koŗa koncertiem nākošo sezonu paredzēts ievadīt ar vijolnieces Normas Auziņas un čellista Ronalda Leonarda, un soprana Veltas Stottes — Meihuberes koncertiem.

Nākošam darbības posmam valdē ievēlēja par priekšsēdi prof. T. Ķeniņu, viņa vietnieci J. Benjaminu, administrātoru A. Purvu, viņa palīdzi Ritu Krastiņu, sekretāru E. Baranovu un kasieri H. Pāvulu. Revīzijas komisijā ievēlēja inž. O. Dzērvīti, locekļiem K. Priediti un A. Kalviņu.

Mr. R. N. BRYSON
GENERĀLKONSULS
Toronto, tel. 927-5661.
1130 BAY ST.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

LASĪTĀJU VĒSTULES

VAI VISI VAINOJAMI?

Latvijas Amerikā Ziemsvētku numurs bija tik bagāts skaistām domām, ka pie tā jāatgriežas vēl un vēl. Sevišķi mani iespaidoja J. Klīdzēja „Jautājumi Ziemsvētkos" un māc. A. Voitkus raksts „Vai esam dziedātāju tauta?"

Tiešām ir skumīgi, ja pasaudze, kas tik ļoti lepojas ar senlatviešu tikumiem un neatkarīgās Latvijas kultūrāliem panākumiem, tagad no visa atraujas un lauj savai jaunai paaudzei bez iebildumiem iejukt šejienes izlutinātō un apjukušo jauniešu barā, zaudējot kristiešu tikumus un latvisko stāju. Kādēļ esam kļuvuši remdeni visās lietās?

Bet uzpeld arī citas domas: vai tiešām esam tik zemu jau? Vai tie paši, kas pērk mājas, brauc lepnās auto mašīnās, sūta bērnus studēt, nav tie paši, kuŗus redz latviešu skolas vecāku sapulcēs, latviešu kultūrālajos sarīkojumos, kas pērk un lasa latviešu grāmatas, kuŗu mājas grezno latviešu mākslas darbi, kas pērk un cel latviešu namus un baznīcas? Vai visi ir vainojami? Vai negātīvo iespaidu nerada tā grupa, kas jau pašā sākumā centušies ātri asimilēties? Tā daļa, kas ne par ko ārpus mantas nekad neinteresējas un kas atrodama visās nācijās un visās zemēs?

Bet labākiem kristiešiem gan mums būtu visiem jākļūst, pirms kāds briesmīgs trīcieniens neatvej mūsu acis.

L.A. Eglīte

SAIMEI UN PAŠREIZ ATRODAS ARMIJAS DIENESTĀ. LĪGAVA STUDĒ PALDAGOĢIJU.

Foto I. Didrichsons.

Linkolnā, Nebraskā Arnis Lucs salaulāts ar Kētiju Benderi. Līgavainis pieder korp. Latvia

DVIŅU PILSĒTU TAUTIEŠI CEĻĀ LATVIEŠU NAMU

Ievērojot grūtības, ar kādām jāsastopas organizācijām, meklējot piemērotas telpas sanākšmēm un sarīkojumiem, Dviņu pilsētu latviešu draudžu un organizāciju pārstāvji jau pag. gadā ievērēja padomi latviešu nama iegādes jautājuma pētīšanai un aktivizēšanai.

No apspriedēm izriet, ka draudzes un organizācijas atzīst Latviešu nama nepieciešamību un atbalsta tā iegādi, taču atzīst, ka nama iegāde nav saistāma tikai ar draudzēm un organizācijām, bet reālizējama ar akcijām.

Sēdēs juridisku jautājumu kārtošanai piedalījās advokāts Ivars Krafts.

15. janvārī padome sanāca vēlreiz, lai pārakstītu un piekritīgām iestādēm iesniegtu Latviešu nama inkorporācijas pieteikumu.

Sanāksmē piedalījās: no DV apvienības Minesotā — N. Raziņš un J. Sperbergs, Studentu korporāciju kopas — G. Jātnieks, Jēzus latviešu ev. - lut. draudzes — A. Leiše, katoļu latviešu draudzes — L. Klidzējs, Latv. apvienības — [illegible] Ravovskis, Studentu kopas — Dr. Mineapoles un S ev. - lut. draudzes, kā arī, nan jas lietu kārtotāj

Sanāksmi vadīj protokolēja — G

Akciju lielumu dol., iestāšanās Darbības plānu turpmāko darbīb akciju īpašnieku

Inkorporācijas rakstīja: N. Ras V. Ravovskis —

— Jēzus draud

— Studentu k Sperbergs — D Veinberga — kopa, L. Klid katoļu draudze.

Latviešu nama par priekšnieku sekretāru — G sieri — V. Rav

Parakstīto La korporācijās pie advokātam I. rīcībai.

KĀ TRĪS GUDRIE UN VIENA ŽURI MEŽONIĢIEM RIETUMIEM BR NUJORKU GAISMU MEKĪ

Kas to vairs atcerēsies, kuŗš pirmais iedomājās, ka Nujorkas preses biedrības daudzkārtējos oficiālos un personīgos ielūgumus uz Preses balli vajadzētu ņemt nopietni, taču vārds pa vārdam, mazliet savstarpējas uzmudināšanas, un balles priekšvakarā Čikāgu atstāja veselas divas komandas: redaktors Ķezbers un izdevējs Kalnājs pa gaisu, bet gleznotājs Strods, dzejnieks Krāslavietis, literāts Cakārs, jaunās aktrises Māras Bites un manā uzraudzībā — ar auto.

Nebiju bijusi Nujorkā kopš iebraukšanas Amerikā, taču veco ielu akmens bruģis, tiltu spraišļos iekalkulētā aistētika, rajoni, kur dominē atsevišķas nepārkausētas tautības, jūras vējš, kas atstāj mazliet sāls uz lūpām, un teātŗa laužu pārpilnība Grīničā — viss tas pietuvina šo visslavenāko Amerikas pilsētu eiropieša sirdij, tā ka pat tikai pēc pāris dienu nodzīvošanas to grūti atstāt.

Atradušiem Taimskvēru, mums nebija daudz laika to apcerēt, jo ar skubu bija jāpošas ballei. Bijām gan plānojuši iekarot Nujorku, tā teikt, plecu pie pleca, taču tas neizdevās: izsēdināja katru pie sava galŗa. Taču tas lieku reizi pierādīja veco patiesību, ka visi latvieši pēc pāris minūšu aprunāšanās atrod, ka ir savā starpā radu radi, draugu draugi, vai vismaz kaimiņu kaimiņi. Tā kā pie visiem galdiem risinājās līdzīgas interesantas sarunas, tad par priekšnesumiem vis neko daudz nevaru referēt; kaut arī Reinis Birzgalis nav zaudējis nekā no savas balss sulīgā spēka, un viņa priekšnēsums bija ļoti asprātīgs, noģiežot pat pēc tām retajām frazēm, kas pa čalas starpu atklīda līdz mūsu stūrim, kaut arī Ņikitas „brālim" pie krūts gozējās savi septiņi orde-

Dr. Veinbergs
Dr. Ivars Krafts
Dr. Ilmārs Veinbergs
Dr. Ivars Veinbergs
Dr. Ilmārs Veinbergs
Dr. Ivars Veinbergs

Mr. R. N. BRYSON
GENERĀLKONSULS
Toronto, tel. 927-5661.
1130 BAY ST.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

LASĪTĀJU vēstules

VAI VISI VAINOJAMI?

Latvijas Amerikā Ziemsvētku numurs bija tik bagāts skaistām domām, ka pie tā jāatgriežas vēl un vēl. Sevišķi mani iespaidoja J. Klīdzēja „Jautājumi Ziemsvētkos" un māc. A. Voitkus raksts „Vai esam dziedātāju tauta?"

Tiešām ir skumīgi, ja paaudze, kas tik ļoti lepojas ar senlatviešu tikumiem un neatkarīgās Latvijas kultūrāliem panākumiem, tagad no visa atraujas un ļauj savai jaunai paaudzei bez iebildumiem iejukt šejienes izlutināto un apjukušo jauniešu barā, zaudējot kristīešu tikumus un latvisko stāju. Kādēļ esam kļuvuši remdeni visās lietās?

Bet uzpeld arī citas domas: vai tiešām esam tik zemu jau? Vai tie paši, kas pērk mājas, brauc lepnās auto mašīnās, sūta bērnus studēt, nav tie paši, kuŗus redz latviešu skolas vecāku sapulcēs, latviešu kultūrālajos sarīkojumos, kas pērk un lasa latviešu grāmatas, kuŗu mājes grezno latviešu mākslas darbi, kas pērk un ceļ latviešu namus un baznīcas? Vai visi ir vainojami? Vai negātīvo iespaidu nerada tā grupa, kas jau pašā sākumā centušies ātri asimilēties? Tā daļa, kas ne par ko ārpus mantas nekad neinteresējas un kas atrodama visās nācijās un visās zemēs?

Bet labākiem kristiešiem gan mums būtu visiem jākļūst, pirms kāds briesmīgs trieciens neatver mūsu acis.

L.A. Eglīte

KALENDĀRS

Leinvebere. Atlikums par labu TLB Sestdienas skolai.

4. aprīlī — DV teātris Kanadā izrādīs M. Zīverta Kurrpurrū Jarvis Collegiate.
5. aprīlī — A. Vaivodes garīgs koncerts Sv. Jāņa draudzes sarīkojumā.
11. aprīlī — I Latv. ev. - lut. draudzes kora koncerts — Sv. Andreja baznīcā.
17. aprīlī — M. Kovaļevskas gleznu izstādes atklāšana.
18. aprīlī — Senlatviešu kāzu uzvedums.
25. aprīlī — plkst. 7,30 Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē DV teātris Kanadā izrādīs „Sarkangalvīte".
26. aprīlī — plkst. 3 p .p. Apvienoto Amerikas latviešu baptistu koŗu 15. Garīgu dziesmu diena Walmer Road baptistu dievnamā.
2. maijā — plkst. 7,30 Parkdale Collegiate zālē vīru koris Daugavieši no Čikāgas (dir. A. Kupcis) T.L. Koncertapv. sar.
3. maijā — Sv. Andreja bazn. sar. zālē TLB sestdienas skolas — Ģimenes dienas sarīkojums.
9. maijā — prof. Jāņa Mediņa 60 darba gadu un Ludmilas Sepes 25 gadu atceres koncerts.

HAMILTONA

1964. g. 8. februārī — plkst. 7,30 HMM kluba balle Rainbow zālē (King - Sandford St.).
15. februārī — Karnevāls Pigbridžā Connaught hoteļa Kristalla zālē. Hamiltonas DV sarīkojums.
29. februāri, plkst. 7.00 vīru koŗa Viesturs koncerts - balle Poļu leģ. zālē, 752 Barton St. E.

SV. KATARĪNES

29. februāri — DV nod. gadskārtējais karnevāls Atlanta kluba telpās.
14. martā — plkst. 7,30 Atlanta kluba telpās St. Cath. M.M. kluba balle.

Dzīve Savienotās Valstīs

DVIŅU PILSĒTU TAUTIEŠI CEĻĀ UZ LATVIEŠU NAMU

Ievērojot grūtības, ar kādām jāsastopas organizācijām, meklējot piemērotas telpas sanāksmēm un sarīkojumiem, Dviņu pilsētu latviešu draudžu un organizāciju pārstāvji jau pag. gadā ievēlēja padomi latviešu nama iegādes jautājuma pētīšanai un aktīvizēšanai.

No apspriedēm izrietēja, ka draudzes un organizācijas atzīst Latviešu nama nepieciešamību un atbalsta. Tā iegādi, taču atzīst, ka nama iegāde nav saistāma tikai ar draudzēm un organizācijām, bet reālizējama ar akcijām.

Sēdēs juridisku jautājumu kārtošanai piedalījās advokāts Ivars Krafts.

15. janvārī padome sanāca vēlreiz, lai pārrakstītu un piekritīgām iestādēm iesniegtu Latviešu nama inkorporācijas pieteikumu.

Sanāksmē piedalījās: no DV apvienības Minesotā — N. Rasiņš un J. Šperbergs, Studentu korporāciju kopas — G. Jātnieks, Jēzus latviešu ev. - lut. draudzes — A. Leiše, katoļu latviešu draudzes — L. Klīdzējs, Latv. apvienības Minesotā — V. Ravovskis, Studentu korporāciju kopas — Dr. O. Veinberga, Mineapoles un St. Paula latv. ev. - lut. draudzes — K. Vigants, kā arī nama inkorporācijas lietu kārtotājs I. Krafts.

Sanāksmi vadīja N. Rasiņš, protokolēja — G. Jātnieks.

Akciju lielumu noteica uz 50 dol., iestāšanās naudu $ 3,-. Darbības plānu pieņems un turpmāko darbību noteiks pirmā akciju īpašnieku pilnsapulce.

Inkorporācijas pieteikumu parakstīja: N. Rasiņš — DV apv., V. Ravovskis — LAM, A. Leiše — Jēzus draudze, G. Jātnieks — Studentu korp. kopa, J. Šperbergs — DV apv., Dr. O. Veinberga — Studentu korp. kopa, L. Klīdzējs — latviešu katoļu draudze.

Latviešu nama valdē ievēlēja: par priekšnieku — N. Rasiņu, sekretāru — G. Jātnieku, kasieri — V. Ravovski.

Parakstīto Latviešu nama inkorporācijas pieteikumu nodeva advokātam I. Kraftam tālākai rīcībai.

Andr. L.

KĀ TRĪS GUDRIE UN VIENA ŽURNĀLISTE NO MEŽONĪGIEM RIETUMIEM BRAUCA UZ ŅUJORKU GAISMU MEKLĒT

Kas to vairs atcerēsies, kuŗš ņi, tauta bija pārāk aizņemta, pirmais iedomājās, ka Ņujorkas lai tos pienācīgi ievērotu.

preses biedrības daudzkārtējos oficiālos un personīgos ielūgumus uz Preses balli vajadzētu ņemt nopietni, taču vārds pa vārdam, mazliet savstarpējas uzmudināšanas, un balles priekšvakarā Cikāgu atstāja veselas divas komandas: redaktors Ķezbers un izdevējs Kalnājs pa gaisu, bet gleznotājs Strods, dzejnieks Krāslavietis, literārts Caks, jaunās aktrises Māras Bites un manā uzraudzībā — ar auto.

Nebiju bijusi Ņujorkā kopš iebraukšanas Amerikā, taču veco ielu akmens bruģis, tiltu spraišļos iekalkulētā aistētika, rajoni, kur dominē atsevišķas nepārkausētas tautības, jūras vējš, kas atstāj mazliet sāls uz lūpām, un teātŗa ļaužu pārpilnība Griničā — viss tas pietuvina šo visslavenāko Amerikas pilsētu eiropieša sirdij, tā ka pat tikai pēc pāris dienu nodzīvošanas to grūti atstāt.

Atradušiem Taimskvēru, mums nebija daudz laika to apcerēt, jo ar skubu bija jāpošas ballei. Bijām gan plānojuši iekarot Ņujorku, tā teikt, plecu pie pleca, taču tas neizdevās: izsēdināja katru pie sava galŗa. Taču tas lieku reizi pierādīja veco patiesību, ka visi latvieši pēc pāris minūšu aprunāšanās atrod, ka ir savā starpā radu radi, draugu draugi, vai vismaz kaimiņu kaimiņi. Tā kā pie visiem galdiem risinājās līdzīgas interesantas sarunas, tad par priekšnesumiem vis neko daudz nevaru referēt: kaut arī Reinis Birzgalis nav zaudējis nekā no savas balss sulīgā spēka, un viņa priekšnesums bija ļoti asprātīgs, noģiežot pat pēc tām retajām frazēm, kas pa čalas starpu atklīda līdz mūsu stūrim, kaut arī Ņikitas „brālim" pie krūts gozējās savi septiņi orde-

Linkolnā, Nebraskā Arnis Lucs salaulāts ar Kētiju Benderi. Līgavainis pieder korp. Latvia Līgavainis un pašreiz atrodas armijas dienestā. Līgava studē pedagoģiju. Foto I. Didrichsons.

labāk iepazīsies ar mūsu tautas gara mantām, tāpēc arī viņas priekšlikumos Kultūras fondam ietilpst padoms atbalstīt etnografus.

Apprasoties prāv. N. Trepšam par viņa tuvākiem nodomiem katoļu apgādā Dzimtenes Balss, dabūjam zināt, ka paredzēts iespiest tautas izdevumu serijā 4 — 6 Roberta Mūka apceres atsevišķās grāmatiņās par mūsu laiku lielajiem ļaudīm. Aina Zemdega nosarkusī saņem komplimentus par savu jauno grāmatu un pūlas ap ierakstu kaudzi, Dzidra Zeberiņa smaida, bet Krāslavieti apstājuši Ņujorkas kolēģas.

Aktiera un feļetonista 50 mūža gadi

Bostonā, 29. janvārī, uz 50 mūža gadiem atskatās ALT Bostonas ansambļa aktieris un feļetonists Jānis Miķelsons, kas literārūrā pazīstams kā Pičs Pirtnieks. Gaviļnieks dzimis Blaumaņa dzimtenē Ērgļos 1914. g. 29 janvārī. Beidzis pamatskolu pie skolotāja Kalniņa. Jauneklim tēva jaunsaimniecība un Ērgļi šķita par šauriem, klusiem, viņš plānoja iekarot Rīgu. Viņu bija kaut kā aizrāvis Anša Gulbja romāna varonis Olģerts Silarājs, — M. gribējis kļūt par grāmatu izdevēju. M. vairākas reizes mēro ceļu uz Rīgu un grib tur noenkuroties, bet bieži ar neveiksmēm jāatgriežas klusajā Ērgļu ciemā, kur ziemās tikko burbuļo aizsalusī Ogre. Būdams Ērgļos M. šajos starpbrīžos palīdz savai mātei noorganizēt grāmatu veikalu un pirmo laikrakstu kiosku. Sāk mēģināties arī avīžniecībā, darbojas pie vietējās avīzes „Vietējā dzīve," ko iespieda Pļaviņās un kuŗas mūžs bija ļoti īss. Bez M. pie tās vēl darbojās J. Ozols, J. Bērzkalns, K. Milns, kas visi jau aizgājuši bojā traģiskos likteņos. Pārdzīvodams pirmos intīmos mīlestības brīžus, M. klusām sāka rakstīt arī pa dzejolītim ar Jāņa Krāces vārdu, kas viss tagad pieder tālai jaunībai, romantikai . . . Pēc vairākiem mēģinājumiem palikt Rīgā beidzot izdodas darbu atrast par grāmatu kolportieri pie Rīgas apgādiem. Ar auto apceļo Latviju, vākdams abonentus Valtera un Rapas izdevumiem, līdz beidzot ieprecējas grāmatnieku aprindās, darbojas pie Grāmatu Zieda, bet vēlāk pats atver savu grāmatveikalu Brīvības ielā netālu no Jaunās Gertrudes baznīcas un tirgojas līdz Rīgas atstāšanai, 1944. gada rudenim.

Bēgļu gaitās M. nonāk Vircburgā un atsāk savu darbību pie aizmirstiem literāriem tēliem, kā arī pie G. Šalnā vadītās teātŗa trupas. Īpaši pie pēdējās Miķelsons izaug isā laikā par spējīgu aktieri, un kad ierodas Bostonā, viņš ir jau atzīts aktieris. Darbojas K. Veica teātŗa studijā par administrātoru un ALT Bostonas ansamblī.

Sākuma gados M. parādīja īpašu centību, kaut pēdējā laikā M. maz redz uz skatuves. Apklususi visa K. Veica trupa. Viena no viņa pēdējām lielākām lomām bija K. Veica studijas uzvestā lugā „Skaistā diena," kur Miķelsons iespaidīgi tēloja Tiskorņiju, miljonāru, kas atsakās no savas bagātības un pienākumiem. Arī citās lomās iezīmējās M. spēja romantizēt un rezignēt par dzīvi.

Bez aktiera dotībām, Miķelsonam ir arī humorista talants. Ir pazīstams kā feļetonists Pičs Pirtnieks. Vienīgi šinī virzienā viņš ir nepiedodami mazrūgs un bieži lūdzams. Ka viņam ir talants, to vislabāk atcerēsies tie, kam bijusi izdevība viņu dzirdēt sacerējumus lasot rakstnieku dienās. Smiekļu šaltis tad arvien pārsalca zāli un padzina nogurumu sklausītāju solos.

Kā visi, arī Miķelsons Bostonā izmēģinājies dažādos darbos: slimnīcā, būvniecībā, bet tagad laimējies izkulties līdz laboratorijas noliktavas vadītājam kādā pētniecības iestādē. M., kaut jau sasniedzis pusmūžu, vēl arvien meklējas savā dzīvē, apmeklē kā brīvklausītājs lekcijas Harvardas universitātē par iedzimtības jautājumiem. Ņuhemšīrā viņš nopircis mājiņu, kur katru nedēļas nogali pavada prom no trokšņiem un sabiedriskās dzīves. Reizē ar to viņš atrāvies, lai kļūtu eremits, pats ar sevi. Būtu jāvēlas, lai jubilārs atkal atgrieztos ražīgā latviešu kultūras darbā!

Osvalds Akmentiņš.

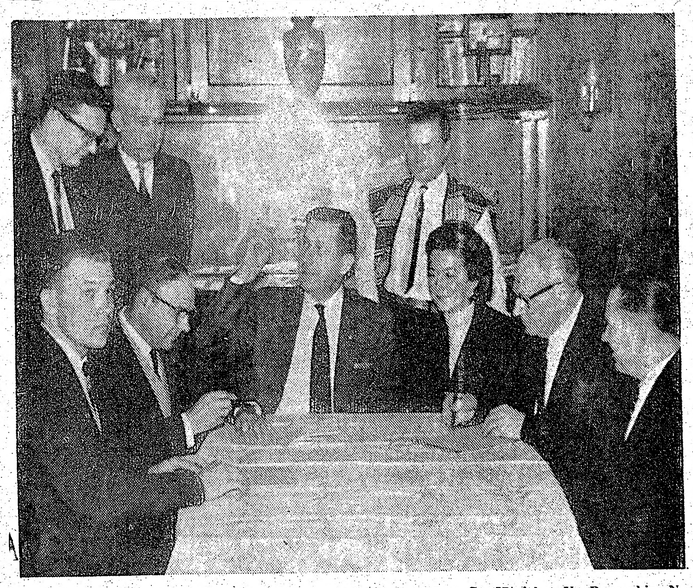

Dviņu pilsētu Latviešu nama iegādes padome. No kreisās: G. Jātnieks, V. Ravovskis, N. Rasiņš, Dr. O. Veinberga, A. Leiše, L. Klīdzējs. Stāv: adv. I. Krafts, K. Vigants, J. Šperbergs.

VAŠINGTONA, D. C.

Garīgais koncerts 18. janvāŗa vakarā National Baptist Memorial draudzes dievnamā bija pulcinājis kuplu skaitu klausītāju, kuŗu vidū bija arī Latvijas sūtnis Dr. A. Spekke un daudzi draugi - amerikāņi. Koncertā piedalījās solisti: soprāns Tabita Jaunzeme no Bukskauntijas, baritons Pēteris Geistauts no Toranto, pianiste Anda Šverna no Filadelfijas. Klavieŗu pavadījumus spēlēja Fannija Stūrmane no Bukskauntijas.

Tabita Jaunzeme Vašingtonā dziedājusi baptistu kopas dievkalpojumos, bet Pēteri Geistautu klausījāmies pirmoreiz. Tāpat pirmoreiz dzirdējām jauno apdāvināto Andu Švernu, kas atskaņoja L. v. Bēthovena Sonatu si-b mažorā, Op. 22. Programma bija ļoti bagāta un klausītājiem patika. Skaisti izskanēja Bēthovena, Hendeļa, Šūberta, V. Ozoliņa, Jāz. Mediņa un V. Baštika dziesmas. Sevišķi jauks bija soprāna un baritona duets Dieva dārzā no J. Haidna oratorijas Radīšana. Patika arī pirmatskaņojumi — V. Baštika Vakara dziesma un 27. psalms. Visa atzinība Fannijai Stūrmanei par izjustiem dziesmu pavadījumiem. Koncertu skaņu lentē uzņēma Amerikas Balss pārraidījumiem uz Latviju.

ROČESTRA

4. janvārī aizsaulē aizgājis Rīgā 12. okt. 1881. g. dzim. Miķelis Latons. Nācis no strādnieku ģi-

menes, viņš agri sāk mācīties amatā vakara skolā daiļkrāsošanā. Vēlāk pārslēdzas uz grāmatvedību. 1904. g. izceļo uz Odesu, strādādams labi atalgotu darbu savā branšā, bet 1912. gadā pārrodas Rigā, kur nodzīvo līdz 1914. gadam, kad kopā ar Pirmā pasaules kaŗa bēgļiem nonāk atkal Odesā.

1922. gadā, kad Latvija jau nodibināta un aicina tautiešus darbam valsts labā, Latons dodas uz dzimteni un strādā Rīgā. Vēlāk pārceļas darbā uz Liepāju, kur ilgu laiku strādā pilsētas izglītības nodaļā, pēc tam par dzimtsarakstu nodaļas vadītāja vietnieku. Kad 1940. gadā iebrukušie boļševiki sāk terorizēt valsts un pašvaldību ierēdņus, Latona tēvs kopā ar ģimeni 1941. gadā meklē drošību Vācijā, kur līdz izceļošanai uz Savienotajām Valstīm pārdzīvo briesmīgus uzlidojumus un izcieš visas bēgļa grūtības.

1950. gadā ierodas Savienotajās Valstīs, vēl vairākus gadus nostrādā daiļdārzniecībā.

Liepājnieki viņu atcerēsies kā rosīgu darbinieku baptistu draudzes dzīvē un patronātu biedrībā. Viņš bija ļoti reliģiozs un labs dzīves izpratējs. Cik vien bija rocības un veselības, Latona tēvs nekad neatteicās vērot Ročestras latviešu kolonijas rosību.

Pēdējā gaitā uz Riverside kapiem viņu izvadīja māc. A. Fosters, piedaloties tuviniekiem un labu draugu pulciņam. Viņš šai saulē atstāj dzīvesbiedri, meitu un divi dēļus ar mazbērniem. Krāsains ziedu uzkalns klāja vietu, kur guldīts viens no mūsu trimdas draudzes piederīgiem.

INDIANAPOLE

Indiānapoles latviešu evanģ. lut. draudzes (māc. Pēteris Nesaule) valde ziņo, ka draudzes gada sarīkojums devis $ 162.57 atlikumu.

Draudzes dāmu komiteja, pateicoties visiem, kas ziedojuši mantas un naudu gadskārtējam Ziemsvētku tirdziņam, savukārt ziņo, ka tirdziņā ieņemti $ 690.00; atskaitot $ 45 izdevumus, iegūts $ 645 atlikums, kas viss pārskaitīts dievnama iegādes fondā.

G. G.

ŅUJORKA

Jānis Šāberts darbojas kā režisors Cikāgas Latviešu biedrības teātrī, kas izrāda M. Zīverta lugu Kā zaglis naktī. Pirmizrāde notika 25. janvārī Klīvlendā, pēc tam Čikāgā, Milvokos, Kalamazū un 23. maijā Ņujorkā, Bruklinas mūzikas akadēmijas telpās.

Alfreda Bērziņa angļu valodā izdotā grāmata The Unpunished Crime pirmais izdevums izpārdots. Grāmatai gatavo otro iespiedumu.

Ārija Kellija gleznu izstādi 1. februārī atklās Duncan galerijā. Izstāde atvērta līdz 7. februārim.

Ņujorkas latviešu ev. - lut. draudzes pilnsapulce 9. februārī Betlemes baznīcas apakšējā zālē Bruklinā. Darba kārtībā ziņojumi, debates, valdes locekļu pārvēlēšana.

I.

GRAND RAPIDI

Māksliniece un paidagoģe E. Reinvalde no Kalamazūs š. g. 31. janvārī ieradīsies Grand Rapidos un plkst. 7 vakarā Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. lut. draudzes telpās būs runājama sakarā ar stuuiju grupas noorganizēšanu dziedāšanā.

Jūlija Matisona gleznu izstāde notiks laikā no 1.-7. februārim Grand Rapidu latviešu biedrības namā, 504 Grand ielā, N. E. Izstādes atklāšana 1. februārī plkst. 4 p.p. un šinī dienā tā būs atvērta līdz plkst. 8 v., svētdienā no plkst. 12-8 un otrdienā, ceturtdienā un piektdienā no plkst. 6-9 vakarā.

Grand Rapidu latviešu biedrība rīko 1. februārī dzejnieka Jāņa Medeņa vakaru, kuŗā piedalīsies dzejnieka brālis Dr. V. Mednis un A. Cedriņš, kuŗi referēs par J. Medeņa dzīvi un darbiem, bet K. Baltpurviņš Dzelde lasīs viņa dzejas. Šis sarīkojums, tāpat gleznu izstāde, notiek kultūras dienu ietvaros, un sākums plkst. 8 vakarā.

Tenora Pēteŗa Lielzuikas garīgo koncertu Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev.-lut. draudzes baznīcā š. g. 19. janvārī noklausījās ap 70 dziesmu draugi, kas lielā uzmanībā izsekoja dziedoņa priekšnesumam un aizgāja mājās patiesi iepriecināti.

Sapulču ziņā 18. janvāris grandrapidiešiem atzīstams par darbīgu dienu, kad ne tikai sprieda, runāja, lēma un vēlēja Grand Rapidu latviešu biedrības jaunā namā kreditsabiedrības organizētāji, bet arī vietējās DV apvienības biedri.

DV apvienības sapulci vadīja Jānis Sproģis, protokolēja V. Valkovskis. Apvienības priekšnieks M. Jansons, tāpat kasieris, biedrzinis un kultūras nozares vadītājs sniedza savus ziņojumus. No tiem izrietēja, ka darbs vērsies plašumā, iestājušies vairāki jauni biedri un augusi sabiedrības atsaucība. Organizācijas līdzekļu kontā pagājušā darbības gadā ieņemts 1319 dol., izdots 1101 dol., atlikums uz 1. janvāri 217 dol. Aprūpes līdzekļu kontā ienācis 868 dol., izdots 790 dol., atlikums 78 dol. Pagājušā gadā noorganizētas vairākas teātŗa izrādes un citāda raksturа sarīkojumi, kas bijuši kupli apmeklēti. Revizijas komisijas atzinumā J. Mednis valdes darbību atzina par sekmīgu. Līdzšinējo valdi lūdza veikt pienākumus līdz nākošajai sapulcei, kad paredzētas amatpersonu vēlēšanas.

Vanadžu kopu turpmāk vadīs tās līdzšinējā priekšniece E. Brūna, bet valdē darbosies Z. Vēliņa, A. Švecha, E. Medne, I. Daunere, kandidātos V. Dzeguze un Z. Meiere. Nobeigumā bija kopējs groziņu azaids, kas noriteja draudzīgās pārrunās.

Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. - lut. draudzes dāmu komiteja š. g. 18. aprīlī paredzējusi rīkot pavasaŗa svētkus latviešu biedrības telpās. Šim gadījumam režisors A. Štams iestudē Tijas Bangas „Septiņas vecmeitas."

2. februārī pēc kārtējā dievkalpojuma baznīcas sabiedriskās telpās dāmu komiteja organizē Meteņu dienas sarīkojumu.

Pēc diezgan liela klusuma perioda kopš 1963. g. 27. aprīļa, kad notika kreditsabiedrības dibināšanas sapulce Grand Rapidos, 18. janvārī agrāk izraudzītās amatpersonas kreditsabiedrības organizēšanas sapulcē Latviešu biedrības namā varēja ziņot, ka darbības uzsākšanai cela vairs nestāv nekādi šķēršļi. Šo informāciju iniciātoru grupas un inkorporācijas komisijas uzdevumā sniedza T. Ošenieks, kas līdz ar citiem bija rūpējies, lai jauno kreditsabiedrību inkorporētu Mičigenas valsts banku departamentā Lansingā.

Organizēšanas sapulce, ko lietiški vadīja J. Sproģis, bet protokolēja J. Geriņš, liecināja, ka latviešu sabiedrības interese par savas „bankas" noorganizēšanu un pastāvēšanu ir visai liela. To vēl jo vairāk pasvitroja sapulces dalībnieku dzīvās debates, jautājumi un aktīvitāte vadības izraudzīšanā. Par valdes priekšsēdi ievēlēja Teodoru Zeltiņu, par viņa vietnieku Dr. Zigfridu Zadvinski, kasieri Aleksi Zemīti, sekretāru Jāni Geriņu un kasiera palīgu Ernestu Pētersonu. Kreditkomisijā Pāvils Eriņš, Heinrichs Ritums un Aleksandrs Grīnbergs, bet revizijas komisijā Vitalijs Tarbunas, Vikentijs Valts un Rūdolfs Vēliņš.

Sapulcē piedalījās trīs kreditsabiedrību apvienības pārstāvji, sniedzot paskaidrojumus un informāciju. Vairāki sapulces dalībnieki nokārtoja savas iestāšanās naudas, izdarīja pirmās iemaksas un saņēma bankas grāmatiņas.

Inž. Vilis Barevics Sv. Paula baznīcā Moskigenā salaulāts ar Nansiju K. Minshull. Jaunais pāris devās kāzu ceļojumā uz Vašingtonas štatu, kur apmetīsies uz dzīvi Slietlā.

V. Z.

ASV BAZNĪCAS

ŅUJORKA

2. februārī plkst. 2 Betlemes baznīcā māc. A. Ozols; plkst. 2 Port Vašingtonā, Mūsu Pestītāja baznīcā māc. O. Gulbis, pēc tam draudzes kopas sapulce; plkst. 5 Bronksas Sv. Toma baznīcā māc. A. Ozols, čellists Dzidris Treimanis; literārs sarīkojums.

9. februārī Betlemes baznīcas zālē plkst. 2 dievvārdi, māc. O. Gulbis. Šai svētdienā citur dievkalpojumu nebūs. Lūgums visiem ierasties sapulcē.

16. februārī trīs dievkalpojumi: plkst. 9,30 Bronksas Sv. Toma baznīcā māc. A. Ozols; plkst. 2 Betlemes baznīcā Dr. theol. K. Bilzens no Vašingtonas, māc. R. Zariņš; plkst. 2 Farmingdēlē, Sv. Lūka baznīcā māc. O. Gulbis.

AURORA, ILL.

420 Dawners Place. Mūsu Pestītāja baznīcā.

CIKĀGA

Cikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

2. februārī plkst. 10 bērnu dievvārdi un svētdienas skola, plkst. 11 dievkalpojums, māc. A. Rautenšilds.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Kirsons, tel. FI 3-2420.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdien.. plkst. 12 dienā Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda telefons: WA 2-2248. Māc. V. Līventāls.

Katra mēneša beidzamā svētdienā, plkst. 3 p. p. dievkalpojums Redeemer luterāņu baznīcā, 1360 Pauline Blvd., Ann Arborā.

KLĪVLENDA

Klīvlendas latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi Zion luterāņu baznīcā, 2062 E. 30. ielas un Prospect Ave. krustojumā. Mācītājs K. Sautiņš, 3625 W. 214th St. Fairview Park, Ohio, 44126.

LOSANDŽELOSA, KAL.

Losandželosā, Dienvidkalifornijas latviešu ev. - lut. draudze, 2450 Griffin Ave., L. A. Mācītāja telefons PO 6-1191.

Santa - Rosā, Betlemes baznīcā, Tupper ielā 735.

Dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11-os. Svētdienas skola un koŗa mācības plkst. 9.30 visi laipni aicināti.

SAKRAMENTO

Sakramento, Sv. Krusta ev. - lut. baznīcā, 45 un H ielā.

BURLINGEMA, KAL.

Burlingamā, Lutheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave.

Māc. Anša Kiršfelda 25 raženu darba gadu jubileja

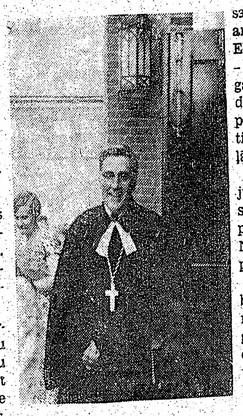

Mācītājs Ansis Kiršfelds — DV Ņudžersijas apv. biedrs - dibinātājs 29. janvārī atskatās uz 25 ražena darba gadiem svētīgajā latviešu tautas garīgā darba druvā.

Māc. A. Kiršfelds dzimis 1915. g. 6. septembrī Petrogradā, Krievijā kā tālbraucēju kuģu kapteiņa vecākais dēls.

Bērnību pavadījis Vidzemes jūrmalā, Vitrupes pag., kur vecākiem piederēja lauku mājas. Jubilārs studējis Latvijas universitātē teoloģijas fakultātē, ko nobeidzis ļoti sekmīgi.

1939. g. 29. janvārī Latvijas archibīskaps T. Grīnbergs jubilāru ordinēja par mācītāju - adjunktu Raunas ev. - lut. draudzē, bet pēc gada jubilārs ir vikārs pie Rīgas pilsētas prāvesta E. Berga; bijis arī reliģijas un psiholoģijas skolotājs Mildas Bekeres ģimnazijā un Rīgas valsts komercskolā, kādu laiku bijis arī ārpod. vad. Rīgas ģimeņu lietu archīvā. Paralleli visam tam A. K. uzsāk paidagoģijas un filozofijas studijas Latvijas universitātes filoloģijas un filozofijas fakultātē, kara apstākļu dēļ studijas jāpārtrauc, jubilārs dodas trimdā, nonākot Vācijā, kur amerikāņu zonā — Gīsenē, Dirburgā, Darmštatē un Neištatē strādā par mācītāju un skolotāju, bijis Gīsenes latviešu ģimn. direktors.

Šav. Valstīs A. Kiršfelds sāka kumā strādā fizisku darbu Franklina un Maršalla kolledžā Lankasterā, Pa. Šeit jubilārs organizē latviešus garīgai dzīvei, noturot regulārus dievkalpojumus Lankasterā un Harisburgā. Centības gars jubilāru iesaista amerikāņu Trinity baznīcā Lankasterā, Pa., kur sīki iepazīstas ar amerikāņu draudžu dzīvi un kur jubilārs veido, slīpē un nopulē savas angļu valodas zināšanas.

1951. g. 1. jūlijā mācītāju A. Kiršfeldu amerikāņu Sv. Pauļa ev. - lut. draudze Haitstaunā (Hightstown), N. J., aicina par savu mācītāju; šo amatu pilda arī šodien, paralleli aprūpēdams Elizabetes - Ņuarkas latviešu ev. - lut. draudzi, jo kopš astopiem gadiem ir arī šīs latviešu draudzes mācītājs, kur jubilārs ir pierādījis, ka viņam grūti ir iztikt bez latviešiem šī vārda dziļākā nozīmē.

Neatlaidības un centības gars jubilāru nav atstājis šeit. Viņš savas vispusīgās zināšanas vēl papildinājis Rutgers universitātē New-Brunswick angļu valodā, psiholoģijā u. t. t.

Savas vispusīgās zināšanas jubilārs cenšas arī izlietot sabiedriskajā darbā gan amerikāņu, gan latviešu sabiedrībā: aktīvs darbinieks DV Ņudersijas apvienībā, vairākkārtīgs referents Elizabetes - Ņuarkas latviešu ev. - lut. draudzes diskusiju vakaros, bijis skolotājs draudzes latviešu svētdienas skolā Elizabetē, bijis arī šīs skolas pārzinis (tagad šī skola pievienojusies Ņuarkas latviešu svētdienas skolai).

Kā liels enerģijas un spēka avots visu laiku jubilāram ir bijusi viņa dzīvesbiedre Nanija, dzim. Lūkina ar padomiem un atbalstu jubilāram viņa daudzajos pienākumos. Nanija beigusi LU ar vēstures maģistra gradu, tāpat viņa maģistra gradu ieguvusi bibliotēku zināšanās Rutgers universitātē, N. J., tagad viņa strādā Princetona universitātē par slavu un klasisko valodu speciālisti. Ģimeni pilnīgāku dara arī 10 gadus vecais dēls Ansis Pauls.

Sevis disciplinēšana, goda prāts un nacionālais gars ir dzinuļi, kas vada māc. A. Kiršfeldu viņa darbā, kalpojot Dievam, Kristus baznīcai, latviešu tautai. Viss augšā sacitais ir ļāmats tam, kādēļ viņš tik ļoti iecienīts savā latviešu draudzē un plašā sabiedrībā.

Elizabetes - Ņuarkas latviešu ev. - lut. draudze rīko jubilāra godināšanu 1. februārī Sv. Marka baznīcas telpās, 920 E. Jersey, Elizabeth, N. J.

Dievkalpojums baznīcā plkst. 6.30 vakarā, piedalīsies arī prāv. K. Birznieks un apkārtējo draudžu mācītāji; pēc dievkalpojuma Draudzīgā aicinājuma atcere un jubilāra godināšana sarīkojumu zālē. Godināšanu kuplinās: ērģelniece - arpas soliste Marga Grasmane - Millere, Tabita Jaunzeme (soprāns) F. Stūrmanes ērģeļu vai klavieru pavadījumā. Apsveikumi un kopīgs mielasts, kurā piedalīšanās $ 2.00 no personas. Visi laipni ielūgti.

Vilis Neimanis

VAI LAIKRAKSTU SAŅEMAT KĀRTĪGI?
Vai esat nokārtojuši abonementu?

Māc. J. Streutnieks

SVĒTIE RAKSTI

Bībeli mēs saucam par Svētiem Rakstiem — ne tādēļ, ka tā runā par Dievu, bet Dievs tajā runā uz mums, kā reiz runājis uz tēviem un runās vēl uz mūsu pēcnācējiem. Svētie Raksti ir Svētā Gara darbs, bet reizē arī Svētā Gara rīks, instruments. Tas ir — viņi nav kas sastindzis, konservēts, melnos burtos uz balta papīra ietverta gudrība, vai pat — „Dievs, sagūstīts grāmatas vākos" — kā kāds teicis; nav arī tikai seno dienu liecības par lielām lietām, ko reiz darījis Dievs (un mūs, varbūt, pēc tam aizmirsis!). Nē, šos rakstus vēl tagad Dievs lieto, lai raditu, modinātu un uzturētu ticību, dabisko cilvēku — „veco Ādāmu" pārvērstu jaunā radījumā, līdzīgi kā Viņš „no (šiem) akmeņiem var radīt Abrāāmam bērnus" (Ma.t 3,9). Ja tas nenotiktu visu laiku un vēl joprojām, sen vairs nepastāvētu virs zemes kristīgā baznīca. Turpretim tikai tādēļ, ka katrā paaudzē līdz laiku galam ir un būs arī tādi cilvēki, kas „atdzimuši ne no iznīcīgas sēklas, bet neiznīcīgas — no dzīvā un paliekamā Dieva vārda" (1. Pēt. 1,23), neiznīkst arī Viņa draudze, un „elles vārtiem to nebūs uzvarēt."

Domājot par to, ka Svētie Raksti — Svētā Gara darbs un instruments — ir Dieva iedvesmoti (skat. 2. Tim. 3,16), mēs runājam par viņu inspirāciju. 2. Pēt. 1,21 to izsaka sekojoši: „Praviešu sludināšana nav nekad cēlusies no cilvēku gribas, bet Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara spēkā." Par Dievu var ko izteikt tikai Dievs pats, jo — „Dievs ir debesīs, bet tu zemes virsū" (K. Bārts), ne svētais nevar aizsniegt un satvert Svēto.

Droši vien mums, vismaz dažkārt, un ja ne vairāk, tad vārda pēc, ir pazīstama t. s. verbālās inspirācijas teorija. Saskaņā ar to Sv. Rakstus viscaur diktējis Svētais Gars. Konsekventi tuvoties pie šīs teorijas, par inspirētiem jāuzskata pat atsevišķi Bībeles burti un rakstu zīmes (piem., ebreju alfabēta vokāļu apzīmējumi). Šāds uzskats no Sv. Rakstiem tomēr nekur nav izlobāms, pie tā nav turējies arī Mārtiņš Luters. Absolūtā, pilnīgā Dieva inspirācijas — jeb Svētā Gara — „partneris" ir nepiniīgais, relātīvais cilvēks. Dievs šo cilvēku nepārvērš par nemaldīgu un nekļūdīgu būti, Viņš arī cilvēku neizlieto it kā maģiski, piem., padarot šai brīdi par kaut ko līdzīgu automatam. Dievs ņem un lieto cilvēku — arī dievišķām lietām — taisni tādu, kāds cilvēks ir, un ar visām viņa īpatnībām, pat stilu, temperamentu, rakstura, atstājot pie tam viņu savā laikā un šī laika priekšstatos. Mūs tagad reizēm mulsina šī Bībeles cilvēku saistība ar sava laika pasaules skatījumu, kas lielā mērā jau sen vairs nav mūsu, bet Dievs ir gribējis caur viņiem runāt ne tikai uz tagadējām, bet arī uz iepriešējām paaudzēm. Viņu pasaules skatījums, uzskati, kam sakars ar pārejošiem zinātnes un vēstures jautājumiem, nav būtiski un nevaido Sv. Rakstu pestīšanas vēsti, bet laikmeta čaula bija nepieciešama, lai to, ko Dievs runāja, saprastu ļaudis, kam tas bija domāts. Arī Dieva runa no debesīm sasniedz cilvēku tikai tad, ja runāta tā, ka cilvēkam tā saprotama; ko palīdzētu mums Viņa atklāsme, ja tā nesasaptu un neskartu mūs tur, kur mēs esam un atrodamies — šai savā zemes eksistencē. Laikmeta ietērps pie tam mūs nedrīkst traucēt; arī mūsu laikmetu ar visām viņa gudrībām un viņam īpato skatījumu reiz nomainīs cits, un ja Bībele būtu uzrakstīta mūsu dienās, mūsu bērni un bērnu bērni neteiktu vis, ka īpašu zinātnes atziņas un dzīves skatījums, kas kā cilvēciska daļa ietu līdz Bībeles mūžīgām patiesībām, atbilstu arī viņu dzīves un pasaules iztēlei. Svētie Raksti dzīvo mūžīgā un paliekamā Dieva vārda dēļ, kas tos uztur un konstituē, nevis viņu cilvēciskās daļas uzturēti. Atgādināsimies, ka atklāsmes saturs ir gan dievišķīgs, bet saņemam viņu gluži cilvēciskā veidā un procesā — Dievs šo mantu mums pasniedz „māla traukos" (sal. 2. Kor. 4,7).

Tā arī Kristus nākšanā zemes virsū brīniškīgākais un veinreizējais ir tas, ka viņš ir reizē patiess Dievs un patiess cilvēks. Sv. Raksti dalās ar Dieva Dēlu šai zemībā; tikai Svētā Gara atvērtas acis redz viņos mūžīgo visspēcīgo Dieva vārdu, kas nācis no augšienes, no godības, bet, lai kļūtu par mūsu īpašumu, pieņēmis mūsu — cilvēku nabadzības tērpu. Mūsu saskarsmē ar Sv. Rakstiem vairāk izvirzās šis tērps, līdz kamēr Dievs pats neatver un neparāda viņu godības daļu. Taču arī savā atklāsmē Dievs paliek mūsu tvērienam nepieejams. Tāpēc vienīgais tuvošanās veids Dievam ir — Viņu pielūgt un slavēt. Un arī Svētie Raksti savus dārgumus īsteni atver mums tikai pateikšanā, pielūgšanā un slavēšanā. Pazemīgai, pieņēmīgai sirdij tie ir nebeidzama prieka un spēka avots. „Baznīcas patiesais dārgums un manta ir svētvakara evaņģelijs, kas teic Dieva godību un žēlastību" (Lutera 62. tezs).

Visu, kas mūsu pestīšanas labā vajadzīgs un jāzina, Dievs mums ir atklājis, un tas nav jāmeklē nekur citur kā mūsu Svētajos Rakstos. Sv. Raksti mums nav jāuztver tikai kā vēsture, likumu krājums vai ētiskas dzīves norma — nē, tie runā par Dieva darbiem, kas notika un notiek, Viņa pestīšanas darbam savu kulmināciju sasniedzot Jēzus Kristus nākšanā pasaulē. Svēto Rakstu centrs ir Kristus — viss Kristus, sākot no silītes, tad krustā, augšāmcelšanā un visā Viņa dzīvē un darbā, kas bija Dieva iztukšošanās mūsu labā. Pie atklāsmes pieder arī patriarchu vēsture, Dieva darbi ar Israēļa tautu un ne mazāk Jaunās Derības apustuļu laikmets, kad Vasarsvētkos ar Svētā Gara izliešanu bija dzimusi draudze. No pestīšanas viedokļa Sv. Raksti ir pilnīgi un nekļūdīgi; viņi ir vienīgais avots un norma Dieva vārda pasludinājumam draudzē. Ka šai ziņā uz viņiem varam pilnīgi paļauties, nav to cilvēku čakluma un uzticīguma nopelns, kam Dievs reiz bija uzticējis viņus uzrakstīt — un kas citādi taču bija tādi paši cilvēki kā mēs, tikai atšķirīgi varbūt ar savu paklausību Dievam — bet Dievs pats ar Svētā Gara līdzdalību ir viņu atklāsmes patiesīguma un patiesības garants. „Ārī uz cilvēku šķībajām, greizajām līnijām Dievs raksta taisni!" Tas pilnā mērā sakāms par Sv. Rakstiem, no kuriem paaudžu paaudzes ir smēlušās un arī mēs vēl varam smelties palāvību un stiprumu dzīvē un nāvē.

RAKSTI JAUNATNEI

IICS

Dāviniet svētku, dzimšanas un vārda dienās.

Gada abonements resp. 6 burtnīcas tikai $4.-. Pieprasiet paraugnumurus. Naudu un pasūtinājumus adresēt:

MĒS saimniecības daļai,
E. Steinbachs,
2308 DRUMMOND RD.,
Niagara Falls, Ontario.

BALTIEŠU JURISTU KONGRESS

Baltijas juristu kongresu, piedaloties tajā pirmo reizi kā referentiem un dalībniekiem visu Baltijas tautu tiesībniekiem, apsver sasaukt Baltijas tiesību zinātniskā darba kopa. Kongresu noturēs vienā laikā ar latviešu dziesmu svētkiem augustā Hamburgā, lai tādā kārtā atvieglotu ierašanos dalībniekiem no citām valstīm. Kongresa darbam paredzētas trīs dienas, pie kam pirmā un trešā dienā notiks kongresa pilnsapulces, kurās kā referāti, tā arī debates notiks vācu un angļu valodā, bet otrā dienā nacionālo grupu sēdēs apspriedīs tiesību jautājumus, kas attiecas tieši uz šo tautu un valsti. Kongresa dalībniekiem paliks arī pietiekami laika, lai piedalītos arī citos sarīkojumos. Iesreferātus var iesūtīt arī rakstiski, ja referents aizkavēts personīgi ierasties. Šos referātus kongresā nolasīs, pārspriedīs un publicēs kopā ar pārējiem kongresa materiāliem īpašā sējumā.

Lai noskaidrotu interesi par kongresa sasaukšanu, rīkotāji līdz līdz 15. februārim, kad jāpieņem galīgs lēmums, paziņot (kaut arī nesaistoši) par savu piedalīšanos kongresā un event. par lasāmo referātu tematu un valodu. Vēstules adresējamas: Wissenschaftlicher Arbeitskreis für Baltisches Recht. Generalsekretar Adam Grünbaum, Lessingstrasse 5, München 15, Germany, kas arī sniegs tuvāku informāciju.

Pērciet paši un dāviniet saviešiem un svešatutiešiem

Alf. Bērziņa THE UNPUNISHED CRIME ..... $ 5.75

Šenātora Thomas J. Dodd ievads.

Grāmata par Latvijas valsts iznīcināšanu:

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ
123 Huron Street, Toronto 2-B.

BĒDĀS UN CIEŠANĀS VIENOTIE

KĀDA NO VERGU NOMETNĒM ATBRĪVOTA UNGĀRA ATMIŅAS.

(Nobeigums)

MANS DRAUGS LATVIETIS

Soda nometnē man bija kāds ļoti labs draugs latvietis, vārdā Alberts Nora, kas vācu okupācijas laikā mobilizēts. Mans draugs karā bija zaudējis vienu kāju un, kam beidzoties, aizbrauca uz Vāciju, amerikāņu joslu, lai kādai vācu ģimenei pa ziņotu sēru vēsti par viņu dēla nāvi, kādā kaujā pret ienaidnieku. Ar šo ģimeni Nora tā sadraudzējies, kļuvis viņiem it kā par ģimenes locekli, un pēc kāda laika apprecējis sava kritušā karabiedra māsu. Nora saistījies darbā pie amerikāņiem, kas, izmantojot apstākli, ka viņš ir invalids un labi pārvalda krievu valodu, sākuši viņam uzticēt sevišķu uzdevumu veikšanu krievu joslā. Savu uzdevumu Nora veicis ļoti sekmīgi, jo uz viņu, kā invalidu, nekādas aizdomas nekritušas. Kādā vēlākā braucienā pāri joslu robežai viņš tomēr iekritis, un vācu komūnisti viņu tūliņ nodevuši krieviem.

1949. g. visus Dubrovas nometnes iemītniekus pēc viņos vēl atlikušiem spēkiem izšķiroja 4 katēgorijās, paskaidrojot, ka aklimatizācijas laiks esot pagājis.

Pirmajā katēgorijā iedalīja visus pēc izskata vēl „spēka vīrus", un tos aizsūtīja uz ogļraktuvēm. Nākošā grupā iedalīja ilgstošākam pussmagam darbam derīgos, bet mani ar Albertu iedalīja trešā katēgorijā, jo atzina, ka abi esam vairs derīgi tikai vieglam darbam. Pēc dažām dienām šis „vieglais" darbs izrādījās ir mežā.

Mūs pārcēla arī uz citu — 11. nometni un līdz ar mums uz turieni pārcēlās arī agrākās nometnes brigadieris, kas uz mani neturēja labu prātu. Jaunās nometnes brigadierim viņš mani stādīja priekšā kā „bīstamu fašistu", kas nosiepkavojis daudzus krievu un eiropiešu demokratus. Vārdiskās kontrolēs viņš mani titulēja par „fašistu nezvēru" un „antisociālu radījumu", un, dzirdot šādas lamas, daži bailīgākie darba biedri no manis sāka vairīties. Šādā sasprindzinātā atmosfairā pēkšņi mans latviešu draugs krievu valodā aicināja brigadieri no šādiem smagiem apvainojumiem atturēties, jo es nekādā fašists neesot. Teica arī, ka mana veselība ļoti vāja un kā es būtu pelnījis kādu vieglāku darbu. Šo lūgumu noraidīdams, brigadieris arī pašu A. N. nosauca par fašistu, pie tam vēl piebilzdams: „Jūs varat būt laimīgs, ka jums ir tikai viena kāja, citādi mums ar jums būtu visai īsa runāšana." Albertu tomēr nerimās un ieteica brigadierim būt savaldīgākam, jo mums šeit nometnē ir ļoti labi draugi. Ar tiem A. domāja nometnes „banditus", no kuriem bijās pat pati administrācija. Šis drauds iedarbojās, un brigadieris gan pārtrauca mani lamāt, bet atriebjot, pārcēla mani smagajos nakts darbos pie koku iekraušanas vagonos.

Ar Albertu N. es pēc kāda laika atkal tikos nometnes galdnieku darbnīcā. Arī tur darbs nebija nekāds vieglais, bet vismaz nebija jāstrādā ārā salā. Darba normas darbnīcā gandrīz ik pārdienas palielināja, un tās veikt nācās aizvien grūtāk. Mēs visi zinājām, ka par normu nepildīšanu draud pārcelšana uz āra darbiem vai ieslodzīšana apakšzemes sevišķi aukstā karcerī. Visi tāpēc strādājām ar pārcilvēcisku enerģiju, bet daudzi šo tempu nespēja izturēt un turpat darba vietā salima.

SPECIĀLO ZIŅOTĀJU TĪKLS

Nometnes čeka starp apcietinātiem bija izveidojusi arī ļoti plašu, vispārībai labi zināmo speciālo ziņotāju tīklu. Atsakoties šādu lomu uzņemties, piedraudēja ar represijām pret piederīgiem dzimtenē. Atzīmējams, ka šo ziņotāju lomu mūsu biedri uzņēmās ar mūsu ziņu. Čekas piedāvājums nepagāja secen arī kādam citam latvietim, kas no tā tomēr atsacījās. Šādu šī latviešu stūrgalvību čekas ierēdnis izskaidroja ar viņa Latvijā gūto antikomūnistisko audzināšanu un solījās gādāt par to, lai arī viņa piederīgos, kā bīstamus, izsūta uz Sibiriju. Pēc kopīgas apspriešanās mēs šim latvietim ieteicām, viņa piederīgo labad, ziņotāja lomu tomēr uzņemties, apsolot palidzību, ziņojumus sastādot.

Sava tautieša ziņotāja „amatu" savā labā izmantot nolēma arī Alberts N., lai izrēķinātos ar dažiem čekas virsniekiem, kas viņu savā laikā Latvijā esot apcietinājuši. Mēs gan viņu no šādas rīcības mēģinājām atrunāt, bet viņš palika pie sava un pārliecināja arī savu tautieti ietilpināt kādā no ziņojumiem arī ziņu, ka viņš savā laikā Latvijā dažus čekistus piekukuļojis un ar viņu starpniecību varējis apcietinājumā esot sazināties ar savu ģimeni un saņemt no āra arī cigaretes, kas viss uz stingrāko bija noliegts. Šis A. N. stāsts no sākuma līdz galam bija izdomāts, tomēr tam bija labi, pat „spīdoši" panākumi. Čekas ierēdņi šim ziņojumam piegāja ar lielu nopietnību, un nepagāja ilgs laiks, kad divus čekas „koruptantus" Latvijā apcietināja un sodīja ar nāves sodu. Šāda ātra izrēķināšanās, kuŗai pamatā bija tikai kāda izsūtītā denunciācija, droši vien, bija iespējama vietējo čekistu skaudības vai greizsirdības dēļ pret saviem biedriem.

Apmēram pēc viena gada visā šai lietā tomēr atklājās patiesība, un mūsu jaunam latviešu draugam - ziņotājam nu pašam draudēja nāves sods, jo čekas vīri bija pārliecināti, ka viņš pats ir nepareizā ziņojuma autors. To dzirdot, Alberts N. tūliņ devās pie čekas priekšniecības un drosmīgi atzinās, ka zinas safabricētājs patiesībā ir viņš. Veltīgas bija toreiz mūsu pūles Albertu no šāda soļa atturēt. Atmaksa par toreizējo stūrgalvību nu bija visai barga: viņa tautieti - ziņotāju aizsūtīja uz Sibiriju, deportēja arī viņa ģimeni, bet pats Alberts par to samaksāja ar savu dzīvību. Es sastapu dažus krievu karavīrus, kas stāstīja, ka bijuši viņa nāves soda aculiecinieki."

Velandes kanāli sākusies smelšu zveja.

ANTIŅŠ . . .

(Pārnesums no 3. lpp.)

Domājot par Teodora Zeltiņa radošo profilu, jāsaka, ka viņš ar savu vispusību ir tapis par redzamāko LATVIJAS BRĪVĪBAS PAAUDZES radošā potenciāla pārstāvi. Viņš spēcīgi ir izteicis sevi un savu traģisko paaudzi balādē, skatuves darbos, romānā, stāstā, novelē. Par viņa „Vilku Rīgā" skatītāji ir komentējuši apmēram tā: „Tur ir ko pasmieties." Bet tas nav viss. Zeltiņš neraksta tikai smīdināšanai. Viņš palīdz meklēt jaunas, dziļākas domas un palīdz skatīties no latviešu pagātnes uz šodienu, kas ir atbildīga par to, vai mums būs vai nebūs latviešu valodas, un tāpēc arī kultūras rītdiena." Tikpat sekmīgi un drosmīgi kā visās šeit pieminētajās izteiksmēs Teodors Zeltiņš ir sniedzis savus redzējumus, meklējumus publicistiskā esejā par personām, notikumiem un idejām. Arī dzejas un prozas (kas ir sagatavošanā) antoloģijas radušās viņa ierosmē.

Grāmatas autoram koņeniāls ir ilustrātors, divu mākslu maestro Reinis Birzgalis. Nebūs pārsteidzīgi apgalvots, ka tur, kur tekstam jāpalīdz ar humora un komikas tēla līnijas un dinamikas parādīšanu zīmējumā, liekas gan, ka viņam nebūs līdzinieka. Mums pazīstamās personas grāmatā Reiņa Birzgaļa zīmējumā kļūst vēl pazīstamākas un saprotamākas, jo viņš ir raksturu tulks ne vien uz skatuves, bet arī ilustrātīvā zīmējumā. Autora un ilustrātora kopdarbs romāna tēlus ilgi paglabās lasītāju atmiņā un iecerē.

Toronto universitātes la
ielūdz jūs uz gadskā
Nakts Latiņ
piektdien, 31. janvārī, plkst. 8 vak. I
Spēlēs izcils eiropiešu orķestris.
Godalgas par labākām maskām.
Pilna buf
Biļetes pie ieejas, Juŗa Dreifelda (O

KARNE
„Vēlreiz būt
sestdien, 8. februārī, pl. 8 vak. I
958 Broadview
Spēlēs: PAUL RUPP
Ceremoniju meistars: VILIBALDS
Dekorācijas: A. BRŪVERIS. BAI
Ieejas maksa: $ 2.- .Maskās $ 1.50.
Visus laipn

KAKTIN
Veicam visādus transportus ar modernām
(mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam svanīt
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd

Visjaunākās grāmatas — pašu pri
dāvināšanai
A. Zemdega — BASAM KĀJĀM, dzejoļi
E. Zicāns — VIRSI ZIED, dzejoļi
O. Krolis — RIGA DIMD, atmiņas
D. Biskaps — JAUNO SIRŽU LIKTEŅI, atmi
Fr. Skuja — ZELTA RAKTUVES, vēst. romān
JŪLIJS FELDMANIS
ASPAZIJAS LIRIKA (izlase)
ASPAZIJAS DRĀMA I daļa
Latviešu tautas teikas un pasaka
L. Druva — PA SAULAINĀM TEKĀM, illust
A. Lūsis — MŪZĪBA, reliģ. dzejas antoloģija
O. Ritums — ABC — ES IZKRĀSOJU (bērnie
V. Hermane — VISS NEIZGAIST, dzejoļi
A. Rasa — CELĀ MEKLĒTĀJI, rom.
E. Ardenss — ROBI PARADĪZES VĀRTOS,
R. Skujiņa — SIRDS DZĪVO NO NIEKIEM,
P. Klāns — SVEICINĀTA, AFRIKA, ceļojum
V. Toma — DZIĻUMĀ JĀPĀRTOP, dzejoļi
Anšl. Eglītis — PĒDĒJAIS RAIDĪJUMS, rom
M. Stāraste - Barvika — PINTIĶU CIEMS,
H. C. Kradoks — LĀCĪTIS DODAS PASAULĒ,
Īru pasaka — ROĶIS UN GOVS, ill. bērnu
E. M. Remarks — NAKTS LISABONĀ, romā
T. Zeltiņš — ANTIŅŠ AMERIKĀ MEKLĒ LI
A. Niedra — HOLIVUDAS KLAUNS, romān
P. Jēgere-Freimane — CILVĒKS DOMĀ - DIE
B. Senkēviča — ZIEDOŠAIS ĒRKŠĶIS, stās
G. R. Kurdell — EUROPE'S GREATEST EXO
DV GRĀMATNĪCĀ, 123 HUR
TORONTO 2-B, ONT.
Pasūtinot pa pastu, pieskaitīt 25 ¢ pasta

TAUTIEŠ
pirms nododat iespiešanai sa
iespiedumdarbus citur, sazin
LATVIJA - AMERIKĀ - SP
Mēs iespiežam
LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUM
VIZITKARTES
DOKUMENTUS BIEDRIBU VAJ
KONCERTU PROGRAMMAS
SARĪKOJUMU BILETES
PLAKĀTUS, DZIESMU LA
VĒSTULU VEIDLAPAS,
GRĀMATAS, ŽURNĀL
Labs darbs. — Mērenas c
PASUTINAJUMUS LŪDZAM NODOT
123 Huron St., Toronto 2-
CANADA.
Tel. EM 8-0792
CODE 416

...STI

...āsmes saturs ir gan dieviš-
..., bet saņemam viņu gluži cil-
...skā veidā un procesā —
...vs šo mantu mums pasniedz
...la traukos" (sal. 2. Kor. 4.7).
...ā arī Kristus nākšanā zemes
...ji brīniškigākais un veinrei-
...āis ir tas, ka viņš ir reizē pa-
...s Dievs un patiess cilvēks.
... Raksti dalās ar Dieva Dēlu
... zemībā; tikai Svētā Gara at-
...tas acis redz viņos mūžīgo
...pēcīgo Dieva vārdu, kas nā-
...no augšienes, no godības, bet,
... kļūtu par mūsu īpašumu, pie-
...nis mūsu — cilvēku nabadzī-
... tērpu. Mūsu saskarsmē ar
... Rakstiem vairāk izvirzās šis
...ps, līdz kamēr Dievs pats ne-
...ej un neparāda viņu godības
...u. Taču arī savā atklāsmē
...evs paliek mūsu tvērienam
...ieejams. Tāpēc vienīgais tu-
...šanās veids Dievam ir — Viņu
...ļūgt un slavēt. Un arī Svētie
...ksti savus dārgumus īsteni at-
... mums tikai pateikšanā, pie-
...gšanā un slavēšanā. Pazemīgai,
...ņēmīgai sirdij tie ir nebeidza-
...a prieka un spēka avots. „Baz-
...cas patiesais dārgums un man-
... ir svētsvētais evaņģelijs, kas
...ic Dieva godību un žēlastību"
...utera 62. ieve).
...Visu, kas mūsu pestīšanas la-
...s vajadzīgs un jāzina, Dievs
...ums ir atklājis, un tas nav jā-
...ceklē nekur citur kā mūsu Svē-
...jos Rakstos. Sv. Raksti mums
...v jāuztver tikai kā vēsture,
...kumu krājums vai ētiskas dzī-
...es norma — nē, tie runā par
...ieva d a r b i e m, kas notika
...n notiek, Viņa pestīšanas dar-
...am savu kulmināciju sasniedzot
...ēzus Kristus nākšanā pasaulē.
...vēto Rakstu centrs ir Kristus
... viss Kristus, sākot no sīlītes,
...ad krustā, augšāmcelšanā un vi-
...ā Viņa dzīvē un darbā, kas bi-
...a Dieva iztukšošanās mūsu la-
...ā. Pie atklāsmes pieder arī pa-
...riarchu vēsture, Dieva darbi ar
...sraēļa tautu un ne mazāk Jau-
...nās Derības apustuļu laikmets,
...kad Vasarsvētkos ar Svētā Gara
...zliešanu bija dzimusi draudze.
...No pestīšanas viedokļa Sv. Rak-
...ti ir pilnīgi un neķļūdīgi; viņi
...r vienīgais avots un norma Die-
...va vārda pasludinājumam drau-
...tēzē. Ka šai ziņā uz viņiem ve-
...ram pilnīgi paļauties, nav to cil-
...vēku čakluma un uzticīguma no-
...pelns, kam Dievs reiz bija uzti-
...cējis viņus uzrakstīt — un kas
...citādi taču bija tādi paši cilvēki
...kā mēs, tikai atšķirīgi varbūt ar
...savu paklausību Dievam — bet
...Dievs pats ar Svētā Gara līdz-
...dalību ir viņu atklāsmes patie-
...sīguma un patiesības garants.
„Arī uz cilvēku šķībajām, grei-
...zajām līnijām Dievs raksta tais-
...ni!" Tas pilnā mērā sakāms par
...Sv. Rakstiem, no kuriem paaudžu
...paaudzes ir smēlušās un arī mēs
...vēl varam smelties paļāvību un
...stiprumu dzīvē un nāvē.

ANTIŅŠ . . .

(Pārnesums no 3. lpp.)

Domājot par Teodora Zeltiņa radošo profilu, jāsaka, ka viņš ar savu vispusību ir tapis par redzamāko LATVIJAS BRĪVĪBAS PAAUDZES radošā potenciāla pārstāvi. Viņš spēcīgi ir izteicis sevi un savu traģisko paaudzi balādē, skatuves darbos, romānā, stāstā, novelē. Par viņa „Vilku Rīgā" skatītāji ir komentējuši apmēram tā: „Tur ir ko pasmieties." Bet tas nav viss. Zeltiņš neraksta tikai smīdināšanai. Viņš palīdz meklēt jaunas, dziļākas domas un palīdz skatīties no latviešu pagātnes uz šodienu, kas ir atbildīga par to, vai mums būs vai nebūs latviešu valodas, un tāpēc arī kultūras rītdiena." Tikpat sekmīgi un drosmīgi kā visās šeit pieminētajās izteiksmēs Teodors Zeltiņš ir sniedzis savus redzējumus, meklējumus publicistiskā esejā par personām, notikumiem un idejām. Arī dzejas un prozas (kas ir sagatavošanā) antoloģijas radušās viņa ierosmē.

Grāmatas autoram koņģeniāls ir ilustrātors, divu mākslu maestro Reinis Birzgalis. Nebūs pārsteidzīgi apgalvots, ka tur, kur tekstam jāpalīdz ar humora un komikas tēla līnijas un dinamikas parādīšanu zīmējumā, liekas gan, ka viņam nebūs līdzinieka. Mums pazīstamās personas grāmatā Reiņa Birzgaļa zīmējumā kļūst vēl pazīstamākas un saprotamākas, jo viņš ir raksturu tulks ne vien uz skatuves, bet arī ilustratīvā zīmējumā. Autora un ilustrātora kopdarbs romāna tēlus ilgi paglabās lasītāju atmiņā un ieceres.

Toronto universitātes latviešu studentu kopa
ielūdz jūs uz gadskārtējo karnevālu

Nakts Latiņu kvartālā

piektdien, 31. janvārī, plkst. 8 vak. Igauņu namā, 958 Broadview Ave.

- Spēlēs izcils eiropiešu orķestris.
- Godalgas par labākām maskām.
- Dejošana līdz pl. 1 rītā.
- Toronto Lācīši.
- Pilna bufete.

Biļetes pie ieejas, Juŗa Dreifelda (OX 9-8259) un Lotus puķu veikalā.

KARNEVĀLS

„Vēlreiz būt ar tevi kopā"

sestdien, 8. februārī, pl. 8 vak. Igauņu nama jaunajā deju zālē — 958 Broadview Ave., Toronto.

Spēlēs: PAUL RUPP Vācu deju orķestris.

Ceremoniju meistars: VILIBALDS DROSMIŅŠ — H. MIĶELSONS.

Dekorācijas: A. BRŪVERIS. BALONI. CEPURĪTES. BUFETE.

Ieejas maksa: $ 2.- .Maskās $ 1.50. Labākās maskas godalgos

Visus laipni ielūdz DV TORONTO SAIME.

KAKTIŅŠ

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:

LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

Visjaunākās grāmatas — pašu priekam un dāvināšanai

A. Zemdega — BASĀM KĀJĀM, dzejoļi	$ 3.20
E. Zičāns — VIRSI ZIED, dzejoļi	$ 2.00
O. Krolis — RĪGA DIMD, atmiņas	$ 5.25
D. Biskaps — JAUNO SIRŽU LIKTEŅI, atmiņu stāsts	$ 4.80
Fr. Skuja — ZELTA RAKTUVES, vēst. romāns	$ 4.00
JŪLIJS FELDMANIS	$ 3.80
ASPAZIJAS LIRIKA (izlase)	$ 6.00
ASPAZIJAS DRAMA I daļa	$ 8.60
Latviešu tautas teikas un pasakas II d.	$ 7.60
L. Druva — PA SAULAINAM TEKAM, illustr. izd.	$ 3.50
A. Lūsis — MŪŽĪBA, reliģ. dzejas antoloģija	$ 3.60
O. Ritums — ABC — ES IZKRĀSOJU (bērniem)	$ 1.00
V. Hermane — VISS NEIZGAIST, dzejoļi	$ 2.80
A. Rasa — CEĻA MEKLĒTĀJI, rom.	$ 3.50
E. Ardenss — ROBI PARADĪZES VĀRTOS, rom.	$ 4.50
R. Skujiņa — SIRDS DZĪVO NO NIEKIEM, impresijas	$ 4.00
P. Klāns — SVEICINĀTA, AFRIKA, cejojuma iespaidi	$ 6.00
V. Toma — DZIĻUMĀ JAPĀRTOP, dzejoļi	$3.00
Anšl. Eglītis — PĒDĒJAIS RAIDĪJUMS, romāns	$ 4.50
M. Stāraste - Barvika — PINTIŅU CIEMS, bērnu gr.	$ 2.80
H. C. Kradoks — LĀCĪTIS DODAS PASAULĒ, bērnu gr.	$ 2.80
Iru pasaka — RŪĶIS UN GOVS, ill. bērnu grāmata	$ 1.75
E. M. Remarks — NAKTS LISABONĀ, romāns	$ 4.00
T. Zeltiņš — ANTIŅŠ AMERIKĀ MEKLĒ LIGAVU, rom	$ 4.50
A. Niedra — HOLIVUDAS KLAUNS, romāns	$ 3.80
P. Jēgere-Freimane — CILVĒKS DOMĀ - DIEVS DARA	$ 4.25
B. Senkēviča — ZIEDOŠAIS ĒRKŠĶIS, stāsti	$ 3.60
G. R. Kurdell — EUROPE'S GREATEST EXODUS, rom.	$ 5.95

DV GRĀMATNĪCĀ, 123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.

Pasūtinot pa pastu, pieskaitīt 25 ¢ pasta izdevumiem.

TAUTIEŠI,

pirms nododat iespiešanai savus iespiedumdarbus citur, sazinieties ar

LATVIJA - AMERIKĀ - SPIESTUVI

Mēs iespiežam

- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES
- VIZĪTKARTES
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBAM
- KONCERTU PROGRAMMAS
- SARĪKOJUMU BIĻETES
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
- VESTUĻU VEDLAPAS, APLOKSNES
- GRĀMATAS, ŽURNĀLUS

Labs darbs. — Mērenas cenas.

PASŪTINĀJUMUS LŪDZAM NODOT LAIKUS.

123 Huron St., Toronto 2-B, Ont.
CANADA.
Tel. EM 8-0792
CODE 416

FRANK VASS BA

ADVOKĀTS - NOTĀRS
263 College ielā, Toronto, (pie Spadina Ave.)
TEL WA 2-6112, 2-6111.

IGAUŅU OPTIĶIS
J. RATAS
169 Danforth Ave. HO 5-6251.

ACU PĀRBAUDE. ACEŅU PAGATAVOŠANA PĒC ĀRSTU RECEPTES. ZEISS STIKLI.
Speciāla atlaide sūtījumiem uz dzimteni.

PĀRSŪTĀM NAUDU uz LATVIJU

ŪS $ 10.- pret 9 jauniem rubļiem.
Sūtīšanas izdevumi $ 3.50 līdz $ 35.-.
Pārējām summām 10 %.
Sūtījumi apdrošināti.
Saņemšana 14—21 dienu laikā.

DV SAINĪŠU NODAĻA,
123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT. CANADA.

OPTIĶIS LUNSKY
470 College St., Toronto.
WA 1-3924.

Annette - Dundas rajonā
IZĪRĒJAMA
labi mēbelēta istaba vieniniekam
klusā mājā, uz vēlēšanos ar pansiju.
RO 6-6343, Toronto.

IZĪRĒJAMA
LIELA ISTABA
ar vai bez mēbelēm.
Auto novietošana.
Zvanīt 757-8221, Toronto.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4-1403, Toronto.

DRAUDZĪGAM AICINĀJUMAM PĒRCIET LATVJU GRĀMATAS

JAUNĀKAIS UN IEVEROJAMĀKAIS GRĀMATNIECĪBĀ — 20% ATLAIDE

Dr. D. Biskapa atmiņu rom. — JAUNO SIRŽU SAPŅI	$4.80
F. Skujas — ZELTA RAKTUVES, romāns par izsūtīto dzīvi Krievijā un Sibirijā	4.20
ASPAZIJAS DRAMA, 668 lapp	8.60
ASPAZIJAS LIRIKA, 624 lapp., Liriskā autob. u. c. mūsu dzejas un drāmas karalienes lielākais darbs mūsu literatūrā	8.60
F. Dziesmas tēl. — LĪVZEME, māksl. izd.	4.00
Aijas Vilnis mīl. dzeja — RĀJIENS SIRDĪ	3.20
Ed. Sināta patr. dzeja — DZIMTENES ATBLĀZMA	3.00
Vītola - Melngaiļa — 50 LATVIEŠU TAUTAS DZIESMAS, vienīgais sagatavojums trimdā klavierēm, starp tām 5 Līgo dziesmas	3.00
LATVIJAS LAUKI, PILSĒTAS UN BAZNĪCAS, 81 šo to pastkarte, agrākie un tagadējie uzņ., cena ā	10 ¢
J. Zeibolta romāni — LIKTENIS	$ 3.90
— BARONS BUNDULS	3.90
— ŪDENS BURBUĻI	3.90
A. J. Kronina rom. — ZIEMEĻU GAISMA	4.00
LATVIEŠU TAUTAS TEIKAS UN PASAKAS, trimdas latviešu lielākais kopīgais darbs. Aiciniet draugus un paziņas to iegādāties! Cena par sējumu —	7.80

Sagatavošanā:

R. Blaumaņa — DRĀMA UN KOMĒDIJA, 1058 lapp. mūsu literatūras pamatlicēja trimdā vēl neredzēta apmēra izdevums.	$ 11.60

Būs dabūjami atkal KOPOTU RAKSTU 8., 9. un 10. sēj.

F. Dostojevska rom. — NOZIEGUMS UN SODS, 2 sēj. ā	3.90
K. Siliņa autobiogr. — MANA LIELĀ MAZĀ DZĪVE	3.20

Sagatavošanā traģisks vēsturisks materiāls prozā par bērnu deportācijām uz Sibiriju un deportāciju organizētāju infiltrāciju trimdas sabiedrībā.

IZMANTOJIET VIENREIZĒJU GADĪJUMU!

Cenas samazinājums no 35 — 50 % sekojošiem trimdas ievērojamākajiem izdevumiem.

Bet palētinājums spēkā tikai līdz 1. februārim.

T. Zeltiņa romāni — SLAZDĀ	$ 2.00
— DRUPU REPUBLIKA	3.00
And. Niedras romāns — KAD MĒNESS DILST	2.00
ASPAZIJAS bērnības dienu autobiografija, I, II	3.90
J. Ezergaiļa mon. — ANDRIEVS NIEDRA	2.50
Aidas Niedras romāni — MAIJA PURENE, I, II	3.50
— PIE AZANDAS UPES	2.00
Birzn. - Upīša — PASTARIŅA D. GRAMATA, 3. sēj.	4.00
R. Blaumaņa — RAKSTU IZLASE, 5 sēj., 1520 lapp.	9.90

Grāmatas dodam uz nomaksu, pēc katra iespējām.

LATVJU GRĀMATA,
P. O. Box 332, Waverly, Iowa, USA.

GRĀMATAS DĀVANU PRIEKAM

A. Dziļums — TORNAS GRĀVRAČI, romāns	3.80
V. Čika un A. Smits — ZELTS, SUDRABS, BRONZA — latviešu olimpieši	4.50
A. Rasa — NAKTS DRIZ BŪS PAGĀJUSI, noveles	3.50
A. M. Remarks — NAKTS LISABONĀ, rom.	4.00
Alb. Spoģis — PIRMĀS VIJOLĪTES, dzejoļi	$ 2.50
P. Ziedīņš — TRĪS KOMEDIJAS	$ 2.50
J. Klīdzējs — SNIEGI, romāns	4.00
I. Kaijas — JŪGĀ, romāns	5.00
A. Dz. Kronins — ZIEMEĻU GAISMA, romāns	4.00
Fr. Dziesma — LĪVZEME, lirisks tēlojums	4.00
Prof. Jurevics — KULTŪRAS SEJAS	5.75
V. Klētnieks — KLINTENIEŠI, jaunatnei	4.00
Jēkabs Poruks — CIEMOŠANĀS, atmiņas	4.20
Jāzeps Vītols — MANAS DZĪVES ATMIŅAS	6.00
H. Biezais — IESKATITAIS UN ATZĪTAIS	6.00
P. Ermanis — SMELDZĪGAIS SMAIDS, atmiņas	3.25
J. Johansons — PAKAVU DUNOŅA	2.40
Andr. Eglītis — LĀSTS, dzeja	4.25
Andr. Eglītis — MĪLU, MĪLU, dzeja	3.60
K. Zāle — MĒNESS KOKLE, dzeja	2.80
K. Kurbads — SILU ŠALKAS, dzeja	2.80
Ed. Sināts — DZIMTENES ATBLĀZMA, dzeja	3.00
A. Švābe — INTELIĢENTI, romāns	3.80
G. Zariņš — CEĻŠ UZ PASAULES GALU	3.50
A. Rachmanova — LAULĪBAS SARKANAJĀ VIESUĻĪ romāns	$ 4.00
A. Austriņš — PUSELNIEKI, stāsti	3.50
J. Miesnieks — — KVIŅĶU KALNS, noveles	4.50
A. Andersone — AUGSIM LATVIJAI (skolas grām.)	1.50
J. S. Turģeņevs — DŪMI, romāns	3.85
Angelika Gailīte — CEĻINIECE, pieredze un vērojumi	4.20
P. Aigars — GĀJIENS UZ TAUTIEŠA NAMU, dzejas	$ 3.20
A. Niedra — LIGAVA UN SIEVA, romāns	3.80
I. Grebzde — IELEJĀ SAGRIEZAS PUTENIS, romāns	3.80
G. Janovskis — SŌLA, romāns	3.60
M. Kovaļevska — GAURU GAIĻI, romāns	$ 4.50
D. Di Morjē — JAMAIKAS KROGUS, romāns	3.60
S. Lazdiņa — CEĻA GALĀ, romāns	3.80
L. Pērļupe — PUTNS CAULĀ, stāsti	3.50
Dr. T. Dūlijs — DEGOŠAIS KALNS	4.50
T. Zeltiņš — TILTU ATJAUNOTĀJI, romāns	4.50
E. Kore — JĀŅU VAINAGS, stāsti un noveles	3.80
A. Vilnis — RĀJIENS SIRDIJ, dzejas	3.20
E. Mednis — ZVAIGZNES STIGO, romāns	4.50
Z. Lazda — STARU VIESULIS dzejoļi	4.00
A. P. Mierkalns — JAUNATDZIMŠANA, dzejoļi	3.50
Z. Avotiņa — MADARAS, dzejoļi	2.75
H. Eigasts — ZVAIGŽŅOTĀS NAKTIS, romāns	5.00
Prof. P. Dāle — GARA PROBLĒMAS	3.60
Velta Toma — MŪŽĪGĀ SPĒLE, dz. izlase	2.95
Zeiboltu Jēkabs — LIKTENIS, romāns	3.90
Zeiboltu Jēkabs — BARONS BUNDULS, romāns	3.90
Alfrēds Bērziņš — LABIE GADI	5.00
Hilda Vika — LIELĀ SLĀPE, stāsti	3.00
Felikss Cielēns — LAIKMETU MAIŅĀ, II daļa	7.00
Valentīns Pelēcis — RIETĀ, dzejoļi	3.80
Ivanda Kaija — DZINTARZEME, romāns	4.00
Vilis Veldre — DZĪVE PIE JŪRAS, vērojumi	3.80
Aina Kraujiete — ES ESMU VASARA, dzejoļi	3.60
A. H. Tamsāre — VIENA LAULĪBA, romāns	4.00
Guntis Zariņš — DVĒSEĻU BOJĀ EJA, romāns	3.20
Upsalas skol. un Gēteborgas skautu izd. — BĒRNI, SPĒLĒSIM TEĀTRI	1.50

DV GRĀMATNĪCA,
123 HURON ST., TORONTO 2-B, Ont., Canada.

O'KEEFE CENTRE FOR THE PERFORMING ARTS
FRONT & YONGE — EM 3-6633

3 NEDĒĻAS NO 3. — 22. FEBRUĀRIM
FEUER & MARTIN uzvedumā

SID CAESAR

PERSONIGI

"LITTLE ME"

Brodveja mūzikas komēdija ar
VIRGINIA MARTIN, NANCY ANDREWS, SWEN SWENSON

Vakaros pl. 8.30. Trešdienu & sestdienu pēcpusdienās pl. 2.
$ 1.75 līdz $ 6.00
Kase atvērta no plkst. 11 rītā līdz 9 vakarā.
EM 3-6633

10. DAUGAVAS VANAGU ORGANIZĀCIJAS KALENDĀRS 1964

KALENDĀRS
dabūjams par 75 ¢ + 2 ¢ nodoklis.
DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ,
123 Huron St., Toronto 2 - B, Ont.

Swiss Canadian Meat & Sausage veikals

1622 Bloor St., W., Toronto. LE 3-7336

Piedāvā jums visāda veida gaļas izstrādājumus, kā žāvētu gaļu, dažādu šķiņņu desas, uzkožamos, delikateses.
● Tāpat liela saldumu izvēle. ● Laipna apkalpošana.
Runājam vāciski.

GRĀMATAS SKOLĀM

M. Gaide — TĒVU VALODAS MĀCĪBA	$ 1.60
Fr. Kurāts — LATVIJAS ĢEOGRAFIJA	$ 2.20
V. Bērziņa - Baltiņa — LATVIEŠU VALODAS GRAMATIKA	$ 3.00
Fr. Balodis — SENĀ LATVIJA	$ 4.80
E. Klaustiņa — BĒRNU DĀRZS	$ 1.00
A. Voitkus — TICĪBAS MĀCĪBA 5 kl.	$ 1.50
A. Ozols — TICĪBAS MĀCĪBA 3 un 4. kl.	$ 1.50
K. Valters — TICĪBAS MĀCĪBA 1.—5. kl.	$ 2.25
J. Ezeriņš un J. Grīns — VALODIŅA	$ 1.00
A. Andersone — AUGSIM LATVIJAI	$ 1.50

DV GRĀMATNĪCA
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ont.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKA

līdz ..... gs ..... mēnešiem uz šādu adresi:

Adrese: .....

Mr., Mrs., Miss .....

Pievienoju Money Order, čeku vai skaidrā naudā $ .....

..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai

(Nevajadzīgo svītrot).

Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $ 1.50 par 1 mēn., $ 4.50 par 3 mēn. $ 8.40 par 6 mēn., $ 16.00 par gadu.

SAV. VALSTĪS sazināties ar:

A. Lāci, 101 Brigthtwater Court, Brooklyn 35, N.Y
Jānis Lācis, 33 - 27 - 91st Street, Jackson Hts, 72, N. Y.
V. Zuti, 32 Dayton St., Newark 14, N. J.
A. Lībieti, 2528 W Becher St., Milwaukee 15, Wisc
J. Ezergaili, 12102 Miles Ave., Cleveland 5, Ohio
V. Hermani - Daly, 368 Heine St., Elgin, Ill.
A. Ozoliņu, 1643 N. Orchard St., Chicago 14, Ill.
V. Miķelsonu, 426 N. Prairie Ave., Kalamazoo, Mich
V. Zirnīti, 138 Barklay N. E., Grand Rapids, Mich
V. Irbi, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y.
J. Konoporis, 531 N 7th Philadelphia, Pa, 19123, USA.

KANADĀ:

J. Gailīti, 12 Green Meadow Rd., Hamilton, On
H. Grebli, 85 Maple St., St. Catharines, Ont
J. Ligeri, 2325 Dunn St., Niagara Falls, Ont.
R. Epneri, 59 Langarth St. E., London, Ont.
J. Roni, 57 David St., Brampton, Ont.,
M. Kiviti, 236 First Ave., Ottawa, Ont.

ANGLIJĀ:

DVF Grāmatnīcu, 72 Queensborough Terrace, London
J. Turciņu, 64 Sholebroke Ave., Leeds.

ZVIEDRIJĀ:

DV Stokholmas nodaļa, P. O. 220 Stockholm

SPORTS

Visu sporta nodaļai domāto informāciju lūgums sūtīt šīs nodaļas red. Ž. Zentiņam, 46 Lynd Ave., Toronto 3, Ont. Tālrunis LE 5-1470.

Indianapoles latviešu vieglatlētu darbs un panākumi 1963. gadā

Indianapoles latviešu vieglatlētikas 12 gadu ilgajā vēsturē nosen aizvadītā 1963. gada sezona iezīmējās kā viena no visrosīgākajām un vissekmīgākajām kā dalībnieku kvantitātes, tā sasniegumu kvalitātes ziņā. Gundāra Grīslīša vadītā DV apvienības Indianapolē sporta kopas vieglatlētikas sekcija pašu spēkiem uzpostajā un sakārtotajā vietējās Batlera universitātes vieglatlētikas laukumā sarīkoja 28 vietējas sacīkstes, tā atkārtojot 1955. gadā sasniegto „rekordu", kad G. Grīslīša vaditie Indianapoles latviešu vieglatlētu kopas Venta 7 vieglatlēti arī sacentās 28 vietējās sacīkstēs. Indianapoles DV sporta kopas krāsas 1963. gadā aizstāvēja 31 vieglatlēts — 20 vīrieši, 11 sievietes.

Par visplašākajām un visnozīmīgākajām sacīkstēm izvērtās Indianapoles latviešu 1963. gada (8. gadskārtējās) meistarsacīkstes 27. un 28. jūlijā, pulcinot 21 dalībnieku — 14 vīriešus, 7 sievietes.

Indiānas pavalsts amatieru sporta apvienības (AAU) vieglatlētikas sacīkstēs savu iepriekšējo sezonu panākumu virkni turpināja Ivars Veldre un Valda Grīslīte. Indiānas pavalsts AAU 1963. gada meistarsacīkstēs 8. jūnijā I. Veldre 12 dalībnieku konkurencē izcīnīja pavalsts meistartitulu un zelta medaļu diska mešanā — 43,93 m, bet lodes grūšanā 20 dalībnieku konkurencē ierindojās 5. vietā — 13,525 m; V. Grīslīte 14 dalībnieču konkurencēs izcīnīja 2. vietu un sudraba medaļu lodes grūšanā sievietēm — 8,51 m. Indiānas pavalsts AAU gadskārtējās olimpiskās sagatavošanās vieglatlētikas sacīkstēs (Olympic Development meet) 27. jūlijā un 3. augustā I. Veldre atkal izcīnīja 1. vietu un zelta medaļu diska mešanā — 44,375 m, 2. vietu un sudraba medaļu lodes grūšanā — 14,78 m un 3. vietu un bronzas medaļu šķēpa mešanā — 48,285 m; V. Grīslīte 7 dalībnieču konkurencē atkal izcīnīja 2. vietu un sudraba medaļu lodes grūšanā sievietēm — 9,17 m, aiz uzvarētājas - nēģerietes atpaliekot tikai nieciņu 1½ collu (apm. 4 cm)!

Par vispusīgākajiem, vērtējot katras disciplīnas 5 labākos sasniegumus, sevi pierādīja — vīriešu sacensībās: 1. 31 g. v. Ivars Veldre — 20 p.; 2. 22 g. v. Gunārs Grūbaums — 19p.; 3. 31 g. v. Gundārs Grīslītis — 16½ p.. Sieviešu sacensībās: 1. 15 g. v. Lauma Kūriņa — 18 p, 2. 30 g. v. Valda Grīslīte — 17 p., 3. 17 g. v. Brigita Zuicēna — 15½ p.

ZIEMEĻAMERIKAS BALTIEŠU MEISTARSACĪKSTES SLĒPĒŠANĀ NOTIKS ASV — 8. UN 9. FEBRUĀRĪ MT. MANCELONA, MICIGENĀ

Savienoto Valstu latviešu meistarsacīkstes slēpēšanā — vispāsas populārās slēpēšanas disciplīnās notiks š. g. 8. un 9. februārī Mt. Mancelonā, Micigenā. Saskaņā ar vienošanos Ziemeļamerikas baltiešu gadskārtējā sanāksmē Klīvlendā šajās sacīkstēs aicināti piedalities arī igaunu un lietuviešu slēpētāji no Kanadas un ASV. Ja būs visas tautības reprezentētas, tad Mancelonā būs arī baltiešu meistarsacīkstes. Tuvāka informācija sekos

Kārlis Meiers dāvina Senioru kausu volejbolā vīriešiem

Jau vairākus gadus dažu sporta darbinieku privātās pārrunās izskanējusi doma, ka blakus vispārējai un jaunatnes grupai derētu nopietni padomāt arī par īpašas senioru klases noorganizēšanu, kurā varētu startēt — atkarībā no sporta veida — 30 vai 35 gadu vecumu sasniegušie sportisti. Jau pirms pāris gadiem šādas senioru klases lietderību vieglatlētikā norādīja Indianapoles vieglatlēti G. Grīslītis un I. Veldre, ar šo ierosinājumu arī jau griežoties pie mūsu vadītājām personām; diemžēl, to nostāja bija vai nu noraidoša vai — labākajā gadījumā — vēsi atturīga.

Zīmīgi, ka pašreizējais ierosinājums un balva nāk atkal no indianapoliešu sportistu saimes — DV apvienības Indianapolē sporta kopas volejbolists Kārlis Meiers, kurš, neraugoties uz saviem 40 gadiem, vēl joprojām aktīvi darbojas līdz arī savas sporta kopas volejbola vienībā vispārējā klasē, šinis dienās dāvinājis itin impozantu balvu — t. s Senioru kausu — senioru volejbola vienību vīriešiem izcīņai. Šī mūžīgi ceļojošā kausa izcīņa notiks reizi gadā, Indianapolē, un tanī varēs piedalities visas ASV un Kanadas latviešu senioru volejbola vienības.

Kausa pirmā izcīņa notiks jau vistuvākajās dienās — sestdien, 1. februārī, plkst. 12.00, Indianapolis South Side Turners sporta zālē, 306 Prospect St. Senioru vienības šogad — pēc ASV volejbolistu parauga — var startēt 1929. gadā vai agrāk dzimušie spēlētāji. Visas ASV un Kanadas latviešu senioru volejbola vienības laipni aicinātas piedalities! Vakarā vietējā vācu kluba „Liederkranz" telpās notiks DV apvienības Indianapolē un apvienības sporta kopas kopīgi rīkotā gadskārtējā masku balle.

G. Grīslītis

INDIANAPOLES DV SPORTA KOPAI PIRMĀ VALDE

DV apvienības Indianapolē sporta kopas aktīvo sportistu sapulcē nesen ievēlēja kopas jauno valdi 1964. gadam, kas īsteni ir pirmā oficiāli ievēlētā kopas vadība, jo iepriekšējos 2 gados, kopš kopas nodibināšanās 1962. gada pavasarī, visus valdes amatus bija uzņēmies Juris Dzelzītis. Nevienu citu kandidatūru neuzstādot, J. Dzelziti aklamācijas kārtībā par kopas vadītāju ievēlēja arī 1964. gadam, bet pirmajā valdē ievēlēja: Gundāru Grīslīti (klāt neesot) — 13 balsis, Modri Lakstiņu — 12 b., Gunti Kirķi — 10 b., Kārli Augenbergu — 9 b un Brigitu Zuicēnu — 7 b.; kandidātos palika: Silvija Dzelme — 7 b. un Lauma Kūriņa — 5 b.

Savā pirmajā sēdē jaunā valde konstituējās šādi: priekšnieka vietnieks un sekretārs — G. Grīslītis, kasieris — M. Lakstiņš, mantzinis — G. Kirķis, biedrzine — B. Zuicēna, valdes locekļi — K. Augenbergs. Par sekciju vadītājiem 1964. gadā apstiprināja visus līdzšinējos: vīriešu un sieviešu volejbolā — J. Dzelzītis, basketbolā — G. Kirķis, vieglatlētikā — G. Grīslītis

G. G.

LATVIEŠU SKOLĀ AICINA

Montreālas latviešu sestdienas skola, ieiedama savā 14. darba gadā, atskatās uz tiem latviešu jauniešiem, kas aizvēruši jau skolas durvis šajos gados un aicina tās virināt tiem latviešu bērniem, kuŗi vēl līdz šim nav paspējuši atrast ceļu uz skolu.

Ka šis ceļš nav neatrodams, nav ne mazāko šaubu, bet pacelas jautājums, cik vecāku atzīst skolotāju pašuzupurēšanos, cik izprot vajadzību — bērnam augt ar latvieti un cik no mums vispār ir padomājuši par to, kādam jāizaug latvieša bērnam.

Ja šodien, dažu simtu vietā, latviešu skolu apmeklē tikai nepilns simts, tad tas norāda to, ka lielākā daļa latviešu bērnu tiešām aug svešā vidē, svešā sabiedrībā un svešos laudīs. Būt svešiniekam nozīmē nebūt savējam, bet svešiniekam bieži nozīmē arī būt svešiniekam nozīmē arī būt pārprastam.

Lai mūsu bērni nebūtu ne pārprasti, nedz arī nesaprasti, un lai mūsu bērni nekļūtu svešinieki savai tautai, savai latviešu sabiedrībai un galvenais paši sev, tas stāv vienīgi vecāku ziņā. Te draudzīgu un palīdzīgu roku jau 14 gadus izstiepusi mūsu latviešu skola kuŗa enerģiskā skolas pārziņa K. Dekšņa vadībā šajos gados ir nostādīta uz atzīstama līmeņa. Latviešu skolas skolotāju pašuzupurēšanās prieks un apziņa, ka kādam šis darbs ir jāveic, kuŗā ik sestdienas talkā nāk arī visi trīs draudžu latviešu mācitāji, vēl lieku reizi pierāda šī darba svarīgumu un neatliekamību.

Latviešu skolas nozīmi trimdā, šķiet, visvairāk izprot laikam mūsu Daugavas Vanagu organizācija, kuŗa, pēc vecāku sapulces atzinuma, skolas darbam veltījusi lielākos līdzekļus no visām organizācijām. Tāpat DV mantu loterija, kas tikko noslēdzās, rīkotājiem deva $ 523.47 lielu atlikumu. Šī loterija tika rīkota Montreālas latviešu skolas, Minsteres latviešu ģimnazijas un deju trupas „Ačkups" atbalstam.

Un šodien, atskatoties uz latviešu skolas darbu, pacelsim jautājumu arī katrs sev un, smeloties priekšzīmi no latviešu skolā gājējiem, atbildēsim šim jautājumam: vai arī tavi bērni nevar būt citu vidū, tur, kur skan latviešu valoda, un tur, kur aug laimīga jaunās Latvijas audze.

Latviešu skola aicina arī Tevi! Arī tavējiem tur ir vieta — īstās mājas.

Sk.

KANADAS ZIŅAS

TORONTO

◎ TLB jaunievēlētā valde savā 23. janvāŗa sēdē konstruējusies šādi: priekšsēdis Vilnis Āpše, viņa vietnieki Milda Matīsa un Zigurds Miezītis, sekretārs Valdis Zariņš, kasieŗis Gunars Brunavs, biedrzinis Eriks Preiss un mantzinis Valdis Briedis.

Sēdē līdzšinējais priekšsēdis J. Briedis, kas valdē darbojies 7 gadus, jaunajam priekšsēdim izteica vislabākos novēlējumus.

Nolēma nekavējoties iemaksāt Latviešu nama komitejai $ 900,-, līdz ko būs paveikta pilnīga kases pārņemšana.

Latviešu nacionālā fonda pārstāvim ASV nosūtīja valdes locekļu saziedotos $ 5,50 par pieūtītām propagandas markām.

Biedrības drāmatiskais ansamblis pašreiz iestudē M. Zverta lugu Kā zaglis naktī, kuŗas pirmizrāde paredzēta jūnijā, atlikumu paredzot kopīgam Latviešu namam.

Valde nolēma izdot speciālu apkārtrakstu biedrības biedriem, aicinot iegādāties Latviešu nama akcijas un arī par jau nopirktām akcijām balss tiesības nodot TLB.

29. februārī Ungāru namā paredzēta biedrības tradicionālā kostīmu balle, kuŗai ietērpu gatavo mākslinieks O. Grebže, kas biedrībai dāvinājis arī gleznu pasniegšanai prof. V. Burkevicam sakarā ar viņa 70 mūža gadu atceri.

Īpašas brīvkartes turpmāk tiks izsniegtas visiem tiem TLB biedriem, kas sasnieguši 65 gadu vecumu un sastāvējuši biedrībā vismaz 5 gadus. Brīvkartes būs derīgas visiem biedrības sarīkojumiem. Līdzīgas brīvbiļetes tiks pēc iespējas nosūtītas arī Latviešu kaŗa invalīdu savienības Kanadas nodaļai dažādu biedrības sarīkojumu apmeklēšanai.

Sakarā ar Draudzīgo aicinājumu nolēma izmaksāt ziedojumus: TLB Sestdienas skolai $ 27,- (saziedoti pilnsapulcē), TLTA ģimnazijai $ 10, un Ziemeļamerikas Kultūras fondam $ 10,-.

Nākošā valdes sēde notiks 30. janvārī.

MONTREĀLA

◎ Montreālas latviešu Trīsvienības ev. - lut. draudzes gada pilnsapulce notiks svētdien, 2. februārī, plkst. 1,30 pēc dievkalpojuma baznīcas zālē, 4345 Marcil Ave.

KREMĻA AĢENTI RIETUMVĀCIJĀ

Pašreiz par mieru runā vairāk kā jebkad kādreiz 20. gadu simtenī, taču istenībā visi gatavojas brīdim, kad miera vairāk nebūšu. Miera nebūs tāpēc, ka visi grib mieru bez brīvības, bet brīvība ir dzīvot, strādāt, lūgt, cīnīties un mirt. Tomēr jāsaubās, vai rietumniekiem vēl vienmēr ir skaidrs, ko viņi grib aizstāvēt, paturēt un atgūt; turpretī sarkanie līdz šim nav nevienu kustību pasaulē izdarījuši, kas viņiem varas plānos jau iepriekš nebūtu bijis paredzēts, iekalkulēts. Hruščevs, kuŗš pašreiz Rietumus kārdina ar savu sadzīvošanas smaidu, un ir bīstamāks par pašu belcebulu, jo ir arī gudrākais tiranns Krievijas komūnistu priekšgalā 46 gadu laikā, par katru cenu vēlas panākt aukstā kaŗa izbeigšanos, bet tā, lai kapitālistu puse klusētu. Protams, paši Krievijas komūnisti savas varas imperijas milšanas un pastāvēšanas interesēs no Elbas, pāri Vladivostokai līdz pat Kuriļu salēm propagandēs un karu turpinās.

Tuvāk iepazīstoties ar jaunāko informāciju no franču avotiem, izrādās, ka Kremlis pag. gadā propagandai un spiegošanai izdevis 8 miljardus vācu marku, bet komūnisma veicināšanai un pieķritēju pirkšanai, sevišķi Afrikā, Dienvidamerikā, kā arī pa daļai Eiropā, bez Maskavas miljardus izdod tāpat arī Belgrade, Bukaresta, Budapešta, Prāga, Varšava un Sofija.

Rietumvācijas attiecīgie resori informē, ka komūnistu jauns infiltrācijas vilnis jau kopš pagājušā gada novembŗa veļas arī virzienā uz Reinu. Pagrīdē nogājusī vācu komūnistu partija tiekot pamatīgi pārorganizēta. Vadība atrodoties tikai jaunu vīriešu rokās, kas visi labi sagatavoti, ejot pāri līķiem un ne par matu nenovirzoties no partijas galvenajiem uzdevumiem. Pēdējā laikā 300 šūniņās esot uzņemti 4000 jauni biedri. Aizliegtā komūnistu avīze Freies Volk atkal parādoties 20.000 eksemplāros, bez tās vēl arī ap 100 tā saucamo darba vietu avīžu. Reinas - Rūras rūpniecības apgabalā vien visas sarkano šūniņas esot iedalītas 40 rajonos. Katrā rajonā darbojoties ziņu pārraidīšanas un uztveršanas punkti, turklāt tie esot iekārtoti ar vismodernākajām ierīcēm. Tāpat no Rietumvācijas sarkano pagrīdes uz galveno centrāli Pankovā vienmēr atrodoties cejā kāds kurjērs. Šiem sakarniekiem partija maksājot lielu mēneša algu — DM 1000. Pankovas stābā tagad strādājot pie taktikas un stratēģijas izstrādāšanas. Rietumvācijas komūnistu darbības palielināšanai tikai krievu tautības zinātnieki, sarkanarmijas virsnieki un Maskavā rūpīgi izraudzīti slepenu uzdevumu ieņēmēji. Bez tam Rietumvācijā uzturoties ap 16.000 no Austrumvācijas iesūtīto spiegu, kuŗiem jāiegūstot katra iespējamā ziņa par brīvās Vācijas militārajiem un saimnieciskajiem noslēpumiem, bet ar pagrīdi tiem nedrīkstot būt nekāda sakara.

ik.

TĀPAT KĀ KAPITĀLISTU ZEMĒS

MASKAVĀ APCIETINĀTS MASU SLEPKAVA

Komūnistiem 45 gadu laikā nav izdevies izaudzināt paraugcilvēkus, kaut propagandas rakstos Maskava nebeidz apgalvot, ka tur viss ir citādāk kā „kapitālistu" zemēs. Propagandai pavisam pretēji ir ikdieniškie notikumi. Nupat propagandu satrieca kāds notikums Maskavā, kogan no atklātības slēpa, bet kas ar baumu psihozes palīdzību ģilvēkiem iedvesa īstu baiļu pāniku. Kāds nezināms nozieđznieks Maskavā naktī uz ielas ar cirvi nonāvēja vairākas meitenes un jaunavas. Slepkava radīja tādas bailes, ka jaunas sievietes pat atteicās rītā agri vienas pašas doties uz darbu.

Maskavas policija noziedznieka noķeršanā iesaistīja ne tikai policiju, bet arī visus taksometru šoferus, kam izsniedza eventuālā slepkavas uzņēmumus. Rietumu valstu laikrakstu un ziņu aģentūru korespondenti no Maskavas ziņo, ka slepkava notverts. Izrādās, ka tas nav kāds kapitālistu „briesmonis," bet Pad. Savienībā dzimis un audzis pilsonis 27 g. v. Vladimirs Jonesjans-Kulešovs, pēc nodarbošanās aktieris, kuŗš savā laikā spēlējis Sibirijas pilsēt. Orenburgas Mūzikālās komēdijas teātrī. Jonesjans - Kulešovs jau bijis ie prieks sodīts. Par izvairīšanos no karadienesta viņš izcietis divarpus gadu ilgu cietuma sodu. Apcietināta arī viņa draudzene.

Pēc Maskavas oficiālajām ziņām V. Jonesjans - Kulešovs esot Maskavā nogalinājis divus skolniekus un vienu sievieti, bet Ivanovas pilsētā vienu jaunieti un vienu sievieti. Bez tam viņš izvarojis un smagi ievainojis kādu jaunavu. Pie slepkavas mājās atrasts cirvis un citi lietiškie pierādījumi. Slepkava nodarījumā atzinies.

Maskavas policija atklātībai neziņoja, ka slepkava noķerts, tikai izteica pateicību saviem darbiniekiem un arī civilpersonām par līdzdalību.

Šis gadījums atkal apgāž mītu par komūnistisko ideālcilvēku, jo arī Pad. Savienībā visi, arī paši komūnisti, ir pavisam ikdieniški cilvēki ar labajām īpašībām un netikumiem.

Baltijas sūtņi apspriežas

Baltijas valstu diplomātisko pārstāvju apspriede notika 13. janvārī Lietuvas sūtniecībā Londonā. Tajā piedalījās Latvijas lietvedis T. V. Ozoliņš, Lietuvas sūtnis S. Balutis un Igaunijas sūtnis A. Torma un apspriedā aktuālos politiskos jautājumus.

MŪSU LAIKRAKSTA
atsevišķi numuri dabūjami Toronto latviešu veikalos.
Pieprasiet bezmaksas paraugnumurus — Tel. EM 8-0792, Toronto.

NUJORKAS KONCERTA ATSKAŅAS TORONTO PRESĒ

Par Nujorkas Karnegi zālē Kultūras dienu ietvaros rīkoto latviešu mūzikas koncertu Toronto Globe & Mail korespondents Raimonds Eriksons 27. janvāŗa n-rā ievietojis samērā atzinīgu atsauksmi ar virsrakstu „Latviešu mūzikā strāvo moderns gars".

R. Eriksons īpaši piemin Toronto universitātes profesora T. Kenina klavieŗu sonātu un Arnolda Šturma četras liriskas dziesmas ar „impresionisma iezīmēm pavadījumos", piebilstot, ka pianiste Verena Stelps - Dambrāne un Astra Kalnina, soprāns, teicami atskaņojušas izvēlēto programmu.

Dieva mierā aizgājis mūsu mīļais

Aleksandrs Treuman (Treimanis)

š. g. 23. janvārī Toronto. Apbedīts Pine Hill kapsētā 27. janvārī

"Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība; Kas man tic, dzīvos, arī ja tas miris. (Jāņa ev. 11:25)

Dziļās sērās PIEDERĪGIE.

PROF. A. TEICHMAŅIS KONCERTĒS JAPĀNĀ

Rietumvācijā dzīvojošie latviešu mākslinieki arī šogad dosies koncertturnejās uz citām zemēm, pat citiem kontinentiem. Pagājušā gadā prominentā dziedone Paula Brīvkalne viesojās Amerikā un pēc tam Austrālijā. Šogad tālo ceļu uz Ameriku atkal mēros dziedone Ludmila Sepe - Eše. Viņas mūzikālais pavadonis būs prof. Jānis Mediņš no Zviedrijas. Abi mākslinieki pie Amerikas latviešiem dosies jau februārī. Tūlīt pēc koncerta Vesthovenā 1. februārī.

Tāli ceļojumi šogad paredzēti arī prof. Atim Teichmanim. Jau februārī mūsu meistarčellists koncertēs Rietumberlinē, bet martā kopā ar vācu izlases kamermūziķiem dosies koncertturnejā uz Itāliju, kur paredzēta uzstāšanās Romā, Akvilā, Florencē, Milānā, Triestā, Venēcijā un Neapolē. Romā Atis Teichmanis spēlēs arī radiofona raidītājā.

Pāvasarī vai vasarā prof. Atim Teichmanim priekšā stāv cejojums uz Tālajiem Austrumiem, reprezentatīvā koncertturnejā, to atbalsta Rietumvācijas ārlietu ministrija. Kopā ar citiem izciliem vācu kamermūziķiem A. Teichmanis koncertēs Tokio, Hirošimā, Asaki, Hongkongā, Jaundelī, Bombejā un Karači.

Jāpiebilst, ka pirmā dažiem gadiem prof. Atis Teichmanis jau viesojās Pakistānā un Indijā.

TEODORS ROZE

Dzimis 1901. g. 15. janvārī Dolē, miris 1964. g. 25. janvārī Toronto.

I. LATVIEŠU EV. - LUT. DRAUDZES PALĪDZĪBAS FONDS TORONTO.

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

2. februārī plkst. 3 dievkalpojums. Svētdienas skola.

9. februārī plkst. 11 dievkalpojums. Svētdienas skola. Plkst. 12 draudzes gada sapulce.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Torontō.

2. februārī, plkst. 2 p. p. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola. Iesvētes mācība. Jauniešu grupa.

9. februārī, plkst. 2 p. p. Jāņa baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola. Iesvētes mācība.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361. Danforth Ave.

2. februārī plkst. 2,30 p. p. dievkalpojums un svētdienas skola.

9. februārī plkst. 2,30 p. p. dievkalpojums un svētdienas skola.

23. februārī plkst 2,30 p. p. — Lielās Lūdzamās dienas dievkalpojums un svētdienas skola. Tūlīt pēc dievkalpojuma draudzes pilnsapulce baznīcas apakšējā zālē.

BRAMPTONĀ

16. februārī plkst. 1,30 p. p. dievkalpojums Grace United baznīcā. Tūlīt pēc dievkalpojuma draudzes gada sapulce baznīcas blakus telpās

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

2. februārī plkst. 10.30 pr. p. dievkalpojums bērniem ar svētdienas skolu; plkst. 11 pr. p. dievkalpojums pieaugušiem.

Draudzes dāmu komitejas sēde 1. februārī plkst. 7 vakarā pie K. Siltnieces — 14 Glendale Ave.

NORANDA

Norandas latviešu draudzes dievkalpojums 2. februārī, plkst. 4 p. p. United church baznīcā Prāv. A. Skrodelis.

VIRDŽINIJTAUNA

Virdžinijtaunas latviešu draudzes dievkalpojums 2. februārī, plkst. 1 p. p. anglikāņu baznīcā. Prāv. A. Skrodelis.

SV. KATARĪNES

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā. 140 Russel Ave.

16. februārī plkst. 3,30 p. p. dievkalpojums, māc. J. Prauliņš.

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

2. februārī, plkst. 2 p. p. dievkalpojums, māc. J. Prauliņš.

Pēc dievkalpojuma baznīcas zālē draudzes gada sapulce.

LONDONA

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1975 Alma Street, Vancouver 8, B. C., telef. 224-5195. Vankuveras Latviešu ev. - lut. draudze.

2. februārī, plkst. 3 p.p. dievkalpojums Kitsilāno baznīcā.

16. februārī, plkst. 3 p.p. dievkalpojums Kitsilāno baznīcā.

Latviešu skola baznīcas zālē darbojas katru svētdienu.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa

2. februārī plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums un draudzes pilnsapulce.

5. februārī plkst. 8 vakarā Bībeles stunda.

9. februārī plkst. 1.30 dievkalpojums un Svētdienas skola.

16. februārī plkst. 2 p. p. draudzes 15 gadu pastāvēšanas svētku dievkalpojums Trinity Memorial baznīcā.

19. februārī, Lielā Lūdzamē dienā, plkst. 8 vakarā Lūgšanas un Bībeles stunda.

23. februārī plkst. 1,30 p. p. dievkalpojums un Svētdienas skola. (No rīta plkst. 9,30 dievkalpojums angliski).

Māc. Viesturs Sēlers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev.-lut latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

OTAVA

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3906.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 4 p. p. un trešdienās pl. 8. Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

Svētdienu rītos plkst. 10.45 — 11.00 garīgs radio raidījums — Bridis ar Dievu. Viļņu garums 1350 — Otavas raidītājs.